



Butlletí del Consell General

Núm. 73/2014 VOLUM 1

Casa de la Vall, 2 d'octubre del 2014

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació al **Projecte de llei de bases de l'ordenament tributari**. *pàg. 2*

5- ALTRA INFORMACIÓ

5.2 Convocatòries

Convocatòria d'una sessió ordinària del Consell General pel dia 9 d'octubre del 2014. *pàg. 172*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en relació al **Projecte de llei de bases de l'ordenament tributari**.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 2 d'octubre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Informe de la ponència de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost

El M. I. Sr. Xavier Montané Atero, nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 3 d'abril del 2014, a la vista del Projecte de llei de bases de l'ordenament tributari, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Projecte de llei de bases de l'ordenament tributari

Esmena 1

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

El projecte de llei s'estructura en títols, capítols, seccions i subseccions. Es tracta d'una estructura formal freqüent a Espanya, país en el qual no solament s'ha redactat el projecte que esmenem sinó que ha estat la referència inspiradora essencial del text.

L'Acord sobre l'Estructura, contingut i forma de les lleis adoptat pel Consell General en data 18 d'abril del 2002 estableix que els articles s'han d'agrupar en capítols i, si cal, en seccions. No hi ha subseccions.

Així és com s'estructuren totes les actuals lleis impositives andorranes, fins i tot la que fa referència a les plusvàlues immobiliàries. En conseqüència es proposa reconduir l'estructura

per capítols, eliminant la referència a títols i subseccions en tota la llei.

Índex

Exposició de motius

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. De la naturalesa, el concepte i els principis generals

Article 1. *Naturalesa i abast*

Article 2. *Concepte, fins i classes de tributs*

Article 3. *Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari*

Article 4. *Potestat tributària*

Article 5. *Actes impugnables*

Capítol segon. De les normes tributàries

Secció primera. Sistema normatiu

Article 6. *Fons de l'ordenament*

Article 7. *Reserva de llei*

Secció segona. Àmbit d'aplicació de les normes tributàries

Article 8. *Àmbit temporal*

Article 9. *Àmbit territorial*

Secció tercera. Interpretació i qualificació de les normes

Article 10. Interpretació i qualificació de les normes

Article 11. *Abús de les normes tributàries*

Article 12. *Mesures correctores de l'abús de les normes tributàries*

Títol II. El règim tributari

Capítol primer. De la naturalesa de l'obligació tributària

Secció primera. Principis de l'obligació tributària

Article 13. *La relació jurídica tributària*

Article 14. *No disponibilitat del crèdit tributari*

Secció segona. Obligació tributària principal

Article 15. *Definició*

Article 16. *Fet generador*

Article 17. *Meritació i exigibilitat*

Article 18. *Beneficis fiscals, deduccions, bonificacions i exempcions*

Secció tercera. Obligació tributària de realitzar pagaments a compte

Article 19. *Obligació tributària de realitzar pagaments a compte*

Secció quarta. Obligacions entre particulars resultants del tribut

Article 20. Obligacions entre particulars resultants del tribut

Secció cinquena. Obligacions tributàries accessòries

Article 21. Obligacions tributàries accessòries

Article 22. Interès moratori

Article 23. Recàrrecs per pagament extemporani del deute tributari

Article 24. Recàrrecs de constrenyiment

Secció sisena. Obligacions tributàries formals

Article 25. Obligacions tributàries formals

Secció setena. Drets, garanties i obligacions

Article 26. Drets i garanties de l'obligat tributari

Article 27. Obligacions de l'Administració

Article 28. Devolucions a què té dret l'obligat tributari

Article 29. Devolucions d'ingressos indeguts

Capítol II. Dels obligats tributaris**Secció primera. Subjectes d'obligacions tributàries**

Article 30. Classes d'obligats tributaris

Article 31. Successors dels obligats tributaris

Article 32. Responsabilitat tributària

Article 33. Responsables solidaris

Article 34. Responsables subsidiaris

Article 35. Transmissió de negocis amb deutes tributaris pendents

Article 36. Adquirents de béns afectats per llei al compliment de deutes tributaris

Secció segona. Capacitat d'obrar i representació

Article 37. Capacitat d'obrar i representació

Article 38. Domicili a efectes tributaris

Capítol tercer. Dels elements de l'obligació tributària principal**Secció primera. Base de tributació: mètodes de tributació**

Article 39. Base de tributació, quota de tributació i tipus de gravamen

Article 40. Sistema de determinació directa

Article 41. Sistema de determinació objectiva

Article 42. Sistema d'estimació indirecta

Secció segona. Altres elements de l'obligació tributària

Article 43. Base de liquidació

Article 44. Tipus de gravamen

Article 45. Quota de tributació i de liquidació

Capítol quart. Del deute tributari**Secció primera. Disposicions generals**

Article 46. Contingut del deute tributari

Article 47. Extinció del deute tributari

Secció segona. Pagament

Article 48. Modalitats de pagament

Article 49. Subjectes legitimats per percebre i realitzar el pagament

Article 50. Temps de pagament

Article 51. Imputació de pagaments

Article 52. Ajornament i fraccionament del pagament

Secció tercera. Prescripció

Article 53. Terminis i còmput de prescripció

Article 54. Interrupció de la prescripció

Article 55. Efectes de la prescripció

Secció quarta. Altres vies d'extinció del deute tributari i sancions

Article 56. Compensació

Article 57. Condonació

Article 58. Insolvència provada de l'obligat tributari

Secció cinquena. Garanties

Article 59. Tipus de garanties

Article 60. Garanties en l'ajornament i el fraccionament

Article 61. Mesures cautelars

Títol III. Aplicació dels tributs**Capítol primer. Dels principis generals de l'aplicació dels tributs****Secció primera. Principis generals**

Article 62. Àmbit d'aplicació i competència

Secció segona. Informació i consultes tributàries

Article 63. Deure d'informació i assistència als obligats tributaris

Article 64. Consultes tributàries escrites

Secció tercera. Acords de valoració

Article 65. Acords previs de valoració

Article 66. Acords especials

Secció quarta. Col·laboració social en l'aplicació dels tributs

Article 67. Obligacions d'informació

Article 68. Autoritats sotmeses al deure d'informar i col·laborar

Capítol segon. De les normes sobre actuacions i procediments tributaris

Secció primera. Principis i aspectes generals

Article 69. Notificacions tributaris

Article 70. Càmput de terminis en dret tributari

Article 71. Entrada al domicili

Article 72. Denúncia pública

Secció segona. Fases del procediment tributari

Article 73. Inici

Article 74. Desenvolupament

Article 75. Acabament i obligació de resoldre

Secció tercera. Prova

Article 76. Principis generals de la prova

Article 77. Presumpcions en matèria tributària

Capítol tercer. Del procediment de gestió tributària

Secció primera. Funcions de gestió tributària

Article 78. Funcions de gestió

Secció segona. Aspectes generals de la gestió

Article 79. Declaració tributària

Article 80. Declaració, liquidació o autoliquidació

Article 81. Rectificació i substitució de declaracions i autoliquidacions

Article 82. Liquidació tributària

Secció tercera. Procediments de gestió tributària

Article 83. Procediment de devolució derivat d'autoliquidacions, sol·licituds o declaracions

Article 84. Procediment de comprovació de valors

Article 85. Procediment de taxació pericial contradictòria

Article 86. Procediment de comprovació de gestió

Capítol quart. Del procediment d'inspecció tributària

Secció primera. Aspectes generals del procediment d'inspecció

Article 87. Funcions de la inspecció

Article 88. Facultats dels òrgans d'inspecció tributària

Article 89. Documentació de les actuacions d'inspecció

Secció segona. Inici i desenvolupament del procediment d'inspecció

Article 90. Inici del procediment d'inspecció

Article 91. Abast de les actuacions d'inspecció

Article 92. Termini de comprovació de la inspecció

Article 93. Lloc i horari de les actuacions d'inspecció

Article 94. Mesures cautelars en el procediment d'inspecció

Article 95. Regularització voluntària durant la comprovació

Secció tercera. Acabament del procediment d'inspecció

Article 96. Acabament del procediment d'inspecció

Article 97. Tràmit d'audiència

Article 98. Acta de conformitat

Article 99. Acta de desacord

Capítol cinquè. Del procediment de recaptació

Secció primera. Aspectes generals del procediment de recaptació

Article 100. Funcions de recaptació

Article 101. La recaptació tributària

Article 102. Recaptació en període executiu

Article 103. Facultats de la recaptació

Secció segona. Procediment de constrenyiment

Article 104. Naturalesa del procediment de constrenyiment

Article 105. Suspensió del procediment de constrenyiment

Article 106. Desenvolupament del procediment de constrenyiment

Article 107. Execució de garanties

Article 108. Procediment d'embargament

Article 109. Oposició a la provisió d'embargament

Article 110. Nomenament d'un administrador en l'embargament

Article 111. Embargament de béns o drets en entitats de crèdit o dipòsit

Article 112. Alienació dels béns embargats

Article 113. Acabament del procediment de constrenyiment

Secció tercera. Procediment contra responsables i successors

Article 114. Declaració de responsabilitat

Article 115. Procediment de derivació de responsabilitat

Article 116. Procediment de recaptació davant els successors

Títol IV. Potestat sancionadora

Capítol primer. Dels principis de la potestat sancionadora

Secció primera. Principis rectors de la potestat sancionadora

Article 117. Potestat sancionadora de l'Administració

Article 118. Principi de presumpció de bona fe de l'obligat tributari

Article 119. *Principi de responsabilitat en les infraccions tributàries*

Article 120. *Principi de no-concurrència de les sancions tributàries*

Secció segona. Naturalesa de la responsabilitat tributària

Article 121. *Subjectes de les infraccions tributàries*

Article 122. *Extinció de la responsabilitat de les infraccions tributàries*

Article 123. *Extinció de les sancions tributàries*

Capítol segon. Concepte i modalitats d'infraccions i sancions tributàries

Article 124. *Concepte i modalitats d'infracció tributària*

Article 125. *Classificació de les infraccions tributàries*

Article 126. *Modalitats de sanció tributària*

Article 127. *Quantificació de les sancions*

Article 128. *Qualificació de les sancions en lleus, greus i molt greus*

Article 129. *Reducció de les sancions*

Capítol tercer. Òrgans competents per imposar sancions

Article 130. *Òrgans competents per imposar sancions*

Capítol quart. Del procediment sancionador

Article 131. *Regulació de l'expedient sancionador en matèria tributària*

Article 132. *Procediment sancionador*

Títol V. Vies d'impugnació

Capítol primer. Dels principis rectors

Article 133. *Els procediments especials de revisió*

Article 134. *Requisits*

Capítol segon. Comissió Tècnica Tributària

Article 135. *Composició*

Article 136. *Funcionament*

Article 137. *Competències*

Capítol tercer. Del recurs en via administrativa

Article 138. *Del recurs en via administrativa*

Article 139. *Resolució dels recursos*

Capítol quart. Dels procediments especials de revisió

Article 140. *Procediments especials*

Article 141. *Procediment de rectificació d'errors*

Article 142. *Procediment de devolució d'ingressos indeguts*

Article 143. *Procediment de revocació*

Capítol cinquè. Recurs davant la jurisdicció administrativa

Article 144. *Recurs en via jurisdiccional*

Disposició addicional primera. Remissions normatives

Disposició transitòria primera. Modalitats de pagament

Disposició transitòria segona. Recàrrecs per pagament extemporani del deute, recàrrecs del període executiu i interès moratori

Disposició transitòria tercera. Procediments tributaris

Disposició transitòria quarta. Infraccions i sancions tributàries

Disposició derogatòria

Disposició final primera. Habilitació normativa

Disposició final segona. Desplegament normatiu d'actuacions i procediments per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics i relatius a mitjans d'autenticació.

Disposició final tercera. Articles qualificats

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Exposició de motius

La Llei de bases de l'ordenament tributari aprovada el 19 de desembre de 1996 va configurar un marc "bàsic" de referència en la matèria i ha permès consolidar els principis de justícia, legalitat i reserva de Llei, generalitat i distribució equitativa de la càrrega tributària establerts en la Constitució. La referida llei va unificar els criteris aplicables a totes les figures impositives existents i sobretot va permetre establir els fonaments de les relacions entre l'Administració i els contribuents.

En la recerca dels recursos necessaris per fer front a les necessitats financeres del Principat, el gravamen del consum i de la prestació de serveis ha resultat clau per a la consolidació de l'estructura impositiva indirecta, unificats a hores d'ara en un únic impost general indirecte (IGI).

El Principat està vivint una gran reforma fiscal amb l'aparició de noves figures de caràcter directe i naturalesa personal, quina existència resulta imprescindible en l'actual escenari de globalització econòmica i on Andorra cerca el seu espai, amb una clara voluntat de transmetre confiança i transparència.

Així, en el camí de l'apropament del marc tributari andorrà als contribuents actuals i futurs, a la vegada que als ordenaments de l'entorn, la present norma té per objectiu consolidar les garanties dels administrats però també ve a reforçar els mitjans i mecanismes que han de permetre a l'Administració tributària optimitzar l'eficàcia en la recaptació de tots els impostos.

Aquesta Llei constitueix l'anunci d'un canvi profund de l'Administració tributària andorrana que ha d'anar acompanyat d'altres lleis amb l'objectiu d'adaptar i unificar les unitats administratives del Govern que s'han dedicat fins avui a la gestió i recaptació d'impostos de diferent naturalesa, com la duanera.

Així, aquesta Llei dedica una secció del títol I a determinar com han de ser interpretades les normes en aquesta matèria i introdueix entre altres, el concepte de l'abús de les normes tributàries (article 11).

El títol II es dedica al règim tributari, des del naixement del deute i fins a la seva extinció. Escau destacar l'aparició de tipus de recàrrecs diferents i el naixement de l'interès moratori. En aquest títol s'hi estableixen les obligacions i els deutes de l'Administració, junt amb un desenvolupament més ampli dels drets i garanties de l'obligat tributari. Igualment és rellevant destacar que s'hi precisen les responsabilitats dels obligats tributaris incloent per exemple, la responsabilitat subsidiària dels administradors que hagin cessat en els seus càrrecs. De la mateixa manera, la llei també preveu en quina circumstància poden ser declarades responsables subsidiàries aquelles persones que succeeixin en la titularitat o en l'exercici d'activitats econòmiques, per les obligacions tributàries del titular anterior.

El projecte, en el seu article 48 preveu la signatura de convenis de col·laboració amb les entitats bancàries del Principat, amb la finalitat de facilitar la realització de pagament de les obligacions tributàries. Força és de constatar però, que fins a la formalització d'aquests convenis, s'admetrà el pagament efectuat en qualsevol de les entitats bancàries del país, d'acord amb allò que preveu la disposició transitòria primera.

El còmput de la prescripció i les causes de la seva interrupció també canvien notablement en matèria tributària amb l'aprovació d'aquesta Llei. Així, si es produeix una interrupció s'ha d'iniciar un nou còmput del termini.

Apareix en aquest títol igualment la possibilitat per l'Administració de decidir d'ofici realitzar una compensació dels deutes tributaris amb crèdits existents de qualsevol naturalesa, en aquelles condicions que determini el futur desplegament

reglamentari. D'aquesta manera la compensació ja no haurà de ser aplicada únicament prèvia sol·licitud de l'obligat tributari.

Finalment, resulta igual d'interessant destacar que en aquest títol II la llei aprofita per establir les mesures cautelars, limitades en el temps, que poden ser adoptades per tal d'assegurar el cobrament d'obligacions tributàries i entre les quals s'hi troba l'embargament de béns i de drets.

Del títol III que regula el procediment de recaptació i de gestió tributària se'n pot destacar la importància que s'atorga als deutes que recauen sobre l'Administració tributària d'informar, assistir i col·laborar amb els obligats tributaris en l'aplicació dels tributs. Es creen nous procediments i s'atorga caràcter vinculant a les respostes que l'Administració doni a les consultes tributàries que li siguin adreçades i a les sol·licituds de valoració d'elements determinants dels deutes tributaris. En aquest títol s'atorga al Govern la possibilitat d'adoptar acords especials, per a inversions que puguin resultar estratègiques per al Principat, amb unes particularitats molt concretes.

La Llei estableix amb força l'obligació d'informació que recau sobre totes les persones tant físiques com jurídiques i professionals i, segons la qual han posar en coneixement de l'Administració tributària les dades de contingut tributari de què disposin. Els articles 67 i 68 proposats responen a les exigències que es desprenen dels acords econòmics internacionals relatius a l'intercanvi d'informació tributària que no poden ser ignorats, al mateix temps que recorden que el finançament públic és cosa de tots i que requereix la col·laboració tant dels organismes i d'institucions com de totes les persones i els professionals, dels diferents sectors, per garantir-ne l'eficàcia. En aquest ordre de coses, el text disposa que no podrà ser invocat el secret bancari per defugir les obligacions d'informació (apartat 3 de l'article 67). La possibilitat que les excepcions previstes en aquest text en matèria tributària puguin contradir la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals, fa que el contingut dels articles 67 i 68 hagi de ser aprovat amb el rang de llei qualificada.

Per altra banda, en aquest títol es fa una distinció entre el domicili professional i el domicili particular necessària per garantir la seva protecció i regular les condicions d'entrada en cadascun d'ells en cas de ser necessari. Tractant-se d'un dret fonamental, l'article 71 que regula l'entrada al domicili de l'obligat tributari, també ha de ser aprovat amb el rang de llei qualificada.

S'aprofita la llei per distingir detalladament les fases de gestió, d'inspecció i de recaptació tributàries,

aprofundint en cadascun dels procediments. Així per exemple, s'estableixen terminis per a la caducitat dels expedients i més tràmits d'audiència en favor dels obligats tributaris. Al llarg d'aquest títol trobem algun supòsit en què la interposició d'un recurs pot suspendre el procediment en curs.

Possiblement la novetat més destacada d'aquesta Llei apareix a l'article 107 i següents, on es faculta a l'Administració per procedir a l'embargament de béns i de drets que, en termes generals han de poder ser subhastats a la fi del procediment, en cas de resultar necessari, per garantir el pagament dels deutes tributaris. El procediment és objecte d'una regulació exhaustiva. L'article 107.4 es refereix també al dret fonamental d'inviolabilitat del domicili, pel que ha de ser aprovat així mateix amb el rang de llei qualificada.

El títol IV es destina íntegrament a la potestat sancionadora de l'Administració tributària i comença establint-ne els principis rectoris (la presumpció de bona fe de l'obligat tributari, el principi de responsabilitat en les infraccions tributàries i el de no-concurrencia de les infraccions tributàries). El procediment està llargament detallat i inclou noves tipificacions que s'adaptin a les nombroses innovacions previstes en aquesta Llei. En matèria sancionadora, aquesta nova legislació, també estableix limitacions temporals a la durada dels expedients, en benefici de l'obligat tributari.

En les vies d'impugnació que són objecte del títol V també s'hi troben modificacions que escau posar de relleu. Aquí neix la Comissió Tècnica Tributària a la qual es faculta, principalment, per resoldre els recursos administratius que s'interposin contra els actes dictats en el marc de l'aplicació de la present Llei. Mereix una menció especial, l'establiment d'un termini d'un mes per formalitzar els recursos administratius en matèria tributària.

Finalment, aquest text conté una disposició addicional primera, quatre disposicions transitòries que han de facilitar la incorporació d'aquesta Llei en el nostre ordenament; una disposició derogatòria i quatre disposicions finals, que anuncien l'aprovació d'un necessari desplegament reglamentari per a l'aplicació de la Llei, fent una menció especial a la introducció dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics. La Llei es clou amb la disposició que anuncia que la seva entrada en vigor ha de tenir lloc al cap del mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* (BOPA).

Esmena 2 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat del text següent (paràgraf 12):

“Del títol III que regula el procediment de recaptació i de gestió tributària se'n pot destacar la importància que s'atorga als deutes que recauen sobre l'Administració tributària d'informar, assistir i col·laborar amb els obligats tributaris en l'aplicació dels tributs. Es creen nous procediments i s'atorga caràcter vinculant a les respostes que l'Administració doni a les consultes tributàries que li siguin adreçades i a les sol·licituds de valoració d'elements determinants dels deutes tributaris. En aquest títol s'atorga al Govern la possibilitat d'adoptar acords especials, per a inversions que puguin resultar estratègiques per al Principat, amb unes particularitats molt concretes.”

amb el següent text:

“Del títol III que regula el procediment de recaptació i de gestió tributària se'n pot destacar la importància que s'atorga als deutes que recauen sobre l'Administració tributària d'informar, assistir i col·laborar amb els obligats tributaris en l'aplicació dels tributs. Es creen nous procediments i s'atorga caràcter vinculant a les respostes que l'Administració doni a les consultes tributàries que li siguin adreçades i a les sol·licituds de valoració d'elements determinants dels deutes tributaris.”

Esmena 3 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat del text següent (darrer paràgraf):

“Finalment, aquest text conté una disposició addicional primera, quatre disposicions transitòries que han de facilitar la incorporació d'aquesta Llei en el nostre ordenament; una disposició derogatòria i quatre disposicions finals, que anuncien l'aprovació d'un necessari desplegament reglamentari per a l'aplicació de la Llei, fent una menció especial a la introducció dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics. La Llei es clou amb la disposició que anuncia que la seva entrada en vigor ha de tenir lloc al cap del mes de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* (BOPA).”

amb el següent text:

“Finalment, aquest text conté una disposició addicional primera, quatre disposicions transitòries que han de facilitar la incorporació d'aquesta Llei en el nostre ordenament; una disposició derogatòria i quatre disposicions finals, que anuncien l'aprovació d'un necessari desplegament reglamentari per a l'aplicació de la Llei, fent una menció especial a la introducció dels mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

La Llei es clou amb la disposició que anuncia que la seva entrada en vigor ha de tenir lloc al cap del mes de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra (BOPA) i pel que fa a l'àmbit d'aplicació dels comuns, entrarà en vigor l'1 de gener del 2015.”

Esmena 4 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'exposició de motius per tal que sigui coherent amb les esmenes aprovades en el projecte de llei.

Justificació de l'esmena:

Cal definir un nou redactat de l'exposició de motius que s'ajusti a les esmenes efectuades en el projecte de llei.

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. De la naturalesa, el concepte i els principis generals

Article 1. Naturalesa i abast

1. Aquesta Llei estableix les normes generals i els principis bàsics que constitueixen el règim jurídic del sistema tributari i pels quals, a manca de llei específica en contra, es regeixen els tributs i les relacions entre l'Administració tributària i els obligats tributaris.

2. Allò establert en aquesta Llei és aplicable a tot el territori del Principat d'Andorra i a tots els obligats tributaris, tant si són residents com si no ho són.

Article 2. Concepte, fins i classes de tributs

1. És tribut el recurs de les finances públiques consistent en una prestació dinerària obligatòria, establerta a càrrec dels obligats tributaris que, com a conseqüència de la realització del supòsit de fet establert a la Llei, tinguin el deure de contribuir.

2. El rendiment dels tributs es destina a finançar indistintament el conjunt de les obligacions econòmiques de les finances públiques, llevat de les contribucions especials o dels tributs als quals la llei atribueix finalitats determinades.

3. Són elements essencials dels tributs les determinacions del fet generador, dels obligats tributaris, de la base de tributació, dels tipus de gravamen, de la meritació, de la quota i del deute tributari.

4. Les multes i sancions pecuniàries administratives o penals no són tributs.

5. Tampoc no són tributs els preus públics o les contraprestacions en diner satisfetes per la utilització privada o l'aprofitament especial del domini públic o

per la prestació de serveis públics o la realització de funcions administratives que no són de sol·licitud o de recepció obligatòria.

6. Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials.

a) Els impostos són tributs, el fet generador dels quals és un negoci, un acte o un fet indicador de capacitat econòmica de l'obligat tributari o de la persona o entitat que ha de suportar el gravamen i que mai no depèn d'una activitat de l'Administració.

b) Les taxes són tributs el fet generador dels quals és la prestació d'un servei públic o la realització d'una funció administrativa de sol·licitud o de recepció obligatòria que es refereix a l'obligat tributari, o l'afecta o el beneficia de manera particular.

c) Les contribucions especials són tributs el fet generador dels quals és l'acord de realització de determinades obres o l'establiment o l'ampliació dels serveis públics, sotmès al requisit d'eficàcia de la realització efectiva, que produeixen, ultra el benefici general per a tota la comunitat, un augment de valor dels béns de l'obligat tributari o el beneficien especialment d'alguna manera.

Esmena 5 **De supressió**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa suprimir l'apartat 3 de l'article 2.

Motivació

No sembla necessari, en aquest article, la definició genèrica dels elements essencials dels tributs.

Esmena 6 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 2 amb el següent text:

“1. És tribut el recurs de les finances públiques consistent en una prestació dinerària obligatòria, establerta a càrrec dels obligats tributaris que, com a conseqüència de la realització del supòsit de fet establert a la Llei, tinguin el deure de contribuir, per tal d'atendre la realització dels principis i les finalitats que conté la Constitució.”

Motivació:

El deure de contribuir no ha de ser genèric ni incondicionat, sinó que s'ha de contextualitzar necessàriament a les finalitats principis contingut en la Constitució, que ha de ser un element interpretatiu de primer ordre en la seva aplicació.

Esmena 7 **De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat del punt a de l'apartat 6 de l'article 2 amb el següent text:

“a) Els impostos són tributs, el fet generador dels quals és un negoci, un acte o un fet indicador de capacitat econòmica de l'obligat tributari o de la persona o entitat que ha de suportar el gravamen.”

Motivació:

Les taxes i contribucions especials poden dependre de l'activitat de l'Administració tal com es diu en els apartats següents.

Esmena 8 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 2 com segueix:

“Article 2. *Concepte, fins i classes de tributs*

1. És tribut el recurs de les finances públiques consistent en una prestació dinerària obligatòria, establerta a càrrec dels obligats tributaris que, com a conseqüència de la realització del supòsit de fet establert a la llei, tinguin el deure de contribuir.

2. El rendiment dels tributs es destina a finançar indistintament el conjunt de les obligacions econòmiques de les finances públiques, llevat de les contribucions especials o dels tributs als quals la llei atribueix finalitats determinades.

3. Són elements essencials dels tributs les determinacions del fet generador, dels obligats tributaris, de la base de tributació, dels tipus de gravamen, de la meritació, de la quota i del deute tributari.

4. Les multes i sancions pecuniàries administratives o penals no són tributs.

5. Tampoc no són tributs els preus públics o les contraprestacions en diner satisfetes per la prestació de serveis públics o la realització de funcions administratives que no són de sol·licitud o de recepció obligatòria.

6. Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials.

a) Els impostos són tributs, el fet generador dels quals és un negoci, un acte o un fet indicador de capacitat econòmica de l'obligat tributari o de la persona o entitat que ha de suportar el gravamen i que mai no depèn d'una activitat de l'Administració.

b) Les taxes són tributs el fet generador dels quals és la utilització privada o l'aprofitament especial

del domini públic, la prestació d'un servei públic o la realització d'una funció administrativa de sol·licitud o de recepció obligatòria que es refereix a l'obligat tributari, o l'afecta o el beneficia de manera particular.

c) Les contribucions especials són tributs el fet generador dels quals és l'acord de realització de determinades obres o l'establiment o l'ampliació dels serveis públics, sotmès al requisit d'eficàcia de la realització efectiva, que produeixen, ultra el benefici general per a tota la comunitat, un augment de valor dels béns de l'obligat tributari o el beneficien especialment d'alguna manera.”

Justificació de l'esmena:

En la mesura que les contraprestacions abonades com a conseqüència de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic són la conseqüència d'una autorització administrativa que, lògicament es concedeix en règim de monopoli, s'apreciarà l'existència de coactivitat en la necessitat d'acudir a l'Administració per sol·licitar-la. La determinació quantitativa d'aquesta prestació, al ser obligatòria i no produir-se en règim de concurrència s'hauria de qualificar de prestació patrimonial de caràcter públic i establir aquesta prestació mitjançant llei. La seva qualificació seria de taxa.

Article 3. Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari

1. L'ordenació del sistema tributari del Principat d'Andorra es basa en el principi de capacitat econòmica de les persones obligades a satisfer els tributs i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, distribució equitativa de les càrregues fiscals i no confiscatorietat.

2. L'aplicació del sistema tributari es basa en els principis de proporcionalitat, eficàcia i limitació de les despeses indirectes derivades del compliment d'obligacions formals i ha d'assegurar el respecte dels drets i les garanties dels obligats tributaris.

Esmena 9 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 3 com segueix:

“Article 3. *Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari*

1. El criteri de repartiment just de les càrregues tributàries en el Principat d'Andorra de tots els que contribueixen al seu sosteniment es basa en el principi de capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari basat en els principis de

generalitat, igualtat i progressivitat que, en cap cas, podrà tenir abast confiscador.

2. L'aplicació del sistema tributari es basa en els principis de proporcionalitat, eficàcia i limitació de les despeses indirectes derivades del compliment d'obligacions formals i ha d'assegurar el respecte dels drets i les garanties dels obligats tributaris als que es refereix l'article 26."

Justificació de l'esmena:

S'introdueix un afegit aclaridor que reenvia al precepte on es troba el llistat dels drets i garanties del contribuent.

Article 4. Potestat tributària

1. Els tributs només poden ser establerts per llei.
2. Els comuns poden establir i exigir tributs d'acord amb el que estableix la Constitució, la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.
3. La competència relativa a la regulació dels elements no essencials dels tributs, i també pel que fa al desplegament reglamentari de la legislació tributària fixat en aquesta Llei, i a les lleis reguladores dels tributs, correspon al Govern quan aquestes lleis ho autoritzin.
4. A banda dels supòsits esmentats, atès que no són tributs, el Govern i els comuns poden crear i regular preus públics, amb el benentès que la potestat del Govern s'estén als preus públics de les entitats parapúbliques o de dret públic.

Esmena 10

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 4 amb el següent text:

"3. La competència relativa a la regulació dels elements no subjectes a reserva de llei, i també pel que fa al desplegament reglamentari de la legislació tributària fixat en aquesta Llei, i a les lleis reguladores dels tributs, correspon al Govern quan aquestes lleis ho autoritzin."

Motivació:

L'article 2 estableix que són elements essencials "les determinacions del fet generador, dels obligats tributaris, de la base de tributació, dels tipus de gravamen, de la meritació, de la quota i del deute tributari", i l'article 7 estableix necessàriament una llei per altres elements no essencials com exempcions i bonificacions fiscals, condonacions, ... així com aquells introduïts en l'esmena a aquest article.

Esmena 11

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 4 com segueix:

"Article 4. Potestat tributària

1. Els tributs només poden ser establerts per llei.
2. Els comuns poden establir i exigir tributs d'acord amb el que estableix la Constitució, la llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, la present llei i altres disposicions amb rang de llei.
3. La competència relativa a la regulació dels elements no essencials dels tributs, i també pel que fa al desplegament reglamentari de la legislació tributària fixat en la present llei, i a les lleis reguladores dels tributs, correspon al Govern i als comuns quan aquestes lleis ho autoritzin.
4. A banda dels supòsits esmentats, atès que no són tributs, el Govern i els comuns poden crear i regular preus públics, amb el benentès que la potestat d'ambdues administracions s'estén als preus públics de les entitats parapúbliques i de dret públic que els siguin pròpies."

Justificació de l'esmena:

Incorporar als comuns dins la potestat tributària.

Article 5. Actes impugnables

L'exercici de la potestat reglamentària i els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions tenen caràcter reglat i són impugnables en via administrativa i jurisdiccional en els termes previstos en aquesta llei i en la resta de l'ordenament jurídic.

Capítol segon. De les normes tributàries

Secció primera. Sistema normatiu

Article 6. Fonts de l'ordenament

1. Els tributs es regeixen, per ordre de prelación normativa:

- a) Per la Constitució.
- b) Pels tractats o convenis internacionals que continguin clàusules de naturalesa tributària i, en particular, pels convenis per evitar la doble imposició subscrits pel Principat d'Andorra amb tercers estats.
- c) Per aquesta llei i les lleis pròpies de cada tribut.
- d) Pels reglaments dictats per al desenvolupament d'aquesta llei, de les lleis reguladores de cada tribut i de qualsevol altra llei d'abast tributari.

2. Amb caràcter supletori, també es regeixen per les disposicions generals del Codi de l'Administració, per les normes del dret administratiu i pel dret comú.

Article 7. Reserva de llei

1. Es regulen necessàriament per llei:

- a) El fet generador, l'obligat tributari, la base de tributació, el tipus de gravamen, la meritació i la resta dels elements determinants del deute tributari.
- b) Els supòsits que donen lloc al naixement de les obligacions tributàries de realitzar pagaments a compte i el seu import màxim.
- c) L'establiment, la supressió i la pròrroga de les exempcions, de les reduccions i de la resta de bonificacions tributàries.
- d) L'atorgament de perdons, condonacions, rebaixes, amnisties o moratòries.
- e) Els acords tributaris especials relacionats amb inversions estratègiques, establerts a l'article 66.
- f) Les infraccions i les seves sancions correlatives.
- g) Els terminis de prescripció i caducitat.
- h) Les conseqüències que l'incompliment de les obligacions tributàries pugui comportar per a l'eficàcia dels actes o dels negocis jurídics.
- i) Els supòsits d'autoliquidació per a obligats tributaris.

2. La Llei del pressupost general pot modificar el tipus de gravamen dels tributs si ho preveu la llei pròpia del tribut de què es tracti.

Esmena 12**De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa addicionar una nova lletra, la j), a l'apartat 1 de l'article 7, amb el redactat següent:

“j) Les obligacions entre particulars resultant dels tributs.”

També es proposa ampliar el redactat de la lletra g) de l'apartat 1 addicionant-hi els mots següents: “, així com les causes d'interrupció dels terminis de prescripció.”

Motivació

Donar més garanties i seguretat jurídica als obligats tributaris.

Esmena 13**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 7 amb el següent text:

“1. Es regulen necessàriament per llei:

- a) El fet generador, l'obligat tributari, les bases de tributació i liquidable, el tipus de gravamen, la meritació i la resta dels elements determinants del deute tributari, així com l'establiment de presumpcions que no admetin prova en contra.

b) Els supòsits que donen lloc al naixement de les obligacions tributàries de realitzar pagaments a compte i el seu import màxim.

c) L'establiment, la modificació, la supressió i la pròrroga de les exempcions, de les reduccions, deduccions i de la resta de bonificacions tributàries.

d) L'establiment i la modificació dels recàrrecs i de l'obligació d'abonar interessos de demora.

e) L'atorgament de perdons, condonacions, rebaixes, amnisties o moratòries.

f) Els acords tributaris especials relacionats amb inversions estratègiques, establerts a l'article 66.

g) Les infraccions i les seves sancions correlatives.

h) Els terminis de prescripció i caducitat, així com de les causes d'interrupció del còmput dels terminis de prescripció.

i) Les conseqüències que l'incompliment de les obligacions tributàries pugui comportar per a l'eficàcia dels actes o dels negocis jurídics.

j) Els supòsits d'autoliquidació per a obligats tributaris.

k) Les obligacions entre particulars resultants dels tributs.”

Motivació:

L'increment de les matèries subjecte a reserva de llei suposen una garantia per als obligats tributaris i per la pròpia administració tributària, així com una major estabilitat de l'ordenament tributari.

Esmena 14**De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 7 com segueix:

“Article 7. Reserva de llei

1. Es regulen necessàriament per llei:

a) El fet generador, l'obligat tributari, la base de tributació, el tipus de gravamen, la meritació i la resta dels elements determinants del deute tributari.

b) Els supòsits que donen lloc al naixement de les obligacions tributàries de realitzar pagaments a compte i el seu import màxim.

c) L'establiment, la supressió i la pròrroga de les exempcions, de les reduccions i de la resta de bonificacions tributàries.

d) L'atorgament de perdons, condonacions, rebaixes, amnisties o moratòries.

e) Els acords tributaris especials relacionats amb inversions estratègiques, establerts a l'article 66.

- f) Les infraccions i les seves sancions correlatives.
- g) Els terminis de prescripció i caducitat.
- h) Les conseqüències que l'incompliment de les obligacions tributàries pugui comportar per a l'eficàcia dels actes o dels negocis jurídics.
- i) Els supòsits d'autoliquidació per a obligats tributaris.

2. La Llei del pressupost general únicament pot modificar el tipus de gravamen dels tributs, i només si ho preveu la llei pròpia del tribut de què es tracti.”

Justificació de l'esmena:

En bé del principi de seguretat jurídica i de respecte a la bona tècnica legislativa.

Esmena 15

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou article després de l'article 7 amb el següent text:

“Article X. Identificació i derogació expressa de les normes tributàries

1. Les lleis i els reglaments que continguin normes tributàries ho han d'esmentar expressament en el seu títol i en la rúbrica dels articles corresponents.

2. Les lleis i els reglaments que modifiquin normes tributàries han de contenir una relació completa de les normes derogades i la nova redacció de les que siguin modificades.

3. S'habilita al Govern per tal que, en el termini màxim de tres mesos a comptar de les modificacions normatives, publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, mitjançant el decret legislatiu corresponent, el text refós de les normes tributàries, incloent-hi totes les modificacions aportades. El Govern promourà la difusió i el coneixement de la normativa tributària general i comunal, vigent en cada moment.”

Nota: en cas d'aprovació de l'esmena caldrà renumerar tots els articles successius

Motivació:

La transcendència per als ciutadans de les normes tributàries requereix de la seva fàcil identificació i determinació del text vigent, per exemple aquells elements tributaris que s'inclouen en la Llei del pressupost o altres normes no específicament tributàries, en benefici de la seguretat jurídica i de manera especialment rellevant per atraure inversió estrangera. El recull normatiu actualitzat de la normativa tributària no ha de suposar una càrrega important pel Govern, atenent avui les

encara reduïdes i recents normes, i la seva refosa esdevé imprescindible davant les necessàries reformes que s'aniran produint en els propers anys, així com de la seva publicació en diferents idiomes.

Secció segona. Àmbit d'aplicació de les normes tributàries

Article 8. Àmbit temporal

1. Les normes tributàries entren en vigor d'acord amb allò que es disposi amb caràcter general per a la seva vigència, si en les lleis respectives de cada tribut no es disposa altrament.

2. Les normes tributàries no tenen efecte retroactiu. S'apliquen als tributs que no tenen període impositiu meritats a partir de la seva entrada en vigor, i a la resta de tributs a partir del principi del període impositiu que s'iniciï un cop hagin entrat en vigor.

No obstant això, les normes que regulen el règim d'infraccions i sancions tributàries i el règim dels recàrrecs tenen efectes retroactius respecte dels actes que no siguin fermes quan la seva aplicació resulti més favorable per a la persona o entitat interessada.

3. Les normes tributàries romanen en vigor fins a la vigència que determini la llei corresponent o fins que una altra la derogui de forma expressa o tàcita.

4. La derogació té l'abast que es disposi expressament i s'estén a tot allò que en la llei nova, sobre la mateixa matèria, sigui incompatible amb l'anterior.

Esmena 16

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar l'apartat 1 de l'article 8 amb el redactat següent:

“1. (...) amb caràcter general per a la vigència de les normes, si en les lleis(...)”

Motivació

Correcció tècnica perquè la menció a la vigència ha de ser al conjunt de les normes legals, no només a les tributàries.

Esmena 17

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 8 amb el següent text:

“1. Les normes tributàries entren en vigor al cap de trenta dies naturals de la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, si en les lleis respectives de cada tribut no es disposa altrament.”

Motivació:

En defecte de disposició legal sobre l'entrada en vigor, l'exigible seguretat jurídica exigeix la determinació d'un moment cert en l'aplicació dels tributs.

Esmena 18 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 8 amb el següent text:

"2. Llevat que es disposi el contrari, les normes tributàries no tenen efecte retroactiu. S'apliquen als tributs que no tenen període impositiu meritats a partir de la seva entrada en vigor, i a la resta de tributs a partir del principi del període impositiu que s'iniciï un cop hagin entrat en vigor."

Motivació:

No és possible excloure que el legislador vulgui en el futur establir el caràcter retroactiu d'una norma tributària, vetar-ho d'inici pot generar una situació de conflicte normatiu.

Esmena 19 **De supressió**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa suprimir l'apartat 4 de l'article 8.

Motivació:

La supressió de l'apartat quart té relació amb l'esmena d'addició de l'article "Identificació i derogació expressa de les normes tributàries", per quan la seguretat jurídica exigeix determinar clarament la vigència de les normes, sense perjudici que per defecte puguin actuar els principis generals.

Esmena 20 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 8 com segueix:

"Article 8. *Àmbit temporal*

1. Les normes tributàries entren en vigor d'acord amb allò que es disposi amb caràcter general per a la seva vigència, si en les lleis respectives de cada tribut no es disposa altrament.

2. Les normes tributàries no tenen efecte retroactiu. S'apliquen als tributs que no tenen període impositiu meritats a partir de la seva entrada en vigor, i a la resta de tributs a partir del principi del període impositiu que s'iniciï un cop hagin entrat en vigor.

No obstant això, les normes que regulen el règim d'infraccions i sancions tributàries i el règim dels recàrrecs només tenen efectes retroactius

respecte dels actes que no siguin fermes quan la seva aplicació resulti més favorable per a la persona o entitat interessada.

3. Les normes tributàries romanen en vigor fins a la vigència que determini la llei corresponent o fins que una altra la derogui de forma expressa o tàcita.

4. La derogació té l'abast que es disposi expressament i s'estén a tot allò que en la llei nova, sobre la mateixa matèria, sigui incompatible amb l'anterior."

Justificació de l'esmena:

Limitar la retroactivitat de les normes quan la seva aplicació sigui més favorable per l'obligat tributari.

Article 9. Àmbit territorial

1. Les normes reguladores de cada tribut estableixen l'àmbit territorial del fet generador.

2. Són obligats tributaris els definits per aquesta llei i la resta de l'ordenament tributari, tant si són residents al Principat d'Andorra com si són no residents.

Secció tercera. Interpretació i qualificació de les normes

Article 10. Interpretació i qualificació de les normes

1. Les normes tributàries s'interpreten segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, l'evolució legislativa i la realitat social i econòmica del temps en què han de ser aplicades, atenent principalment el seu esperit i la seva finalitat.

2. En la mesura en què no els defineixi la normativa tributària, els termes utilitzats en les seves normes s'entenen d'acord amb el seu sentit jurídic, econòmic, tècnic o usual, segons que escaigui. Així mateix, tothom pot recórrer als principis generals del dret com a mitjà d'interpretació de les normes tributàries escrites i, a manca d'aquests principis, al dret internacional comparat.

3. El fet generador o les exempcions o bonificacions no poden ser utilitzats més enllà dels seus termes estrictes, i no admeten l'analogia.

4. En l'àmbit de l'Administració general, la facultat de dictar disposicions interpretatives o explicatives de les lleis i de les altres normes en matèria tributària, correspon de forma exclusiva al ministre encarregat de les finances, el qual pot delegar al departament que correspongui per exercir-la.

5. Aquestes disposicions interpretatives o explicatives d'abast general són de compliment obligatori per a tots els departaments de

l'Administració tributària i es publiquen al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Esmena 21

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 10 amb el següent text:

“1. Les normes tributàries s'interpreten segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, l'evolució legislativa i la realitat social i econòmica del temps en què han de ser aplicades, atenent principalment el seu esperit, la seva finalitat i el principi d'equitat.”

Motivació:

En enumerar els principis interpretatius de les normes tributàries és escaient fer esment al principi d'equitat contingut a l'article 37 de la Constitució, com a límit per a l'actuació de l'administració i garantia pels obligats tributaris.

“Article 37

Totes les persones físiques i jurídiques contribuiran a les despeses públiques segons la seva capacitat econòmica, mitjançant un sistema fiscal just, establert per la llei i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals.”

Esmena 22

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 10 com segueix:

“Article 10. *Interpretació de les normes*

1. Les normes tributàries s'interpreten segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, l'evolució legislativa i la realitat social i econòmica del temps en què han de ser aplicades, atenent principalment el seu esperit i la seva finalitat.

2. En la mesura en què no els defineixi la normativa tributària, els termes utilitzats en les seves normes s'entenen d'acord amb el seu sentit jurídic, econòmic, tècnic o usual, segons que escaigui. Així mateix, tothom pot recórrer als principis generals del dret com a mitjà d'interpretació de les normes tributàries escrites.

3. El fet generador o les exempcions o bonificacions no poden ser utilitzats més enllà dels seus termes estrictes, i no admeten l'analogia.

4. En l'àmbit de l'Administració general, la facultat de dictar disposicions interpretatives o explicatives de les lleis i de les altres normes en matèria tributària, correspon de forma exclusiva i

no delegable al ministre encarregat de les finances, excepte en el que disposa l'article 64, on el ministre podrà delegar en el director de departament que correspongui.

5. Les disposicions interpretatives o explicatives d'abast general seran exclusivament d'obligat compliment per tots els departaments de l'Administració tributària competents en l'aplicació de les normes contingudes en la present llei.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica i referència interna dins la llei. Es separa “interpretació” de “qualificació”.

Esmena 23

D'addició

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa inserir un nou article XX amb el redactat següent i consegüentment es tornen a enumerar els articles següents:

“Article XX. *Qualificació de les normes tributàries*

L'impost s'exigeix segons la naturalesa jurídica del fet, acte o negoci realitzat, independentment de la forma o la denominació utilitzades per les parts per qualificar-lo.”

Justificació de l'esmena:

En coherència amb l'esmena anterior.

Article 11. *Abús de les normes tributàries*

1. Es considera abús de la norma tributària el fet que l'obligat tributari utilitzi mitjans jurídics que no són els naturals, habituals o propis per aconseguir el resultat obtingut o que es creïn realitats jurídiques artificioses o aparents que amaguin la veritable realitat jurídica buscada i, com a conseqüència d'aquest fet, s'eviti el fet generador, totalment o parcialment, o es minori o es difereixi la tributació que hauria correspost.

2. L'obligat tributari pot provar que els mitjans jurídics utilitzats no pretenen l'elusió de les normes tributàries, de conformitat amb les raons econòmiques o de negoci habituals en el tràfic jurídic i econòmic ordinari.

3. En les liquidacions que es dictin per corregir l'abús de la norma tributària s'exigeix el tribut que hauria correspost si s'hagués aplicat la norma que es pretenia evitar o bé s'eliminen els avantatges aconseguits. En aquests casos s'exigeixen interessos moratoris i, si escau, la sanció corresponent a la infracció que eventualment s'hagi comès.

Esmena 24 **De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa addicionar els mots “o econòmics” als apartats 1 i 2 de l'article 11 deixant el redactat com segueix:

- “1. (...) que l'obligat tributari utilitzi mitjans jurídics o econòmics que no són els naturals (...)”
2. L'obligat tributari pot provar que els mitjans jurídics o econòmics utilitzats no (...)”

Motivació

En el primer apartat, s'afegeix a la definició de l'abús la utilització de mitjans econòmics i no només jurídics, per fer-la més àmplia i també més coherent amb les referències a la naturalesa econòmica que es fan al següent article. I per la mateixa raó s'afegeix aquesta menció al segon apartat.

Esmena 25 **De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 11 amb el següent text:

- “2. L'obligat tributari pot provar que els mitjans jurídics utilitzats no pretenen l'elusió de les normes tributàries, de conformitat amb les raons econòmiques o de negoci habituals en el tràfic jurídic i econòmic ordinari; a quins efectes l'Administració tributària haurà de concedir a l'obligat tributari, amb caràcter previ a la resolució o liquidació tributària, un tràmit d'al·legacions, posant en el seu coneixement l'existència d'un abús de la norma tributària.”

Esmena 26 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 11 com segueix:

“Article 11. *Abús de les normes tributàries*

1. Es considera abús de la norma tributària el fet que l'obligat tributari utilitzi mitjans jurídics que no són els naturals, habituals o propis establerts per l'ordenament jurídic per aconseguir el resultat obtingut o que es creïn realitats jurídiques artificioses o aparents que amaguin la veritable realitat jurídica buscada i, com a conseqüència d'aquest fet, s'eviti el fet generador, totalment o parcialment, o es minori o es difereixi la tributació que hauria correspost.

2. Els actes de l'Administració tributària en què es posi de manifest un abús, requereixen una motivació especialment referida a les circumstàncies i els fonaments de dret que justifiquin aquesta qualificació, en qualsevol cas

l'obligat tributari pot provar que els mitjans jurídics utilitzats no pretenen l'elusió de les normes tributàries o que no es tracta de la utilització artificiosa de les normes tributàries amb finalitat elusiva dels seus deures tributaris, de conformitat amb les raons econòmiques o de negoci habituals en el tràfic jurídic i econòmic ordinari.

3. En les liquidacions que es dictin per corregir l'abús de la norma tributària s'exigeix el tribut que hauria correspost si s'hagués aplicat la norma que es pretenia evitar o bé s'eliminen els avantatges aconseguits. En aquests casos s'exigeixen interessos moratoris sense que procedeixi la imposició de sancions.”

Justificació de l'esmena:

En l'abús de dret no es produeix ocultació. En cap cas s'ha ocultat informació a l'Administració Tributària ni s'ha realitzat acció o omissió ni cap acte punible, per tant, no es contempla la imposició de sancions.

Esmena 27 **D'addició***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa afegir un nou article després de l'article 11 amb el següent text:

“Article X. Simulació

1. En els actes o negocis en que existeixi simulació, el fet generador gravat és aquell efectivament realitzat.

2. L'Administració tributària declararà l'existència de la simulació en la liquidació tributària corresponent, sense que aquesta qualificació produeixi altres efectes que els pròpiament tributaris.

3. L'obligat tributari pot provar que els actes o negocis realitzats no són simulats, de conformitat amb les raons econòmiques o de negoci habituals en el tràfic jurídic i econòmic ordinari; a quins efectes l'Administració tributària haurà de concedir a l'obligat tributari, amb caràcter previ a la resolució o liquidació tributària, un tràmit d'al·legacions, posant en el seu coneixement l'existència d'una simulació.

4. En les liquidacions tributàries que es dictin per corregir la simulació, s'exigeix el tribut que hauria correspost segons el negoci real. En aquests casos s'exigeixen interessos moratoris i la sanció corresponent a la infracció que eventualment s'hagi comès.”

Nota: en cas d'aprovació de l'esmena caldrà renumerar tots els articles successius

Motivació:

Autèntic cavall de batalla de l'activitat tributària i que estableix els límits entre la legítima economia d'opció, el frau de llei i la simulació. La norma andorrana no regula la simulació, que pot ser especialment rellevant pel fet que l'ordenament fiscal andorrà no grava totes les fonts de renda (donacions, successions, rendes exemptes en IRPF, ...) i el recurs a negocis simulats pot ser un recurs, sense que pugui ser qualificat com a abús de la norma.

Poden existir supòsits que no tinguin cabuda en l'abús de les normes tributàries, si bé l'article 11 n'ha establert en un sentí ampli, i per tant cal establir les conseqüències dels negocis simulats i que comporti una reprovaçió superior en entendre l'existència d'una actuació dolosa, si bé tal com s'ha esmentat la delimitació amb el frau de llei no sempre es clara.

Article 12. Mesures correctores de l'abús de les normes tributàries

1. L'impost s'exigeix segons la veritable naturalesa del fet generador. Quan el fet generador sigui un acte o un negoci jurídic o un acte econòmic, es qualifica segons la seva naturalesa jurídica o econòmica, independentment de la forma o la denominació utilitzades per les parts per qualificar-lo.

2. Els actes de l'Administració tributària en què es posi de manifest un abús, requereixen una motivació especialment referida a les circumstàncies i els fonaments de dret que justifiquin aquesta qualificació.

Esmena 28 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa traslladar l'apartat 3 de l'article 11 a l'article 12, en el qual esdevindria també l'apartat 3, amb el mateix redactat actual.

Motivació

El tercer apartat, de l'article 11 fa referència a una mesura correctora per evitar l'abús de les normes tributàries i, per tant, té més sentit que el seu contingut formi part del següent article.

Esmena 29 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 12 amb el següent text:

“Article 12. Mesures correctores de l'abús de les normes tributàries i de la simulació

1. L'impost s'exigeix segons la veritable naturalesa del fet generador. Quan el fet generador sigui un acte o un negoci jurídic o un acte econòmic, es qualifica segons la seva

naturalesa jurídica o econòmica, independentment de la forma o la denominació utilitzades per les parts per qualificar-lo, i prescindint dels defectes que puguin afectar la seva validesa

2. Els actes de l'Administració tributària en que es posi de manifest un abús o d'una simulació, requereixen una motivació especialment referida a les circumstàncies i els fonaments de dret que justifiquin aquesta qualificació.”

Motivació:

La nul·litat de ple dret de l'acte o negoci jurídic que comporta que no produeixi cap efecte com si mai hagués existit (amb efectes ex tunc), no ha d'afectar a la seva eficàcia tributària.

Esmena 30 **De supressió**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa suprimir l'article 12 i consegüentment es tornen a enumerar els articles següents.

Justificació de l'esmena:

Coherència amb l'esmena anterior.

Títol II. El règim tributari

Capítol primer. De la naturalesa de l'obligació tributària

Secció primera. Principis de l'obligació tributària

Article 13. La relació jurídica tributària

1. S'entén per relació jurídica tributària el conjunt de drets i obligacions generats per a l'aplicació dels tributs. La relació jurídica tributària pot generar obligacions principals o accessòries, materials o formals, i pot comportar la imposició de sancions tributàries en els casos d'incompliment dolós o culpós de les obligacions establertes legalment.

2. Són obligacions tributàries materials les de caràcter principal, les de realitzar pagaments a compte, les establertes entre particulars resultants del tribut i les accessòries. Són obligacions tributàries formals les que defineix l'article 25.

3. Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, que no produeixen efectes envers l'Administració, sense perjudici de les seves conseqüències jurídiques privades.

Article 14. No disponibilitat del crèdit tributari

El crèdit tributari és indisponible llevat que la llei estableixi una altra cosa i sense perjudici d'allò que disposa aquesta Llei.

Secció segona. Obligació tributària principal**Article 15. Definició**

L'obligació tributària principal consisteix en el pagament del deute tributari.

Esmena 31**De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa modificar l'article amb el redactat alternatiu següent:

“L'obligació tributària principal consisteix en el pagament de la quota tributària.”

Motivació

La definició d'obligació tributària principal ha de fer menció al pagament de la quota tributària, concepte més específic que el de deute tributari que és el que surt en el projecte. També dona lloc a un deute tributari l'obligació de realitzar pagaments a compte. I el deute tributari també pot incloure altres elements a més de la quota (art. 46.3), com ara interessos o recàrrecs.

Esmena 32**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 15 amb el següent text:

“Article 15. Definició

L'obligació tributària principal consisteix en el pagament de la quota de tributació.”

Motivació:

El deute tributari inclou obligacions accessòries, doncs segons l'article 21.2. “Són obligacions accessòries, entre altres, els pagaments de recàrrecs o dels interessos moratoris.” i d'acord amb l'article 46.3 el deute tributari inclou també, si és el cas:

- Els recàrrecs, establerts sobre la base de tributació o sobre la quota de liquidació.
- Els interessos d'ajornament i fraccionament, exigibles al tipus d'interès moratori.
- Els recàrrecs per declaració extemporània.
- El recàrrec de constrenyiment, en els casos i pels imports establerts en aquesta Llei.
- L'interès moratori.”

Article 16. Fet generador

- El fet generador és el supòsit fixat per la llei per configurar cada tribut la realització del qual produeix el naixement de l'obligació tributària principal.
- El fet generador és condició obligatòria per al naixement de la facultat de l'Administració per quantificar i exigir el deute tributari, sense perjudici

de la resta de facultats relatives a la gestió del tribut, que l'ordenament atribueix a la mateixa Administració.

- La llei de cada tribut, si és el cas, delimita el fet generador i pot establir supòsits de no-subjecció.

Esmena 33**De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 16 com segueix:

“Article 16. Fet generador

- El fet generador és el supòsit fixat per la llei per configurar cada tribut la realització del qual produeix el naixement de l'obligació tributària principal.
- La realització del fet generador determina el naixement de la facultat de l'Administració per quantificar i exigir el deute tributari, sense perjudici de la resta de facultats relatives a la gestió del tribut, que l'ordenament atribueix a la mateixa Administració.
- La llei de cada tribut, si és el cas, delimita el fet generador i pot establir supòsits de no-subjecció.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica.

Article 17. Meritació i exigibilitat

- La meritació és la generació de l'obligació tributària i es produeix quan es fa efectiu el fet generador d'acord amb el que estableix la llei. La data de la meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, tret que la llei de cada tribut disposi una altra cosa.
- La llei pròpia de cada tribut pot fixar un moment diferent de la meritació del tribut per exigir la quota que s'ha d'ingressar o una part d'aquesta quota.

Esmena 34**De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa modificar la primera frase de l'apartat 1 amb el redactat següent:

“1. La meritació és el moment en què es genera l'obligació tributària principal i es produeix quan es fa efectiu el fet generador d'acord amb el que estableix la llei. (...)”

Motivació

Deixar clar en la definició que la meritació és el moment en què s'entén generada l'obligació tributària com a conseqüència de la realització del fet generador i fer menció específica a l'obligació tributària principal.

Article 18. Beneficis fiscals, deduccions, bonificacions i exempcions

1. Són supòsits d'exempció aquells en què, malgrat que es realitzi el fet imposable, la llei de cada tribut eximeix del compliment de l'obligació tributària principal. La prova del caràcter procedent de l'exempció correspon a l'obligat tributari.

2. La llei particular de cada tribut pot establir, així mateix, supòsits de deducció, bonificacions o d'altres beneficis fiscals que concretin el deute tributari. La prova de l'aplicació d'aquests beneficis fiscals correspon a l'obligat tributari.

3. La llei de cada tribut pot regular els beneficis per als acords tributaris especials, previstos a l'article 66.

Secció tercera. Obligació tributària de realitzar pagaments a compte

Article 19. Obligació tributària de realitzar pagaments a compte

1. La llei particular de cada tribut pot establir supòsits de pagaments a compte de l'obligació tributària principal. Els pagaments a compte poden consistir en retencions, ingressos a compte o pagaments fraccionats.

2. L'obligació tributària d'efectuar pagaments a compte de l'obligació tributària principal consisteix a satisfer un import a l'Administració pel retenidor, per l'obligat a realitzar ingressos a compte o per l'obligat a realitzar pagaments fraccionats.

3. L'obligat tributari pot deduir de l'obligació tributària principal l'import dels pagaments a compte suportats o satisfets, segons el que la llei pròpia de cada tribut estableixi.

4. Aquesta obligació té caràcter autònom respecte de l'obligació tributària principal. L'Administració pot exigir el pagament a compte no realitzat al retenidor, a l'obligat a realitzar ingressos a compte o a l'obligat a realitzar pagaments fraccionats, excepte si l'obligat principal ha declarat o autoliquidat el tribut sense tenir en compte aquest pagament a compte. En qualsevol cas, pot exigir els interessos moratoris i la sanció que eventualment sigui procedent per no haver complert aquesta obligació.

Esmena 35

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar part de l'apartat 4 amb el redactat següent:

“4 (...) excepte si l'obligat principal ha pagat el tribut sense tenir en compte aquest pagament a compte. (...)”

Motivació

L'apartat 4 fa referència a que es tracta d'una obligació autònoma i, per això, l'administració pot exigir el seu compliment excepte si l'obligat tributari principal ha “ declarat o autoliquidat ” el tribut sense tenir en compte el pagament a compte. En tot cas, però, l'incompliment es pot sancionar. S'introdueix una petita modificació, indicant que no es pot exigir aquesta obligació si l'obligat tributari principal ha “ pagat ”, en lloc de la menció “ declarat o autoliquidat ”. Es podria donar el cas que es declari o autoliquidi sense pagament.

Esmena 36

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 4 de l'article 19 amb el següent text:

“4. Aquesta obligació té caràcter autònom respecte de l'obligació tributària principal. L'Administració pot exigir el pagament a compte no realitzat al retenidor, a l'obligat a realitzar ingressos a compte o a l'obligat a realitzar pagaments fraccionats, excepte si l'obligat principal ha satisfet el tribut sense tenir en compte aquest pagament a compte. En qualsevol cas, pot exigir els interessos moratoris i la sanció que eventualment sigui procedent per no haver complert aquesta obligació.”

Motivació:

L'obligació de fer el pagament a compte tan sols allibera en el supòsit de pagament per part de l'obligat principal, doncs res impedeix la presentació de la declaració sense pagament, en quin cas es podria frustrar el cobrament del tribut

Esmena 37

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 19 com segueix:

“Article 19. *Obligació tributària de realitzar pagaments a compte*

1. La llei particular de cada tribut pot establir supòsits de pagaments a compte de l'obligació tributària principal. Els pagaments a compte poden consistir en retencions, ingressos a compte o pagaments fraccionats.

2. L'obligació tributària d'efectuar pagaments a compte de l'obligació tributària principal consisteix a satisfer un import a l'Administració pel retenidor, per l'obligat a realitzar ingressos a compte o per l'obligat a realitzar pagaments fraccionats.

3. L'obligat tributari en tot cas pot deduir de l'obligació tributària principal l'import dels pagaments a compte suportats o satisfets, segons el que la llei pròpia de cada tribut estableixi, sense que, en cap cas, sigui responsable dels deutes tributaris de retenidors i obligats a realitzar ingressos a compte.

4. Aquesta obligació té caràcter autònom respecte de l'obligació tributària principal. L'Administració pot exigir el pagament a compte no realitzat al retenidor, a l'obligat a realitzar ingressos a compte o a l'obligat a realitzar pagaments fraccionats, excepte si l'obligat principal ha declarat o autoliquidat el tribut sense tenir en compte aquest pagament a compte. En qualsevol cas, pot exigir els interessos moratoris i la sanció que eventualment sigui procedent per no haver complert aquesta obligació.”

Justificació de l'esmena:

Evitar que l'obligat tributari sigui responsable dels deutes tributaris dels retenidors i obligats a realitzar ingressos a compte. Permetre que en tot cas l'obligat tributari es pugui deduir els imports derivats de retencions o ingressos a compte que li corresponguin, independentment de que els retenidors o obligats a realitzar ingressos a compte hagin ingressat aquests imports a l'Administració.

Secció quarta. Obligacions entre particulars resultants del tribut

Article 20. Obligacions entre particulars resultants del tribut

Són obligacions entre particulars resultants del tribut les que tenen per objecte una prestació de naturalesa tributària exigible entre obligats tributaris. Són obligacions d'aquest tipus les que es generen com a conseqüència d'actes de repercussió, de retenció o d'ingrés a compte previstos legalment, a més de les que puguin ser establertes per llei.

Secció cinquena. Obligacions tributàries accessòries

Article 21. Obligacions tributàries accessòries

1. L'obligació tributària que no conformi l'obligació tributària principal té la consideració d'obligació tributària accessòria. L'exigència de les obligacions tributàries accessòries s'imposa en relació amb una altra obligació tributària.

2. Són obligacions accessòries, entre altres, els pagaments de recàrrecs o dels interessos moratoris. La llei particular de cada tribut pot establir obligacions accessòries addicionals.

3. Les sancions tributàries no tenen la naturalesa de deute tributari.

Esmena 38

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar l'apartat 1 de l'article 21 amb el redactat alternatiu següent:

“1. Són obligacions tributàries accessòries aquelles que consisteixen en prestacions pecuniàries i que són diferents de les mencionades en aquest capítol. L'exigència de les obligacions tributàries accessòries s'imposa en relació amb una altra obligació tributària.”

Motivació

El primer apartat no és correcte, perquè defineix l'obligació accessòria com tota aquella que no sigui l'obligació tributària principal, però el projecte regula també altres obligacions diferents a la principal i les accessòries, com els pagaments a compte, les obligacions entre particulars o les obligacions formals. Convé especificar que és una obligació pecuniària diferent de les altres que també impliquin un pagament.

Esmena 39

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 21 amb el següent text:

“2. Són obligacions accessòries, entre altres, els de recàrrecs o dels interessos moratoris. La llei particular de cada tribut pot establir obligacions accessòries addicionals.”

Motivació:

El pagament suposa l'extinció de l'obligació, i en conseqüència no sembla adient emprar la paraula pagament en la determinació de les obligacions accessòries.

Esmena 40

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 21 com segueix:

“Article 21. *Obligacions tributàries accessòries*

1. L'obligació tributària que no conformi l'obligació tributària principal té la consideració d'obligació tributària accessòria. L'exigència de les obligacions tributàries accessòries s'imposa en relació amb una altra obligació tributària.

2. Són obligacions accessòries, entre altres, els pagaments de recàrrecs o dels interessos moratoris. La llei particular de cada tribut pot establir obligacions accessòries addicionals.”

Justificació de l'esmena:

Es proposa de traslladar el punt 3 de l'article 21 a l'article 46 l'apartat 3 de l'article, en coherència amb el que disposa el seu títol.

Article 22. Interès moratori

1. L'interès moratori és una obligació accessòria generada pel retard en:

- a) El pagament del deute tributari per part de l'obligat tributari.
- b) El pagament d'una devolució tributària per part de l'Administració.

2. L'obligat tributari té dret a la percepció dels interessos moratoris per part de l'Administració en els casos en què aquesta Llei ho determina.

3. L'interès moratori és el que s'estableixi per cada any en la Llei del pressupost general, excepte si una altra llei disposa una altra cosa.

4. L'interès moratori s'exigeix, entre altres, en els casos següents:

a) Quan s'acaba el termini establert per al pagament en període voluntari d'un deute resultant d'una liquidació practicada per l'Administració, o de l'import d'una sanció, sense que l'ingrés s'hagi efectuat.

b) Quan s'acaba el termini establert per presentar una autoliquidació o una declaració si en resulta quota sense que hagi estat presentada o havent estat presentada incorrectament, llevat del que disposa l'article 23, relatiu a la presentació de declaracions extemporànies tant sense requeriment previ com amb requeriment previ.

c) Quan se suspèn l'execució d'un acte administratiu de liquidació, excepte en el cas de recursos contra sancions durant el temps que transcorri fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per notificar la resolució que exhaureixi la via administrativa.

d) Quan se sol·licita l'ajornament, el fraccionament del deute tributari, o un altre tipus de pròrroga que es pugui determinar legalment o reglamentàriament.

e) Quan s'iniciï el període de constrenyiment, llevat del que es disposa a l'article 105.

f) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent.

5. En el cas del cobrament improcedent d'una devolució, els interessos moratoris s'exigeixen a partir de la data en què l'obligat tributari hagi obtingut la devolució esmentada.

6. L'interès moratori és exigible fins al moment en què l'obligat tributari regularitzi la seva situació amb l'Administració.

7. No s'exigeixen interessos moratoris en els casos d'incompliment per part de l'Administració dels terminis fixats per llei o qualsevol altra norma reglamentària, per causa imputable a l'Administració, durant el temps que duri aquest incompliment.

Esmena 41**De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa modificar l'apartat 1 d'aquest article amb el redactat següent:

"1. L'interès moratori és una obligació accessòria generada pel retard en:

a) El pagament del deute tributari per part de l'obligat tributari o del subjecte infractor.

b) El pagament d'una devolució tributària per part de l'Administració."

Motivació

La definició d'interès ha de ser més àmplia perquè l'interès s'exigeix també quan s'ha comès una infracció tributària.

D'altra banda cal fer un comentari en la llei de bases encara en vigor, es denomina interès de demora i en el propi projecte de llei de l'IRPF es parla d'interès de demora. En aquest projecte canvien la terminologia.

Esmena 42**De supressió***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa la supressió de l'apartat 2 que requerirà reordenar la numeració dels apartats, que serien ja 6 i no 7.

Motivació

El segon apartat pretén regular el dret a percebre interessos per part de l'obligat tributari. Ara bé, això ja es regula en la lletra g) de l'art. 26, on es fa menció a tots els drets dels obligats tributaris. En l'art. 22, per tant, no té sentit fer-ho.

Esmena 43**De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa modificar l'apartat 7 de l'article amb el redactat següent:

"7. No s'exigeixen interessos moratoris a l'obligat tributari o al subjecte infractor en els casos d'incompliment per part de l'Administració dels terminis fixats per llei o qualsevol altra norma reglamentària, per causa imputable a l'Administració, durant el temps que duri aquest incompliment."

Motivació

L'apartat 7 s'ha de modificar i especificar clarament que es fa menció als casos on els interessos de demora o moratoris s'han de pagar per part dels obligats tributaris o subjectes infractors.

Esmena 44

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 22 com segueix:

“Article 22. Interès moratori

1. L'interès moratori és una obligació accessòria generada pel retard en:

a) El pagament del deute tributari per part de l'obligat tributari.

b) El pagament d'una devolució tributària per part de l'Administració. Tant en els supòsits de les devolucions tributàries a que té dret l'obligat tributari a que es refereix l'article 28, com en els que s'assenyalen en l'article 29 de devolució d'ingressos indeguts, inclosos els que poguessin produir-se com a conseqüència del previst a l'article 81, tenint en compte el regulat en l'article 144.

2. L'obligat tributari té dret a la percepció dels interessos moratoris per part de l'Administració en els casos en què la present llei ho determina.

3. L'interès moratori és el que s'estableixi per cada any en la Llei del pressupost general, excepte si una altra llei disposa una altra cosa.

4. L'interès moratori s'exigeix, entre altres, en els casos següents:

a) Quan s'acaba el termini establert per al pagament en període voluntari d'un deute resultant d'una liquidació practicada per l'Administració, o de l'import d'una sanció, sense que l'ingrés s'hagi efectuat.

b) Quan s'acaba el termini establert per presentar una autoliquidació o una declaració si en resulta quota sense que hagi estat presentada o havent estat presentada incorrectament, llevat del que disposa l'article 23 relatiu a la presentació de declaracions extemporànies tant sense requeriment previ com amb requeriment previ.

c) Quan se suspèn l'execució d'un acte administratiu de liquidació, excepte en el cas de recursos contra sancions, durant el temps que transcorre fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert amb la notificació de la resolució que exhaureixi la via administrativa.

d) Quan se sol·licita l'ajornament, el fraccionament del deute tributari, o un altre tipus

de pròrroga que es pugui determinar legalment o reglamentàriament.

e) Quan s'iniciï el període de constrenyiment, llevat del que es disposa a l'article 105.

f) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent.

5. En el cas del cobrament improcedent d'una devolució, els interessos moratoris s'exigeixen a partir de la data en què l'obligat tributari hagi obtingut la devolució esmentada.

6. L'interès moratori és exigible fins al moment en què l'obligat tributari regularitzi la seva situació amb l'Administració i es calcularà sobre l'import no ingressat en el seu termini o sobre l'import de la devolució cobrada indegudament. No s'exigeixen interessos moratoris en els casos d'incompliment per part de l'Administració dels terminis fixats per llei o qualsevol altra norma reglamentària, per causa imputable a l'Administració, durant el temps que duri aquest incompliment.

7. Quan sigui necessari dictar una nova liquidació en substitució d'una anterior anul·lada per resolució administrativa o judicial, s'exigirà l'interès moratori sobre l'import de la nova liquidació. En aquests casos la data d'inici i la data final del còmput de l'interès moratori seran les mateixes que les de la liquidació anul·lada.

8. Excepte en els casos en que es disposi el contrari en les lleis corresponents a cada un dels impostos o en aquesta mateixa llei, l'interès moratori a que té dret l'obligat tributari començarà a comptar-se a partir de transcorreguts dos mesos des de que es sol·liciti la devolució de l'ingrés corresponent.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica i referència interna dins de la llei.

Article 23. Recàrrecs per pagament extemporani del deute tributari

1. Els recàrrecs són prestacions accessòries que han de satisfer els obligats tributaris com a conseqüència de la presentació d'autoliquidacions o declaracions fora de termini, amb requeriment previ o sense, quan impliquin el pagament del deute tributari.

2. Quan els obligats tributaris presenten fora de termini les declaracions o les autoliquidacions de forma voluntària sense requeriment previ, s'apliquen els recàrrecs següents, en funció del temps transcorregut entre la data d'acabament del termini per pagar el deute tributari i l'ingrés del tribut:

a) Si ha transcorregut menys d'un mes, el recàrrec és del 2% de l'import ingressat fora de termini. Si ha

transcorregut entre un mes i sis mesos, el recàrrec és del 5% de l'import ingressat fora de termini.

b) Si han transcorregut més de sis mesos, el recàrrec és del 10% de l'import ingressat fora de termini.

3. Quan els obligats tributaris presenten les declaracions o les autoliquidacions havent rebut un requeriment previ per a la seva presentació, s'aplica el recàrrec del 15% sempre que es declari o s'autoliquidi el que correspongui dintre dels terminis que s'estableixin reglamentàriament.

4. El recàrrec esmentat es calcula sobre l'import ingressat fora de termini resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivada de les declaracions extemporànies i exclou les sancions que s'hagin pogut exigir i els interessos moratoris meritats fins a la presentació de l'autoliquidació o la declaració.

5. No obstant l'apartat 4 anterior, si la presentació de l'autoliquidació o la declaració s'efectua una vegada transcorreguts sis mesos des de la fi del termini establert per a la presentació o hi ha requeriment previ per part de l'Administració, s'exigeixen interessos moratoris. En el primer cas, pel període transcorregut des de l'endemà del període de sis mesos posteriors a l'acabament del termini establert per a la presentació fins al moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat. Si hi ha hagut requeriment previ, els interessos moratoris es meriten pel temps transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini establert per a la presentació fins al moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat.

6. Quan els obligats tributaris no efectuïn l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el temps de la presentació de l'autoliquidació extemporània, la liquidació administrativa que sigui procedent per recàrrecs i interessos moratoris derivada de la presentació extemporània segons el que disposa l'apartat anterior no impedeix l'exigència dels recàrrecs i els interessos del període executiu que corresponguin sobre l'import de l'autoliquidació.

7. Perquè sigui aplicable el que disposa aquest article, les autoliquidacions extemporànies han d'identificar expressament el període impositiu de liquidació al qual es refereixen i han de contenir únicament les dades relatives al període esmentat. A les quantitats ingressades fora de termini en una autoliquidació a la qual no corresponguin no se'ls aplica el règim de recàrrecs, sense perjudici de les sancions que corresponguin, si escau, a les infraccions comeses.

8. El pagament de les quantitats degudes en el termini de període voluntari però fet mitjançant un

model o davant d'una administració incorrecta, no comporta la imposició de recàrrecs ni de sancions.

Esmena 45

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar el conjunt de l'article amb el redactat alternatiu següent:

"1. Els recàrrecs per pagament extemporani del deute tributari són prestacions accessòries que han de satisfer els obligats tributaris com a conseqüència de la presentació d'autoliquidacions o declaracions fora de termini, sense requeriment previ, quan impliquin el pagament del deute tributari.

2. Els recàrrecs varien en funció del temps transcorregut entre la data d'acabament del termini per pagar el deute tributari i l'ingrés del tribut:

a) Si ha transcorregut menys d'un mes, el recàrrec és del 2% de l'import ingressat fora de termini. Si ha transcorregut entre un mes i sis mesos, el recàrrec és del 5% de l'import ingressat fora de termini.

b) Si han transcorregut més de sis mesos, el recàrrec és del 10% de l'import ingressat fora de termini.

3. Els recàrrecs es calculen sobre l'import ingressat fora de termini resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivada de les declaracions extemporànies i exclou les sancions que s'hagin pogut exigir i els interessos moratoris meritats fins a la presentació de l'autoliquidació o la declaració.

4. No obstant l'apartat 3 anterior, si la presentació de l'autoliquidació o la declaració s'efectua una vegada transcorreguts sis mesos des de la fi del termini establert per a la presentació, s'exigeixen interessos moratoris pel període transcorregut des de l'endemà del període de sis mesos posteriors a l'acabament del termini establert per a la presentació fins al moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat.

5. (ídem apartat 6 projecte)

6. (ídem apartat 7 projecte)

7. El pagament de les quantitats degudes en el termini de període voluntari però fet mitjançant un model o davant d'una administració incorrecta, no comporta la imposició de recàrrecs ni de sancions, excepte que l'Administració provi l'existència de mala fe en l'equivocació."

Motivació

En el primer apartat s'ha de concretar el tipus de recàrrec que es defineix, perquè també hi ha el de constrenyiment.

D'altra banda en la normativa espanyola aquest recàrrec es preveu per pagaments d'impostos fora de termini sense requeriment previ. Per exemple, una persona obligada a pagar l'IRPF es despista i no ho fa; ella mateixa s'adona un mes més tard i, per tant, ha de pagar el que li toca més un petit recàrrec (a Andorra per aquest retard es preveu un 2%). Com ha estat el propi obligat qui ha corregit el seu oblit, per pròpia iniciativa, no es pot exigir cap sanció (apartat 4). Això sembla raonable. Ara bé, en el redactat que esmenem es preveu (apartat 3) que aquest recàrrec també es pugui aplicar quan hi ha un requeriment previ per part de l'administració tributària essent en aquest cas del 15%. Entenem que en aquest cas no té sentit, perquè el recàrrec exclou les possibles sancions (apartat 4).

I en l'últim apartat, afegim com a salvaguarda, l'excepció que s'observés mala fe per part de qui comet l'equivocació.

Esmena 46 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 23 amb el següent text:

“2. Quan els obligats tributaris presenten fora de termini les declaracions o les autoliquidacions de forma voluntària sense requeriment previ, s'apliquen els recàrrecs següents, en funció del temps transcorregut entre la data d'acabament del termini per pagar el deute tributari i l'ingrés del tribut:

- a) Si ha transcorregut menys de dos mesos, el recàrrec és del 2% de l'import ingressat fora de termini. Si ha transcorregut entre dos mesos i dotze mesos, el recàrrec és del 5% de l'import ingressat fora de termini.
- b) Si han transcorregut més de dotze mesos, el recàrrec és del 10% de l'import ingressat fora de termini.”

Esmena 47 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 23 amb el següent text:

“3. Quan els obligats tributaris presenten les declaracions o les autoliquidacions havent rebut un requeriment previ per a la seva presentació, s'aplica el recàrrec del 15% sempre que es declari o s'autoliquidi el que correspongui dintre dels terminis que s'estableixin reglamentàriament.

Als efectes d'aquest article, es considera requeriment previ qualsevol actuació administrativa realitzada per tal de posar formalment en coneixement de l'obligat tributari les actuacions conduents al reconeixement, regularització, comprovació, inspecció, assegurement o liquidació del deute tributari.”

Motivació:

Als efectes d'assolir la necessària seguretat jurídica convé determinar que cal entendre per requeriment previ per part de l'Administració

Esmena 48 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 4 de l'article 23 amb el següent text:

“4. El recàrrec esmentat es calcula sobre l'import ingressat fora de termini resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivada de les declaracions extemporànies, i exclou les sancions que s'hagin pogut exigir i els interessos moratoris meritats fins a la presentació de l'autoliquidació o la declaració, llevat que existeixi requeriment previ per part de l'Administració.”

Motivació:

Cal diferenciar quan és l'obligat regularitza voluntàriament la seva situació, i quan ho fa a requeriment de l'administració, doncs en aquest segon cas s'escau exigir interessos i sancions. La distinció únicament en el percentatge del recàrrec és insuficient per incentivar la regularització voluntària

Esmena 49 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 5 de l'article 23 amb el següent text:

“5. No obstant l'apartat 4 anterior, si la presentació de l'autoliquidació o la declaració s'efectua una vegada transcorreguts sis mesos des de la fi del termini establert per a la presentació o hi ha requeriment previ per part de l'Administració, s'exigeixen interessos moratoris i les sancions que s'escaiguin. En el primer cas, pel període transcorregut des de l'endemà del període de sis mesos posteriors a l'acabament del termini establert per a la presentació fins al moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat. Si hi ha hagut requeriment previ, els interessos moratoris es meriten pel temps transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini establert per a la presentació fins al

moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat.”

Esmena 50

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 23 com segueix:

“Article 23. *Recàrrecs per presentació extemporània de la declaració o autoliquidació*

1. Els recàrrecs són prestacions accessòries que han de satisfer els obligats tributaris com a conseqüència de la presentació d'autoliquidacions o declaracions fora de termini, amb requeriment previ o sense, quan impliquin el pagament del deute tributari.

2. Quan els obligats tributaris presenten fora de termini les declaracions o les autoliquidacions de forma voluntària sense requeriment previ, s'apliquen els recàrrecs següents, en funció del temps transcorregut entre la data d'acabament del termini per pagar el deute tributari i la data de presentació de les declaracions o autoliquidacions:

a) Si ha transcorregut menys d'un mes, el recàrrec és del 2% de l'import ingressat fora de termini.

b) Si ha transcorregut entre un mes i sis mesos, el recàrrec és del 5% de l'import ingressat fora de termini.

c) Si han transcorregut més de sis mesos, el recàrrec és del 10% de l'import ingressat fora de termini.

3. Quan els obligats tributaris presenten les declaracions o les autoliquidacions havent rebut un requeriment previ per a la seva presentació, s'aplica el recàrrec del 15% sempre que es declari o s'autoliquidi el que correspongui dintre dels terminis que s'estableixin en el requeriment.

4. El recàrrec esmentat es calcula sobre l'import ingressat fora de termini resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivada de les declaracions extemporànies i exclou les sancions que s'hagin pogut exigir i els interessos moratoris meritats fins a la presentació de l'autoliquidació o la declaració.

5. No obstant l'apartat 4 anterior, si la presentació de l'autoliquidació o la declaració s'efectua una vegada transcorreguts sis mesos des de la fi del termini establert per a la presentació o hi ha requeriment previ per part de l'Administració, s'exigeixen interessos moratoris. En el primer cas, pel període transcorregut des de l'endemà del període de sis mesos posteriors a

l'acabament del termini establert per a la presentació fins al moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat. Si hi ha hagut requeriment previ, els interessos moratoris es meriten pel temps transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini establert per a la presentació fins al moment en què l'autoliquidació o la declaració s'hagi presentat.

6. Quan els obligats tributaris no efectuin l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de la presentació de l'autoliquidació extemporània, la liquidació administrativa que sigui procedent per recàrrecs i interessos moratoris derivada de la presentació extemporània segons el que disposen els apartats anteriors no impedeix l'exigència dels recàrrecs i els interessos del període executiu que corresponguin sobre l'import de l'autoliquidació i dels recàrrecs i interessos derivats de la presentació extemporània.

7. Perquè sigui aplicable el que disposa aquest article, les autoliquidacions extemporànies han d'identificar expressament el període impositiu de liquidació al qual es refereixen i han de contenir únicament les dades relatives al període esmentat. A les quantitats ingressades fora de termini en una autoliquidació a la qual no corresponguin no se'ls aplica el règim de recàrrecs, sense perjudici de les sancions que corresponguin, si escau, a les infraccions comeses.

8. El pagament de les quantitats degudes en el termini de període voluntari però fet mitjançant un model o davant d'una administració incorrecta, no comporta la imposició de recàrrecs ni de sancions.”

Justificació de l'esmena:

Aclariment de la norma.

Article 24. Recàrrecs de constrenyiment

1. El recàrrec de constrenyiment es merita amb l'inici del període executiu, d'acord amb l'establert en aquesta Llei.

2. El recàrrec executiu és del 5% del deute tributari i s'aplica quan se satisfà la totalitat del deute no ingressat en període voluntari abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

3. El recàrrec de constrenyiment reduït és del 10% del deute tributari i s'aplica quan se satisfà la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el mateix recàrrec abans de l'acabament del període de pagament.

4. El recàrrec de constrenyiment ordinari és del 20% del deute tributari i és aplicable quan no concorren

les circumstàncies previstes als dos apartats anteriors.

5. El recàrrec de constrenyiment és compatible amb l'interès moratori.

Esmena 51 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar tant la denominació de l'article com el redactat del seu primer apartat, amb la redacció següent:

“Article 24. Recàrrecs del període executiu

1. Els recàrrecs del període executiu es meriten a l'inici d'aquest període, d'acord amb l'establert en aquesta Llei.

Els recàrrecs són incompatibles entre sí i es calculen sobre la totalitat del deute no ingressat en el període voluntari.”

Motivació

Existeix més d'un recàrrec, no només el de constrenyiment, raó per la qual té més sentit canviar el nom de l'article i el primer apartat. Igualment, creiem important indicar, en el primer apartat, que són incompatibles entre sí i que com s'apliquen.

Esmena 52 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 24 com segueix:

“Article 24. Recàrrecs de constrenyiment

1. El recàrrec de constrenyiment es merita amb l'inici del període executiu, d'acord amb l'establert en la present llei.

2. El recàrrec executiu és del 2% del deute tributari i s'aplica quan se satisfà la totalitat del deute no ingressat en període voluntari abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

3. El recàrrec de constrenyiment reduït és del 10% del deute tributari i s'aplica quan se satisfà la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el mateix recàrrec abans de l'acabament del període de pagament a que es refereix l'article 50.4.

4. El recàrrec de constrenyiment ordinari és del 20% del deute tributari i és aplicable quan no concorren les circumstàncies previstes als dos apartats anteriors.

5. El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb l'interès moratori meritat des de l'inici del període executiu. D'altra banda, el recàrrec executiu i el recàrrec de constrenyiment reduït exclouen l'interès moratori.”

Justificació de l'esmena:

Per coherència amb els percentatges de sanció aplicats a l'article 23. Aclariments i remissió a altres articles de la llei en bé d'un millor compliment del principi de seguretat jurídica.

Secció sisena. Obligacions tributàries formals

Article 25. Obligacions tributàries formals

1. Tenen la naturalesa d'obligacions tributàries formals les obligacions que no tinguin caràcter pecuniari i estiguin vinculades als procediments i a l'aplicació dels tributs.

2. A més de les altres que pugui establir la normativa tributària, duanera o comptable, els obligats tributaris han de complir les obligacions següents:

a) Presentar declaracions censals els obligats tributaris que desenvolupin o hagin de desenvolupar al Principat d'Andorra activitats o operacions empresarials i professionals, residents o no, o que satisfacin rendiments subjectes a retenció.

b) Sol·licitar i utilitzar un número de registre tributari (NRT) en les seves relacions de naturalesa tributària.

c) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions que s'exigeixin per a cada tribut.

d) Portar i conservar llibres de comptabilitat, registres i la resta de documents que en cada cas es puguin considerar amb transcendència tributària, previstos a la norma de cada tribut, així com a la normativa comptable.

e) Expedir, lliurar i conservar factures o documents substitutius d'aquestes factures.

f) Permetre i facilitar a l'Administració la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.

Esmena 53 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar l'apartat 2 d'aquest article amb el redactat següent:

“2. A més de les altres que es pugui establir legalment, els obligats tributaris han de complir les obligacions següents:”

Motivació

La modificació en el segon apartat pretén fer referència al conjunt de la normativa i no limitar-se a un tipus.

Esmena 54 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 25 amb el següent text:

“2. A més de les altres que pugui establir la normativa tributària, duanera o comptable, els obligats tributaris han de complir les obligacions següents:

- a) Presentar declaracions censals els obligats tributaris que desenvolupin o hagin de desenvolupar al Principat d'Andorra activitats o operacions empresarials i professionals, residents o no, o que satisfacin rendiments subjectes a retenció.
- b) Sol·licitar i utilitzar un número de registre tributari (NRT) en les seves relacions de naturalesa tributària.
- c) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions que s'exigeixin per a cada tribut.
- d) Portar i conservar llibres de comptabilitat, registres i la resta de documents que en cada cas es puguin considerar amb transcendència tributària, previstos a la norma de cada tribut, així com a la normativa comptable.
- e) Expedir, lliurar i conservar factures o documents substitutius d'aquestes factures.
- f) Permetre i facilitar a l'Administració la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.
- g) L'obligació de lliurar un certificat de les retencions o ingressos a compte practicats als obligats tributaris perceptors de les rendes subjectes a retenció o ingrés a compte.”

Motivació:

D'acord amb l'obligació que es conté en la normativa tributària, per exemple en l'IRNR. Convé habilitar normativament per tal que les disposicions reglamentàries puguin determinar com s'ha de procedir al compliment de les obligacions formals atenent les especificitats de cada tribut.

Esmena 55

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat 3 a l'article 25 amb el següent text:

“3. Les disposicions reglamentàries que desenvolupin les normes tributàries poden regular les modalitats i circumstàncies en relació al compliment de les obligacions tributàries formals.”

Motivació:

Convé habilitar normativament per tal que les disposicions reglamentàries puguin determinar com s'ha de procedir al compliment de les obligacions formals atenent les especificitats de cada tribut.

Esmena 56

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 25 com segueix:

“Article 25. Obligacions tributàries formals

1. Tenen la naturalesa d'obligacions tributàries formals les obligacions que no tinguin caràcter pecuniari i estiguin vinculades als procediments i a l'aplicació dels tributs.

2. A més de les altres que pugui establir la normativa tributària, duanera o comptable, els obligats tributaris han de complir les obligacions següents:

- a) Presentar declaracions censals quan desenvolupin o hagin de desenvolupar al Principat d'Andorra activitats o operacions empresarials i professionals, residents o no, o quan satisfacin rendiments subjectes a retenció.
- b) Sol·licitar i utilitzar un número de registre tributari (NRT) en les seves relacions de naturalesa tributària.
- c) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions que s'exigeixin per a cada tribut.
- d) Portar i conservar llibres de comptabilitat, registres i la resta de documents que en cada cas es puguin considerar amb transcendència tributària, previstos a la norma de cada tribut, així com a la normativa comptable.
- e) Expedir, lliurar i conservar factures o documents substitutius d'aquestes factures.
- f) Permetre i facilitar a l'Administració la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives. En els casos que sigui necessària l'entrada al domicili de l'obligat tributari, s'aplicarà el que preveu l'article 71.”

Justificació de l'esmena:

Aclariments i remissió a altres articles de la llei en bé d'un millor compliment del principi de seguretat jurídica.

Secció setena. Drets, garanties i obligacions

Article 26. Drets i garanties de l'obligat tributari

Els obligats tributaris són titulars dels drets següents en les seves relacions de naturalesa tributària:

- a) Dret a ser informats i assistits per l'Administració en l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions tributàries.
- b) Dret a obtenir una resolució expressa per part de l'Administració en relació amb tots els procediments iniciats d'ofici o bé a instància de l'obligat tributari, en terminis que no alterin el funcionament normal

de les seves activitats. Aquests terminis s'han d'establir reglamentàriament.

c) Dret a conèixer, en qualsevol moment del desenvolupament, l'estat de tramitació dels procediments de què siguin part o, si no en són part, dels procediments dels quals puguin provar un interès directe i legítim.

d) Dret a conèixer la identitat de les persones responsables de les actuacions i els procediments tributaris en què són part o interessats.

e) Dret a sol·licitar a l'Administració certificació i còpia de les declaracions, autoliquidacions, o comunicacions que hagin presentat; a obtenir còpia segellada dels documents que hi hagin presentat, sempre que els aportin conjuntament amb els originals per a la seva confrontació; i a la devolució dels originals dels documents esmentats, si no han de pertànyer a l'expedient.

f) Dret a no aportar els documents ja presentats i que es trobin en poder de l'Administració tributària, sempre que indiquin el dia i el procediment en què els van presentar.

g) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions dels ingressos indeguts que siguin procedents i també els ingressos realitzats degudament però que decaiguin en virtut de qualsevol procediment tributari o judicial. En tots els casos, amb abonament de l'interès moratori que correspongui.

h) Dret, en els termes previstos legalment, al caràcter reservat de les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració, que no poden ser cedits o comunicats a tercers, excepte en els supòsits establerts a les lleis. En particular, l'Administració tributària té dret a obtenir dades amb transcendència tributària sobre els obligats tributaris de qualsevol altra administració andorrana, i també d'altres estats en virtut de convenis i tractats internacionals.

i) Dret a ser tractats amb el respecte i la consideració deguts pel personal al servei de l'Administració.

j) Dret a què les actuacions de l'Administració es duguin a terme de la manera menys costosa possible, sempre que no perjudiqui el compliment de les obligacions tributàries, d'acord amb les disposicions legals i reglamentàries que corresponguin.

k) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que siguin tinguts en compte pels òrgans competents a l'hora de redactar la proposta de resolució corresponent.

l) Dret a ser escoltats en el tràmit d'audiència o en qualsevol moment respecte de qualsevol tràmit

administratiu, en els termes previstos a les lleis, els reglaments i la resta de l'ordenament.

m) Dret a ser informats, a l'inici de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la seva naturalesa i abast, sobre els seus drets i les seves obligacions en el decurs d'aquestes actuacions, i que aquestes actuacions es desenvolupin en els terminis establerts a les lleis.

n) Dret al reconeixement dels beneficis o dels règims fiscals que resultin aplicables.

o) Dret a formular queixes i suggeriments en relació amb el funcionament de l'Administració tributària.

p) Dret a què les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullin a les diligències esteses en els procediments tributaris.

q) Dret a presentar davant l'Administració la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

r) Dret a obtenir còpia dels documents que integrin l'expedient administratiu, en el tràmit de la seva posada de manifest, en els termes previstos en aquesta Llei, sufragant el cost corresponent.

Esmena 57

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat entre els apartats g) i h) de l'article 26 amb el següent text:

“x) Dret a la devolució dels costos de garanties que hagi assumit en els procediments administratius o judicials de caràcter tributari, per tal de suspendre l'execució d'un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute, si l'acte o deute esmentat és declarat totalment o parcialment improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb abonament de l'interès legal sense necessitat d'efectuar requeriment a l'efecte, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.”

Nota: en cas d'aprovació de l'esmena caldrà renumerar tots els apartats successius

Motivació:

Segons esmena art. 28.3

Esmena 58

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat r de l'article 26 amb el següent text:

“r) Dret a obtenir còpia dels documents que integrin l'expedient administratiu, en els termes previstos en aquesta Llei, sufragant el cost corresponent.”

Motivació:

Aquest dret s'ha de poder exercir en qualsevol moment del procediment.

Esmena 59

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 26 com segueix:

“Article 26. Drets i garanties de l'obligat tributari

Els obligats tributaris són titulars dels drets següents en les seves relacions de naturalesa tributària:

a) Dret a ser informats i assistits per l'Administració en l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves obligacions tributàries.

b) Dret a obtenir una resolució expressa per part de l'Administració en relació amb tots els procediments iniciats d'ofici o bé a instància de l'obligat tributari.

c) Dret a que els procediments administratius es desenvolupin en terminis que no alterin el funcionament normal de les seves activitats. Aquests terminis s'han d'establir reglamentàriament.

d) Dret a conèixer, en qualsevol moment del desenvolupament, l'estat de tramitació dels procediments de què siguin part o, si no en són part, dels procediments dels quals puguin provar un interès directe i legítim.

e) Dret a conèixer la identitat de les persones responsables de les actuacions i els procediments tributaris en què són part o interessats.

f) Dret a sol·licitar a l'Administració certificació i còpia de les declaracions, autoliquidacions, o comunicacions que hagin presentat; a obtenir còpia segellada dels documents que hi hagin presentat, sempre que els aportin conjuntament amb els originals per a la seva confrontació; i a la devolució dels originals dels documents esmentats, si no han de pertànyer a l'expedient.

g) Dret a no aportar els documents ja presentats i que es trobin en poder de l'Administració, sempre que indiquin el dia i el procediment en què els van presentar.

h) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions dels ingressos indeguts que siguin procedents i també els ingressos realitzats degudament però que es

declarin improcedents en virtut de qualsevol procediment tributari o judicial. En tots els casos, amb abonament de l'interès moratori que correspongui.

i) Dret, en els termes previstos legalment, al caràcter reservat de les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració, que no poden ser cedits o comunicats a tercers, excepte en els supòsits establerts a les lleis.

j) Dret a ser tractats amb el respecte i la consideració deguts pel personal al servei de l'Administració.

k) Dret a què les actuacions de l'Administració es duiguin a terme de la manera menys costosa possible, sempre que no perjudiqui el compliment de les obligacions tributàries, d'acord amb les disposicions legals i reglamentàries que corresponguin.

l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que siguin tinguts en compte pels òrgans competents a l'hora de redactar la proposta de resolució corresponent.

m) Dret a ser escoltats en el tràmit d'audiència o en qualsevol moment respecte de qualsevol tràmit administratiu, en els termes previstos a les lleis, els reglaments i la resta de l'ordenament.

n) Dret a ser informats, a l'inici de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la seva naturalesa i abast, sobre els seus drets i les seves obligacions en el decurs d'aquestes actuacions, i que aquestes actuacions es desenvolupin en els terminis establerts a les lleis.

o) Dret al reconeixement dels beneficis o dels règims fiscals que resultin aplicables.

p) Dret a formular queixes i suggeriments en relació amb el funcionament de l'Administració tributària.

q) Dret a què les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats tributaris es recullin a les diligències esteses en els procediments tributaris.

r) Dret a presentar davant l'Administració la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

s) Dret a obtenir còpia dels documents que integrin l'expedient administratiu, en el tràmit de la seva posada de manifest, en els termes previstos en la present llei.

t) Dret a l'assistència als obligats tributaris per part de l'Administració en la realització de declaracions i autoliquidacions tributàries.”

Justificació de l'esmena:

Aclariment de la norma i millores tècniques. Evitar que l'obligat tributari hagi de presentar la mateixa documentació a l'Administració en repetides ocasions. Eliminació d'un dret de l'Administració en l'article que exposa els drets i garanties de l'obligat tributari. Incorporació del dret dels obligats tributaris a l'assistència per part de l'Administració en la realització de declaracions i autoliquidacions tributàries.

Article 27. Obligacions de l'Administració

1. L'Administració està subjecta al compliment dels deures i les obligacions establerts en aquesta Llei i a la resta de l'ordenament jurídic.
2. Són obligacions de l'Administració, entre altres, l'obligació de fer efectives les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la devolució dels ingressos indeguts i també dels ingressos realitzats degudament però que hagin decaigut en virtut de qualsevol procediment tributari o judicial. En tots els casos, amb l'abonament de l'interès moratori que correspongui.
3. L'abast d'aquestes obligacions es determina reglamentàriament.

Esmena 60**De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 27 com segueix:

“Article 27. Obligacions i drets de l'Administració

1. L'Administració està subjecta al compliment dels deures i les obligacions establerts en la present llei i a la resta de l'ordenament jurídic.
2. Són obligacions de l'Administració, entre altres, l'obligació de fer efectives les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la devolució dels ingressos indeguts i també dels ingressos realitzats degudament però que hagin decaigut en virtut de qualsevol procediment tributari o judicial. En tots els casos, amb l'abonament de l'interès moratori que correspongui.
3. L'abast d'aquestes obligacions es determina reglamentàriament.
4. L'Administració tributària té dret a obtenir dades amb transcendència tributària sobre els obligats tributaris de qualsevol altra administració andorrana, i també d'altres estats en virtut de convenis i tractats internacionals.”

Justificació de l'esmena:

Es proposa incorporar en aquest article el contingut de l'apartat h) de l'article 26 que fa

referència als drets de l'Administració. Es proposa la modificació del títol de l'article per tal de respectar la coherència amb el seu contingut.

Article 28. Devolucions a què té dret l'obligat tributari

1. L'Administració tributària retorna les quantitats que siguin procedents d'acord amb la normativa de cada tribut.
2. Transcorregut el termini fixat per les normes reguladores de cada tribut sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, aquesta Administració ha d'abonar l'interès moratori regulat a l'article 22, sense necessitat que l'obligat tributari ho sol·liciti. A aquest efecte, l'interès moratori es merita des de l'acabament del termini esmentat fins la data en què s'emeti l'ordre de pagament de la devolució.
3. L'obligat tributari té dret a la devolució dels costos de garanties que hagi assumit en els procediments administratius o judicials de caràcter tributari, en els casos que s'estableixin reglamentàriament.

Esmena 61**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 28 amb el següent text:

“2. Transcorregut el termini fixat per les normes reguladores de cada tribut, i en tot cas en el termini de tres mesos, sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, aquesta Administració ha d'abonar l'interès moratori regulat a l'article 22, sense necessitat que l'obligat tributari ho sol·liciti. A aquest efecte, l'interès moratori es merita des de l'acabament del termini esmentat fins la data en què s'emeti l'ordre de pagament de la devolució.”

Motivació:

Per tal d'evitar la llacuna legal que es produiria si la norma del tribut no preveu termini a l'efecte.

Esmena 62**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 28 amb el següent text:

“3. L'obligat tributari té dret a la devolució dels costos de garanties que hagi assumit en els procediments administratius o judicials de caràcter tributari, per tal de suspendre l'execució d'un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute, si l'acte o deute esmentat és declarat totalment o parcialment improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb

abonament de l'interès legal sense necessitat d'efectuar requeriment a l'efecte, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada, sense perjudici dels casos que s'estableixen reglamentàriament.”

Motivació:

Per tal de donar la necessària seguretat jurídica escau contemplar el pagament dels costos en cas que l'obligat tributari hagi obtingut resolució favorable a les seves pretensions.

Esmena 63

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 28 com segueix:

“Article 28. *Devolucions a què té dret l'obligat tributari*

1. L'Administració tributària retorna les quantitats que siguin procedents d'acord amb la normativa de cada tribut.

2. Transcorregut el termini fixat per les normes reguladores de cada tribut sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, aquesta Administració ha d'abonar l'interès moratori regulat a l'article 22, sense necessitat que l'obligat tributari ho sol·liciti. A aquest efecte, l'interès moratori es merita des de l'acabament del termini esmentat fins la data en què s'emeti l'ordre de pagament de la devolució. En el cas que la norma reguladora d'un tribut no fixi un termini de devolució, l'Administració tributària haurà de procedir a la mateixa en un termini no superior a dos mesos des de la data de presentació de la declaració.

3. L'obligat tributari té dret a la devolució dels costos de garanties que hagi assumit en els procediments administratius o judicials de caràcter tributari, en els casos que s'estableixin reglamentàriament. Addicionalment al reemborsament dels costos de les garanties, l'Administració tributària abonarà l'interès moratori vigent al llarg del període en que es meriti, sense necessitat de sol·licitud per part de l'obligat tributari. Aquest interès es meritarà des de la data degudament acreditada en que s'hagués incorregut en aquests costos fins a la data del corresponent abonament.”

Justificació de l'esmena:

Fixar un termini màxim de devolució en els imports que hagi de retornar l'Administració tributària als obligats tributaris, en el cas que no ho prevegi la normativa d'un tribut. Incorporar i

regular el pagament d'interessos en el cas que l'Administració tributària hagi de reemborsar a l'obligat tributari costos de garanties.

Article 29. Devolucions d'ingressos indeguts

1. L'Administració tributària retorna als obligats tributaris, als subjectes infractors o als successors d'uns o d'altres, els ingressos que s'hagin realitzat indegudament a l'Administració tributària en ocasió del compliment de les seves obligacions tributàries o del pagament de sancions.

2. Amb la devolució dels ingressos indeguts l'Administració tributària abona l'interès moratori regulat a l'article 22, sense necessitat que l'obligat tributari ho sol·liciti. A aquest efecte, l'interès moratori es merita des de la data de realització de l'ingrés indegut fins la data en què s'ordeni el pagament de la devolució.

3. El procediment per al reconeixement del dret a la devolució en cada supòsit d'ingrés indegut i la forma de fer-la efectiva s'estableix reglamentàriament.

Capítol II. Dels obligats tributaris

Esmena 64

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat del títol del Capítol segon amb el següent text:

“**Capítol segon. Dels obligats tributaris**”

Motivació:

Canviar la numeració romana per l'adequada a la numeració dels capítols

Secció primera. Subjectes d'obligacions tributàries

Article 30. Classes d'obligats tributaris

Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats que les lleis particulars de cada tribut estableixen com a responsables del compliment de les prestacions tributàries. Els obligats tributaris ho són:

1. A títol de deutors directes, en els casos següents:

a) El contribuent és l'obligat tributari que realitza el fet generador determinat per la llei. Les lleis particulars de cada tribut fixen els casos en què aquests obligats tributaris poden o han de transferir les quotes de tributació a terceres persones.

També tenen la consideració d'obligats tributaris quan una llei particular així ho estableixi, les societats civils, les herències jacents, les comunitats de béns i totes les entitats o els patrimonis autònoms que malgrat no tenir personalitat jurídica

constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició.

b) El substitut del contribuent és l'obligat tributari que per imposició de la llei està obligat, en lloc d'aquell, a complir les prestacions materials i formals de l'obligació tributària. El substitut pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries, tret que la llei assenyali una altra cosa.

c) El qui està obligat a realitzar una retenció o un pagament a compte o a favor de les finances públiques de quantitats pagades subjectes a tributació i els qui, segons les lleis particulars de cada tribut, han de realitzar ingressos a compte de deutes tributaris, tant propis com aliens.

d) L'obligat a qui les normes tributàries imposen l'obligació de suportar retencions o reperussions.

e) El subjecte infractor de normes tributàries per les sancions pecuniàries que se li imposin.

2. A títol de deutors indirectes, en els casos d'incompliment dels deutors directes:

a) Els responsables solidaris i subsidiaris.

b) Els adquirents de béns afectats per la llei al compliment de deutes tributaris.

c) Els successors dels obligats tributaris.

3. A títol de deutors tercers, altres obligats sotmesos per llei al compliment de deures de naturalesa tributària.

Esmena 65

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar el primer paràgraf de l'article així com l'apartat 1, amb el redactat següent:

“Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a qui les lleis particulars de cada tribut imposa el compliment de les prestacions tributàries.

També tenen la consideració d'obligats tributaris quan una llei particular així ho estableixi, les societats civils, les herències jacents, les comunitats de béns i totes les entitats o els patrimonis autònoms que malgrat no tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició.

Els obligats tributaris ho són:

1. A títol de deutors directes, en els casos següents:

a) El contribuent és l'obligat tributari que realitza el fet generador determinat per la llei. Les lleis particulars de cada tribut fixen els casos en què aquests obligats tributaris poden o han de

transferir les quotes de tributació a terceres persones.

b) El substitut del contribuent és l'obligat tributari que per imposició de la llei està obligat, en lloc d'aquell, a complir les prestacions materials i formals de l'obligació tributària. El substitut pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries, tret que la llei assenyali una altra cosa.

c) El qui està obligat a realitzar un pagament a compte de l'obligació tributària principal.

d) El qui les normes tributàries imposen l'obligació de suportar retencions o reperussions.

e) El subjecte infractor de normes tributàries per les sancions pecuniàries que se li imposin. (...)”

Motivació

En la definició inicial no s'escau utilitzar la paraula responsable, atès que és una modalitat d'obligat tributari.

Igualment, la referència a les societats civils, herències jacents i altres entitats que es fa en el segon paràgraf de la lletra a), s'ha de fer abans de concretar les classes d'obligats tributaris perquè de fet aquestes entitats (ex. una comunitat de béns) no només poden ser contribuents, sinó també poden haver de fer pagaments a compte.

La lletra c) dels deutors directes requereix una millora i simplificació del seu redactat, així com la lletra d).

Esmena 66

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el primer paràgraf de l'article 30 amb el següent text:

“Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats que les lleis particulars de cada tribut estableixen com a responsables del compliment de les obligacions tributàries. Els obligats tributaris ho són.”

Motivació:

Les prestacions tributàries no estan definides en la Llei, la remissió s'ha de fer a les obligacions tributàries.

Esmena 67

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat del punt e) de l'apartat 1 de l'article 30 amb el següent text:

“e) Aquells a qui la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.”

Motivació:

Segons els arts. 2.4 i 21. 3 les sancions no són tributs ni tenen naturalesa de deute tributari, i per tant no són obligacions tributàries. Es proposa un nou redactat segons les obligacions establertes a l'article 25 que determinen la condició d'obligat tributari.

Esmena 68

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 30 com segueix:

“Article 30. *Classes d'obligats tributaris*

Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les que les lleis particulars de cada tribut imposen el compliment de les prestacions tributàries. Els obligats tributaris ho són:

1. A títol de deutors directes, en els casos següents:

a) El contribuent és l'obligat tributari que realitza el fet generador determinat per la llei. Les lleis particulars de cada tribut fixen els casos en què aquests obligats tributaris poden o han de transferir les quotes de tributació a terceres persones.

També tenen la consideració d'obligats tributaris quan una llei particular així ho estableixi, les societats civils, les herències jacents, les comunitats de béns i totes les entitats o els patrimonis autònoms que malgrat no tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició.

b) El substitut del contribuent és l'obligat tributari que per imposició de la llei està obligat, en lloc d'aquell, a complir les prestacions materials i formals de l'obligació tributària. El substitut pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries, tret que la llei assenyali una altra cosa.

c) El qui està obligat a realitzar una retenció o un pagament a compte o a favor de les finances públiques de quantitats pagades subjectes a tributació i els qui, segons les lleis particulars de cada tribut, han de realitzar ingressos a compte de deutes tributaris, tant propis com aliens.

d) L'obligat a qui les normes tributàries imposen l'obligació de suportar retencions o repercussions.

e) El subjecte infractor de normes tributàries per les sancions pecuniàries que se li imposin.

2. A títol de deutors indirectes, en els casos d'incompliment dels deutors directes:

a) Els responsables solidaris i subsidiaris.

b) Els adquirents de béns afectats per la llei al compliment de deutes tributaris.

c) Els successors dels obligats tributaris.

3. A títol de deutors tercers, altres obligats sotmesos per llei al compliment de deures de naturalesa tributària.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica.

Article 31. Successors dels obligats tributaris

1. Les obligacions tributàries pendents en el moment de dissoldre i liquidar entitats de qualsevol naturalesa es poden transmetre d'acord amb aquesta i altres lleis als socis, partícips o cotitulars. Aquests successors queden obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui. En els casos indicats expressament es transmeten també les sancions.

2. A la mort dels obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents del causant, tret de les sancions, es transmeten als hereus i legataris d'acord amb l'ordenament successori.

Esmena 69

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 31 amb el següent text:

“1. Les obligacions tributàries pendents en el moment de dissoldre i liquidar entitats de qualsevol naturalesa es poden transmetre d'acord amb aquesta i altres lleis als socis, partícips o cotitulars, transmissió que també operarà en el supòsit de transmissió. Aquesta transmissió també és aplicable en cas de cessió global de l'actiu i passiu i d'extinció sense dissolució. Els successors d'entitats amb personalitat jurídica pròpia queden obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui. En els casos indicats expressament es transmeten també les sancions.”

Motivació:

La cessió global de l'actiu i passiu ha de comportar igualment la transmissió de les obligacions tributàries, així com pels supòsits de fusions o casos similars.

La limitació a la quota de liquidació en la transmissió d'obligacions tributàries pendents no pot operar en les entitats sense personalitat jurídica pròpia, doncs suposaria situar a l'administració en aquest cas en una posició inferior a la resta de creditors.

Les societats poden utilitzar-se per a fins defraudatoris i aquesta proposta de limitació per a

les entitats amb personalitat jurídica pot emparar aquest ànim.

Esmena 70 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 31 amb el següent text:

“2. A la mort dels obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents del causant, tret de les sancions, es transmeten als hereus, i legataris per la part alíquota, i en el seu cas a l'herència jacent, d'acord amb l'ordenament successori.”

Motivació:

S'escau distingir dels efectes de la transmissió quan opera respecte als hereus universals, o ho fa respecte dels legataris, doncs en aquests segons la transmissió no ho pot ser per la totalitat.

Esmena 71 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat 3 a l'article 31 amb el següent text:

“3. El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de l'entitat o la mort de l'obligat tributari, no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries meritades als successors.”

Motivació:

Per a la garantia dels deutes tributaris liquidats amb posterioritat a la dissolució de l'entitat o mort del causant.

Esmena 72 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 31 com segueix:

“Article 31. *Successors dels obligats tributaris*

1. Les obligacions tributàries pendents en el moment de dissoldre i liquidar entitats de qualsevol naturalesa es poden transmetre d'acord amb aquesta i altres lleis als socis, partícips o cotitulars. Aquests successors queden obligats solidàriament fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui. En els casos indicats expressament en la present llei es transmeten també les sancions.

2. A la mort dels obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents del causant, tret de les sancions, es transmeten als hereus d'acord amb l'ordenament jurídic vigent.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica.

Article 32. Responsabilitat tributària

1. La llei pot configurar com a responsables, solidaris o subsidiaris, del deute tributari, juntament amb els deutors directes, altres persones o entitats. Els deutors principals són els definits com a tals a l'article 30.

2. La responsabilitat no s'estén a les sancions, llevat de les excepcions que s'estableixin legalment.

3. La responsabilitat solidària, que és exigible en cas d'incompliment de l'obligat tributari en el període voluntari, s'estén a la totalitat del deute tributari definit a l'article 46.

Derivada la responsabilitat, s'insta el responsable solidari perquè pagui en període voluntari. Si el responsable solidari no compleix en període voluntari, l'Administració pot exercir l'acció de constrenyiment de forma indistinta contra l'obligat tributari, contra el responsable solidari o contra tots dos.

4. La responsabilitat subsidiària, que és exigible en cas d'incompliment de l'obligat tributari o del responsable solidari en període de constrenyiment, comprèn només la quota de tributació.

L'exigència de responsabilitat subsidiària requereix la declaració d'insolvència del deutor principal o, si és el cas, del responsable solidari, i també un acte previ de derivació de responsabilitat del deutor, sense perjudici de les mesures cautelars que es puguin adoptar, d'acord amb aquesta Llei.

5. Els responsables tenen dret al reintegrament per part del deutor principal de les quantitats satisfetes, d'acord amb la legislació civil.

Esmena 73 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar els apartats 1, 4 i 5 de l'article amb el redactat següent:

“1. La llei pot configurar com a responsables, solidaris o subsidiaris, del deute tributari, juntament amb els deutors directes, altres persones o entitats. Els deutors directes són (...)

4. (...) L'exigència de responsabilitat subsidiària requereix la declaració d'insolvència del deutor directe o, si (...)

5. Els responsables tenen dret al reintegrament per part del deutor directe de les quantitats satisfetes, d'acord amb la legislació civil.”

Motivació

En els tres apartats que esmenem es fa menció als deutors principals (al igual que en la llei espanyola), però en l'art. 30 no existeix aquesta

tipologia d'obligat tributari. Per això es proposa fer referència als deutors directes.

Esmena 74 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 32 amb el següent text:

“1. La llei pot configurar com a responsables, solidaris o subsidiaris, del deute tributari, juntament amb els deutors directes, altres persones o entitats. Els deutors principals són els definits com a tals a l'article 30.

La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupòsit d'una obligació, determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa.

Llevat que s'estableixi altrament, la responsabilitat és sempre subsidiària.”

Motivació:

La protecció del deute tributari requereix d'una solidaritat quan siguin diversos els obligats tributaris, llevat que la norma disposi altrament.

En tot cas cal establir una norma de responsabilitat per defecte, a manca de regulació en la norma del tribut.

Esmena 75 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 32 com segueix:

“Article 32. *Responsabilitat tributària*

1. Només per llei es pot configurar com a responsables, solidaris o subsidiaris, del deute tributari, juntament amb els deutors directes, altres persones o entitats.

2. La responsabilitat pot ser solidària o subsidiària. Si la llei no diu expressament el contrari, la responsabilitat serà sempre subsidiària.

3. La responsabilitat no s'estén a les sancions, llevat de les excepcions que s'estableixin legalment.

4. La responsabilitat exigeix en tot cas un acte administratiu previ de declaració de la responsabilitat, en els termes de l'article 114.

5. La responsabilitat solidària, que és exigible en cas d'incompliment de l'obligat tributari en el període voluntari, s'estén a la totalitat del deute tributari definit a l'article 46 i eventualment a les sancions quan s'estableixi legalment.

Derivada la responsabilitat, s'insta el responsable solidari perquè pagui en període voluntari. Si el responsable solidari no compleix en període voluntari, l'Administració pot exercir l'acció de constrenyiment de forma indistinta contra l'obligat tributari, contra el responsable solidari o contra tots dos.

6. La responsabilitat subsidiària, que és exigible en cas d'incompliment de l'obligat tributari i del responsable solidari en període de constrenyiment, comprèn només la quota de tributació i eventualment a les sancions quan s'estableixi legalment.

L'exigència de responsabilitat subsidiària requereix la declaració d'insolvència del deutor directe i, si és el cas, del responsable solidari, i també un acte previ de derivació de responsabilitat del deutor directe, sense perjudici de les mesures cautelars que es puguin adoptar, d'acord amb la present llei.

7. Els responsables tenen dret al reintegrament per part del deutor directe de les quantitats satisfetes, d'acord amb la legislació civil.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Fixar que la responsabilitat sigui subsidiària si la llei no estableix expressament el contrari. Fixar que la responsabilitat exigeixi un acte administratiu previ.

Article 33. Responsables solidaris

1. Són responsables solidaris del deute tributari les persones i les entitats següents:

a) Les que cometin una infracció tributària o hi col·laborin activament. La seva responsabilitat s'estén també a la sanció.

b) Els partícips o cotitulars de les herències jacents, les comunitats de béns i d'altres entitats sense personalitat jurídica, en proporció a les seves participacions respectives, respecte a les obligacions tributàries de les entitats esmentades. En aquest cas, també responen per les eventuais sancions imposades.

2. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent i, si és el cas, de les sancions tributàries, inclosos els recàrrecs i l'interès moratori que resulti exigible, quan sigui procedent, fins a l'import del valor dels béns o drets que l'Administració tributària hagi pogut embargar o disposar, i sense perjudici de la possible responsabilitat penal, les persones següents:

a) Les que causin l'ocultació de béns o drets de l'obligat al pagament o hi col·laborin.

b) Les que per dol, culpa o negligència incompleixin les ordres d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embarcament, de la mesura cautelar o de la constitució d'una garantia, col·laborin en la disposició dels béns o drets embargats, o de l'objecte de mesura cautelar o garantia, o la consentin.

d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, un cop han rebut la notificació de l'embarcament d'aquests béns, col·laboren en la disposició dels béns esmentats o la consenten.

3. També són responsables solidàries les persones o entitats que tinguin el control efectiu, directe o indirecte, total o parcial, de persones jurídiques que hagin estat creades o utilitzades de forma abusiva per eludir la responsabilitat patrimonial davant l'Administració. En aquest cas, l'Administració ha de provar i motivar l'existència d'abús de la norma tributària, d'acord amb l'article 12 i la responsabilitat s'estén tant a les obligacions tributàries com a les sancions.

4. Les lleis en general i en particular les de cada tribut poden establir altres supòsits de responsabilitat solidària, diferents dels previstos anteriorment.

5. El procediment per declarar la responsabilitat solidària es regula reglamentàriament.

Esmena 76

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou punt c) a l'apartat 1 de l'article 33 amb el següent text:

“c) Les persones que succeeixin en la titularitat o en l'exercici d'activitats econòmiques, per les obligacions tributàries del titular anterior derivades del seu exercici. L'adquirent de l'explotació pot sol·licitar un certificat a l'Administració on s'especifiquin els deutes tributaris pendents amb la finalitat que la seva responsabilitat quedi limitada als deutes que constin certificats, en els termes establerts reglamentàriament.”

Motivació:

Previst com a responsables subsidiaris de l'article posterior, que ha de ser solidària pròpia de la successió, limitada per la via de la diligència d'obtenir en la certificació.

Esmena 77

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 33 com segueix:

“Article 33. *Responsables solidaris*

1. Són responsables solidaris del deute tributari les persones i les entitats següents:

a) Les que col·laborin activament en la comissió d'una infracció tributària. La seva responsabilitat s'estén també a la sanció.

b) Els partícips o cotitulars de les herències jacents, les comunitats de béns i d'altres entitats sense personalitat jurídica, en proporció a les seves participacions respectives, respecte a les obligacions tributàries de les entitats esmentades. En aquest cas, també responen per les eventuais sancions imposades.

2. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent i, si és el cas, de les sancions tributàries, inclosos els recàrrecs i l'interès moratori que resulti exigible, quan sigui procedent, fins a l'import del valor dels béns o drets que l'Administració tributària hagi pogut embargar o disposar, i sense perjudici de la possible responsabilitat penal, les persones següents:

a) Les que causin l'ocultació de béns o drets de l'obligat al pagament o hi col·laborin.

b) Les que per dol, culpa o negligència incompleixin les ordres d'embarcament.

c) Les que, amb coneixement de l'embarcament, de la mesura cautelar o de la constitució d'una garantia, col·laborin en la disposició dels béns o drets embargats, o de l'objecte de mesura cautelar o garantia, o la consentin.

d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, un cop han rebut la notificació de l'embarcament d'aquests béns, col·laboren en la disposició dels béns esmentats o la consenten.

3. També són responsables solidàries les persones o entitats que tinguin el control efectiu, directe o indirecte, total o parcial, de persones jurídiques que hagin estat creades o utilitzades de forma abusiva per eludir la responsabilitat patrimonial davant l'Administració. En aquest cas, l'Administració ha de provar i motivar l'existència d'abús de la norma tributària, d'acord amb l'article 11.

4. Les lleis en general i en particular les de cada tribut poden establir altres supòsits de responsabilitat solidària, diferents dels previstos anteriorment.

5. El procediment per declarar la responsabilitat solidària es regula reglamentàriament.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. En coherència amb l'esmena 9.

Article 34. Responsables subsidiaris

1. Són responsables subsidiaris del deute tributari les persones o les entitats següents:

a) Els administradors de fet o de dret de persones jurídiques, quan aquestes persones jurídiques hagin comès infraccions tributàries i els administradors no hagin realitzat els actes necessaris perquè complissin les obligacions tributàries, quan hagin consentit que les persones que depenen d'ells incompleixin les obligacions tributàries o quan hagin adoptat acords que hagin fet possible les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions. No obstant això, si el fet deriva d'una decisió col·lectiva, aquesta responsabilitat no s'estén a aquells que s'hi hagin oposat. La constància de la oposició a la decisió és un requisit necessari a aquest efecte.

b) Els administradors de fet o de dret de persones jurídiques que hagin cessat en l'activitat, per les obligacions tributàries meritades que es trobin pendents en el moment del cessament, si no han fet tot el possible per pagar-les, o bé si han adoptat acords o pres mesures que siguin causa de l'impagament.

c) Les persones que succeeixin en la titularitat o en l'exercici d'activitats econòmiques, per les obligacions tributàries del titular anterior derivades del seu exercici. L'adquirent de l'explotació pot sol·licitar un certificat a l'Administració on s'especifiquin els deutes tributaris pendents amb la finalitat que la seva responsabilitat quedi limitada als deutes que constin certificats, en els termes establerts reglamentàriament.

d) Els adquirents de béns afectes al pagament de deutes tributaris en els termes de l'article 36.

2. Les lleis en general, i en particular les de cada tribut, poden establir altres supòsits de responsabilitat subsidiària, diferents dels previstos anteriorment.

3. El procediment per declarar la responsabilitat subsidiària s'estableix reglamentàriament.

Esmena 78

De supressió

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa suprimir l'apartat c del punt 1 de l'article 34

Nota: en cas d'aprovació de l'esmena s'haurà de procedir a renumerar els punts successius

Motivació:

Establert com a supòsit de responsabilitat solidària.

Esmena 79

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 34 com segueix:

“Article 34. Responsables subsidiaris

1. Són responsables subsidiaris del deute tributari les persones o les entitats següents:

a) Els administradors de fet o de dret de persones jurídiques, quan aquestes persones jurídiques hagin comès infraccions tributàries i els administradors no hagin realitzat els actes necessaris perquè complissin les obligacions tributàries, quan hagin consentit que les persones que depenen d'ells incompleixin les obligacions tributàries o quan hagin adoptat acords que hagin fet possible les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions. No obstant això, si el fet deriva d'una decisió col·lectiva, aquesta responsabilitat no s'estén a aquells que s'hi hagin oposat. La constància de la oposició a la decisió és un requisit necessari a aquest efecte.

b) Els administradors de fet o de dret de persones jurídiques que hagin cessat en l'activitat, per les obligacions tributàries meritades que es trobin pendents en el moment del cessament, si no han fet tot el raonablement possible per pagar-les, o bé si han adoptat acords o pres mesures que siguin causa de l'impagament.

c) Les persones que succeeixin en la titularitat o en l'exercici d'activitats econòmiques, per les obligacions tributàries del titular anterior derivades del seu exercici.

d) Els adquirents de béns afectes al pagament de deutes tributaris en els termes de l'article 36.

2. Les lleis en general, i en particular les de cada tribut, poden establir altres supòsits de responsabilitat subsidiària, diferents dels previstos anteriorment.

3. El procediment per declarar la responsabilitat subsidiària s'estableix reglamentàriament.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Eliminació d'un paràgraf de l'apartat c) d'aquest article ja que es repeteix a l'article 35.

Article 35. Transmissió de negocis amb deutes tributaris pendents

1. Els adquirents de negocis en el supòsit de l'apartat c), del punt 1 de l'article anterior, poden sol·licitar a l'Administració un certificat de deutes tributaris pendents. En aquest cas, la seva responsabilitat queda limitada als deutes indicats.

2. La tramitació i el contingut del certificat es regula reglamentàriament.

Esmena 80 **De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 35 amb el següent text:

“1. Els adquirents de negocis en el supòsit de l'apartat c), del punt 1 de l'article 33, poden sol·licitar a l'Administració un certificat de deutes tributaris pendents. En aquest cas, la seva responsabilitat queda limitada als deutes indicats.”

Motivació:

Si s'ha aprovat l'esmena de supressió de l'apartat c del punt 1 de l'article 34, per coherència s'hauria d'aprovar aquesta.

Esmena 81 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 35 com segueix:

“Article 35. *Transmissió de negocis amb deutes tributaris pendents*

1. Els adquirents de negocis en el supòsit de l'apartat c), del punt 1 de l'article 34, poden sol·licitar a l'Administració un certificat de deutes tributaris pendents. En aquest cas, la seva responsabilitat queda limitada als deutes indicats. L'Administració disposa d'un mes per emetre i lliurar el certificat al sol·licitant. La responsabilitat de l'adquirent quedarà limitada als deutes, sancions i responsabilitats contingudes en el certificat. En el cas que el certificat s'emetés sense fer menció de deutes, sancions o responsabilitats, o no s'emetés en el termini previst, el sol·licitant quedarà exempt de la responsabilitat a la que es refereix l'article 34.

2. La tramitació i el contingut del certificat es regula reglamentàriament.”

Justificació de l'esmena:

Millora en la referència interna de la llei. Establiment d'un termini per l'Administració per l'emissió i lliurament del corresponent certificat, i regulació del silenci administratiu.

Article 36. *Adquirents de béns afectats per llei al compliment de deutes tributaris*

1. L'adquirent de béns afectats per llei al compliment de les prestacions tributàries respon amb aquests béns del deute tributari si aquest no ha estat satisfet per l'obligat tributari o, si escau, pel responsable solidari o subsidiari. Mai no respon de les sancions imposades als obligats tributaris esmentats.

2. L'adquirent de béns afectats a què es refereix l'apartat anterior no té la condició d'obligat tributari

si, abans de perfeccionar l'adquisició dels béns, sol·licita de l'Administració un certificat dels deutes tributaris pendents a càrrec del transmissor en els termes indicats reglamentàriament i aquest certificat és negatiu.

3. La derivació d'acció administrativa contra els béns afectats requereix acte administratiu previ.

Esmena 82 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 36 com segueix:

“Article 36. *Adquirents de béns afectats per llei al compliment de deutes tributaris*

1. L'adquirent de béns afectats per llei al compliment de les prestacions tributàries respon amb aquests béns del deute tributari si aquest no ha estat satisfet per l'obligat tributari o, si escau, pel responsable solidari o subsidiari. Mai no respon de les sancions imposades als obligats tributaris esmentats.

2. L'adquirent de béns afectats a què es refereix l'apartat anterior no té la condició d'obligat tributari si, abans de perfeccionar l'adquisició dels béns, sol·licita de l'Administració un certificat dels deutes tributaris pendents a càrrec del transmissor en els termes indicats reglamentàriament i aquest certificat és negatiu. L'Administració disposa d'un mes per a emetre i lliurar el certificat al sol·licitant. En el cas que l'Administració no lliuri el certificat dins el termini fixat, es considerarà que el certificat és negatiu, i per tant, l'adquirent referit a l'apartat 1 no tindrà la consideració d'obligat tributari.

3. La derivació d'acció administrativa contra els béns afectats requereix acte administratiu previ.”

Justificació de l'esmena:

En coherència amb l'esmena 26.

Secció segona. *Capacitat d'obrar i representació***Article 37. *Capacitat d'obrar i representació***

1. Tenen capacitat d'obrar en l'ordre tributari, les persones físiques i jurídiques que la tinguin conforme al dret.

2. Les persones jurídiques actuen per mitjà de les persones que exerceixin, en el moment en què es produeixin les actuacions tributàries corresponents, la seva administració, ja sigui de manera individual o formant part de l'òrgan a qui correspongui aquesta administració, bé sigui per disposició legal bé sigui per acord adoptat vàlidament.

3. Els obligats tributaris amb capacitat d'obrar poden actuar mitjançant representant, amb el qual es

mantenen les actuacions administratives successives, si no es fa cap manifestació en sentit contrari. La representació dels obligats tributaris es determinarà reglamentàriament.

4. Els obligats tributaris que no tinguin capacitat d'obrar actuen per mitjà dels seus representants legals.

5. Per als procediments d'aplicació dels tributs, per interposar recursos o desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts i per actuar en la resta de supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari, cal acreditar-ne la representació amb poder mitjançant document públic o privat amb signatura legitimada notarialment o compareixença davant l'òrgan administratiu competent, o amb el model normalitzat aprovat a aquest efecte.

6. La manca o insuficiència del poder no impedeix que es consideri realitzat l'acte de què es tracti, sempre que s'acompanyi o s'esmeni en el termini de deu dies, que ha de donar a aquest efecte l'òrgan administratiu, o que es pugui provar coneixement o anuència de l'obligat tributari amb la representació de fet.

7. En els casos d'herències jacents, fundacions, comunitats de béns i d'altres entitats sense personalitat jurídica, té la representació qui l'exerceixi, sempre que resulti acreditada de forma fefaent; si no es designa representant, es considera com a tal qui exerceixi la gestió o direcció de l'entitat; i si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips de l'entitat.

8. Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document o declaració davant l'Administració tributària, el presentador ha d'actuar amb la representació que sigui necessària per a cada supòsit. L'Administració tributària pot requerir l'acreditació de la representació esmentada en qualsevol moment.

9. Als efectes de les seves relacions amb l'Administració tributària, els obligats tributaris que no resideixen al Principat d'Andorra han de designar un representant amb residència en territori andorrà quan actuïn a Andorra per mitjà d'un establiment permanent, quan ho estableixi expressament la normativa tributària, o quan, per les característiques de l'operació o de l'activitat realitzada o per la quantia de la renda obtinguda, ho requereixi l'Administració tributària. Aquesta designació s'ha de comunicar a l'Administració tributària en els termes que la normativa del tribut assenyali. El nomenament d'un representant no supleix l'obligació d'obtenir un NRT per part de l'obligat tributari no resident, llevat que la llei pròpia de cada tribut estableixi el contrari.

10. Quan el representant fiscal tramiti per l'obligat tributari al que representa les devolucions tributàries dels articles 28 i 29 de la present Llei, l'abonament es realitzarà directament a l'obligat tributari. A aquest efecte, l'Administració tributària pot sol·licitar la documentació de comprovació que consideri escaient.

Esmena 83

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 37 amb el següent text:

“3. Els obligats tributaris amb capacitat d'obrar poden actuar mitjançant representant, que podrà ser un assessor fiscal, amb el qual es mantenen les actuacions administratives successives, si no es fa cap manifestació en sentit contrari. La representació dels obligats tributaris es determinarà reglamentàriament.”

Motivació:

L'especificació dels assessors fiscals com a representants pretén un reconeixement de la funció que tenen com a interlocutors privilegiats i col·laboradors de l'administració.

Esmena 84

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 5 de l'article 37 amb el següent text:

“5. Per als procediments d'aplicació dels tributs, per interposar recursos o desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts i per actuar en la resta de supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari, cal acreditar-ne la representació amb poder mitjançant document públic o privat amb signatura legitimada notarialment o compareixença davant l'òrgan administratiu competent, o amb el model normalitzat aprovat a aquest efecte.

Per als actes de tràmit es presumeix que està concedida la representació.”

Motivació:

L'antiformalisme que regeix els procediments administratius determina la necessitat de presumir la representació de l'obligat tributari.

Esmena 85

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 37 com segueix:

“Article 37. Capacitat d'obrar i representació

1. Tenen capacitat d'obrar en l'ordre tributari, les persones físiques i jurídiques que la tinguin conforme al dret.

2. Les persones jurídiques actuen per mitjà de les persones que exerceixin, en el moment en què es produeixin les actuacions tributàries corresponents, la seva administració, ja sigui de manera individual o formant part de l'òrgan a qui correspongui aquesta administració, bé sigui per disposició legal bé sigui per acord adoptat vàlidament.

3. Els obligats tributaris amb capacitat d'obrar poden actuar mitjançant representant, amb el qual es mantenen les actuacions administratives successives, si no es fa cap manifestació en sentit contrari. La representació dels obligats tributaris es determinarà reglamentàriament.

4. Els obligats tributaris que no tinguin capacitat d'obrar actuen per mitjà dels seus representants legals.

5. Per als procediments d'aplicació dels tributs, per interposar recursos o desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts i per actuar en la resta de supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari, cal acreditar-ne la representació amb poder mitjançant document públic o privat amb signatura legitimada notarialment o compareixença davant l'òrgan administratiu competent, o amb el model normalitzat aprovat a aquest efecte.

6. La manca o insuficiència del poder no impedeix que es consideri realitzat l'acte de què es tracti, sempre que s'acompanyi o s'esmeni en el termini de deu dies, que ha de donar a aquest efecte l'òrgan administratiu, o que es pugui provar coneixement o anuència de l'obligat tributari amb la representació de fet.

7. En els casos d'herències jacents, fundacions, comunitats de béns i d'altres entitats sense personalitat jurídica, té la representació qui l'exerceixi, sempre que resulti acreditada de forma fefaent; si no es designa representant, es considera com a tal qui exerceixi la gestió o direcció de l'entitat; i si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips de l'entitat.

8. Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document o declaració davant l'Administració tributària, el presentador ha d'actuar amb la representació que sigui necessària per a cada supòsit. L'Administració tributària pot

requerir l'acreditació de la representació esmentada en qualsevol moment.

9. Als efectes de les seves relacions amb l'Administració tributària, els obligats tributaris que no resideixen al Principat d'Andorra han de designar un representant persona física o jurídica amb residència en territori andorrà quan actuïn a Andorra per mitjà d'un establiment permanent, o quan ho estableixi expressament la normativa tributària. Aquesta designació s'ha de comunicar a l'Administració tributària en els termes que la normativa del tribut assenyali. El nomenament d'un representant no supleix l'obligació d'obtenir un NRT per part de l'obligat tributari no resident, llevat que la llei pròpia de cada tribut estableixi el contrari.

10. Quan el representant fiscal tramiti per l'obligat tributari al que representa les devolucions tributàries dels articles 28 i 29, l'abonament es realitzarà directament a l'obligat tributari.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Incorporacions a la norma en coherència amb altres disposicions del deure de designar un representant en territori andorrà per part dels no residents amb establiment permanent a Andorra. Evitar arbitrarietats en l'aplicació de la norma.

Article 38. Domicili a efectes tributaris

1. A efectes tributaris el domicili es determina de la manera següent:

a) Per a les persones físiques residents al Principat d'Andorra, el domicili fiscal és el domicili habitual.

Per a les persones físiques no residents al Principat d'Andorra, es considera domicili fiscal el seu domicili habitual.

L'Administració tributària pot considerar que a efectes fiscals és domicili de les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques el lloc on sigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades.

b) Per a les persones jurídiques, el domicili fiscal és el domicili social, sempre que hi siguin efectivament centralitzades la seva direcció i gestió. Altrament, ho és el domicili dins del Principat d'Andorra on radiquin efectivament la direcció o gestió esmentades.

c) Per a les societats civils, herències jacents, comunitat de béns i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms que malgrat no tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició, el domicili fiscal és el domicili social, sempre que hi

siguin efectivament centralitzades la direcció i la gestió. Altrament, ho és el domicili dins del Principat d'Andorra on radiquin efectivament la direcció o gestió esmentades.

d) En defecte de les definicions anteriors, el domicili a efectes tributaris és el del representant.

2. L'Administració tributària pot exigir a l'obligat tributari que declari el seu domicili als efectes d'aquesta Llei. La manca de designació, a banda de les sancions que escaiguin, no impedeix l'aplicació dels tributs d'acord amb aquesta Llei.

Quan un obligat tributari canviï de domicili, ho ha de posar en coneixement de l'Administració en el termini d'un mes, mitjançant el model de formulari normalitzat aprovat a aquest efecte. El canvi de domicili no produeix efectes davant de l'Administració fins que no es presenta aquesta declaració. L'Administració pot rectificar el domicili tributari dels obligats tributaris mitjançant la comprovació pertinent.

Esmena 86 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar els apartats 1 de l'article i també afegir-hi un nou apartat 2, amb la qual cosa l'actual apartat 2 esdevindria apartat 3.

El redactat que es proposa és el següent:

“1. A efectes tributaris el domicili es determina de la manera següent:

a) Per a les persones físiques residents al Principat d'Andorra, el domicili fiscal és el domicili habitual.

L'Administració tributària pot considerar que a efectes fiscals és domicili de les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques el lloc on sigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades.

b) Per a les persones jurídiques residents, el domicili fiscal és el domicili social, sempre que hi siguin efectivament centralitzades la seva direcció i gestió. Altrament, ho és el domicili dins del Principat d'Andorra on radiquin efectivament la direcció o gestió esmentades.

c) Per a les societats civils, herències jacents, comunitat de béns i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms residents que malgrat no tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició, el domicili fiscal és el domicili social, sempre que hi siguin efectivament centralitzades la direcció i la gestió. Altrament, ho és el domicili

dins del Principat d'Andorra on radiquin efectivament la direcció o gestió esmentades.

d) En defecte de les definicions anteriors, el domicili a efectes tributaris és el del representant.

2. Els obligats tributaris no-residents fiscals en el territori andorrà tenen el seu domicili fiscal, a l'efecte del compliment de les seves obligacions tributàries, a Andorra:

a) Quan operin a Andorra a través d'un establiment permanent, al lloc on radiqui la gestió administrativa efectiva i la direcció de l'empresa en el territori andorrà.

b) Quan obtinguin rendes derivades de béns immobles, en el domicili fiscal del representant i, si no n'hi ha, al lloc de situació de l'immoble corresponent.

c) En els casos restants, en el domicili fiscal del representant o, si no n'hi ha, en el del retenidor o el del responsable solidari.

3. L'Administració tributària pot exigir a l'obligat tributari que declari el seu domicili als efectes d'aquesta Llei. La manca de designació, a banda de les sancions que escaiguin, no impedeix l'aplicació dels tributs d'acord amb aquesta Llei.

Quan un obligat tributari canviï de domicili, ho ha de posar en coneixement de l'Administració en el termini d'un mes, mitjançant el model de formulari normalitzat aprovat a aquest efecte. El canvi de domicili no produeix efectes davant de l'Administració fins que no es presenta aquesta declaració. L'Administració pot rectificar el domicili tributari dels obligats tributaris mitjançant la comprovació pertinent.”

Motivació

En el redactat que esmenem es regula el domicili fiscal dels no residents (38.1.a)) fixant que en primer lloc és el seu domicili habitual. Això, no té massa sentit, perquè precisament parlem de no residents. A més, aquesta normativa entra en contradicció amb la prevista actualment a l'Impost sobre la renda de no residents (art. 7). Per tant, modifiquem l'article, introduint un apartat 2 nou que recuperaria el que ja diu l'IRNR.

Esmena 87 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat abans de l'apartat 1 amb el següent text:

“1. El domicili fiscal és el lloc de localització de l'obligat tributari en les seves relacions amb l'Administració tributària.”

Nota: en cas de l'aprovació de l'esmena caldrà renumerar tots els apartats successius

Motivació:

Cal definir amb caràcter previ el concepte de domicili fiscal.

Esmena 88 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 38 amb el següent text:

"1. A efectes tributaris el domicili fiscal es determina de la manera següent:

a) Per a les persones físiques residents al Principat d'Andorra, el domicili fiscal és el domicili habitual, o segons els criteris establerts en la llei de cada tribut.

Per a les persones físiques no residents al Principat d'Andorra, es considera domicili fiscal el seu domicili habitual.

L'Administració tributària pot considerar que a efectes fiscals és domicili de les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques el lloc on sigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades.

b) Per a les persones jurídiques, el domicili fiscal és el domicili social, sempre que hi siguin efectivament centralitzades la seva direcció i gestió. Altrament, ho és el domicili dins del Principat d'Andorra on radiquin efectivament la direcció o gestió esmentades.

c) Per a les societats civils, herències jacents, comunitat de béns i totes aquelles entitats o patrimonis autònoms que malgrat no tenir personalitat jurídica constitueixen una unitat econòmica separada susceptible d'imposició, el domicili fiscal és el domicili social, sempre que hi siguin efectivament centralitzades la direcció i la gestió. Altrament, ho és el domicili dins del Principat d'Andorra on radiquin efectivament la direcció o gestió esmentades.

d) Per a les persones o entitats no residents al Principat d'Andorra que actuïn sense establiment permanent el domicili a efectes tributaris és el del representant, llevat que la llei pròpia de cada tribut estableixi altrament."

Motivació:

(a) Les normes tributàries poden establir altres criteris o presumpcions per establir el domicili fiscal, com per exemple la llei de l'IRPF. (d) El domicili del representant tan sols ha d'operar pels supòsits d'obligats tributaris no residents.

Capítol tercer. Dels elements de l'obligació tributària principal

Esmena 89

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar-ho amb el text següent:

"Capítol tercer. Dels elements de l'obligació tributària principal i de l'obligació tributària de realitzar pagaments a compte"

Motivació

El elements que es regulen en aquest capítol també afecten l'obligació tributària de realitzar pagaments a compte. Per tant, cal canviar el nom del capítol i afegir-ho.

Secció primera. Base de tributació: mètodes de tributació

Article 39. Base de tributació, quota de tributació i tipus de gravamen

1. La base de tributació és una magnitud mesurada en o no en diner, que resulta de la valoració del fet generador, sobre la qual s'aplica un tipus de gravamen per tal d'obtenir la quota de tributació.

2. El mesurament de la base de tributació es pot fer, segons estableixi la llei en general, i en particular les lleis particulars de cada tribut, mitjançant els sistemes següents:

a) Determinació directa.

b) Determinació objectiva.

c) Estimació indirecta.

3. Les lleis de cada tribut poden establir diferents modalitats de cadascun dels sistemes de mesurament de la base de tributació.

Esmena 90

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar la denominació de l'article, simplificar l'apartat 2 i suprimir l'apartat 3, amb la redacció alternativa següent:

"Article 39. Base de tributació

(...)

1. El mesurament de la base de tributació es pot fer, d'acord amb la llei particular de cada tribut, mitjançant els sistemes següents:

a) Determinació directa.

b) Determinació objectiva.

c) Estimació indirecta."

Motivació

Aquest article només regula la base de tributació. Per tant, cal corregir l'errada en la denominació.

Així mateix convé simplificar l'apartat 2, amb un redactat confús, i suprimir l'actual apartat 3.

Esmena 91 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 39 com segueix:

“Article 39. *Base de tributació, quota de tributació i tipus de gravamen*

1. La base de tributació és una magnitud mesurada en o no en diner, que resulta de la valoració del fet generador.

2. El mesurament de la base de tributació es pot fer, segons estableixi la llei en general, i en particular les lleis particulars de cada tribut, mitjançant els sistemes següents:

- a) Determinació directa.
- b) Determinació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

3. Les lleis de cada tribut poden establir diferents modalitats de cadascun dels sistemes de mesurament de la base de tributació.”

Justificació de l'esmena:

Esmenar en el sentit que no necessàriament el tipus de gravamen s'aplica sobre la base de tributació per obtenir la quota de tributació, ja que si existís base de liquidació el tipus de gravamen s'aplicaria sobre aquesta.

Article 40. Sistema de determinació directa

El sistema de determinació directa de la base de tributació s'empra per mesurar-la o quantificar-la exactament conforme a la realitat dels fets, mitjançant les declaracions o els documents presentats o les dades o els registres existents.

Esmena 92 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar l'article amb el redactat següent:

“La base de tributació es mesura de manera general mitjançant el sistema de determinació directa. S'empra per mesurar-la o quantificar-la exactament conforme a la realitat dels fets, mitjançant les declaracions o els documents presentats o les dades o els registres existents.”

Motivació

Cal indicar que és el sistema general de determinació de la base. Encara que és una qüestió formal, pot donar un senyal clar de com es vol que, en general, es configuren els impostos:

la manera de calcular la base ha de ser coherent amb el que es vol gravar.

Article 41. Sistema de determinació objectiva

El sistema de determinació objectiva de la base de tributació s'empra per mesurar-la o quantificar-la aproximadament en els supòsits d'impossibilitat o de greu dificultat de delimitar-la amb exactitud, a partir dels signes, índexs o mòduls, o d'altres elements disponibles relacionats directament amb la base de tributació i assenyalats específicament per la normativa particular de cada tribut.

Article 42. Sistema d'estimació indirecta

1. El sistema d'estimació indirecta de la base de tributació s'empra, com a sistema subsidiari del de determinació directa, per mesurar o quantificar aquesta base en els supòsits de manca de presentació de declaracions, autoliquidacions o documents o d'inexistència de dades, llibres o de registres comptables o en qualsevol altre cas d'impossibilitat de determinació directa fonamentada per l'Administració.

2. Les bases o els rendiments es determinen mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mètodes següents, indistintament o conjuntament:

a) Aplicació de dades i d'antecedents disponibles que siguin rellevants a l'efecte.

b) Utilització d'elements indicis que acreditin indirectament l'existència de béns, drets o rendes, ingressos, vendes, costos i rendiments que siguin típics del sector econòmic, ateses les circumstàncies de cada obligat tributari i de la seva situació específica.

c) Valoració de magnituds, índexs, mòduls o dades que concorrin en els obligats tributaris, segons les dades que es posseeixin en supòsits similars o equivalents.

3. Les bases determinades per aquest mètode poden ser rebatudes per l'obligat tributari mitjançant les proves corresponents. No és admissible l'aportació de proves relatives a la comptabilitat si aquesta no ha estat aportada en el procediment d'inspecció.

Esmena 93 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 42 amb el següent text:

“3. Les bases determinades per aquest mètode requereixen d'una motivació especialment referida a les causes determinants per a l'aplicació del mètode d'estimació indirecta i la justificació dels mitjans elegits per a la determinació de les bases; que poden ser rebatudes per l'obligat

tributari mitjançant les proves corresponents. No és admissible l'aportació de proves relatives a la comptabilitat si aquesta no ha estat aportada en el procediment d'inspecció.”

Motivació:

S'escau exigir a l'Administració que justifiqui el recurs a aquest sistema d'estimació, atès el seu caràcter sempre subsidiari a l'estimació directa.

Secció segona. Altres elements de l'obligació tributària

Article 43. Base de liquidació

La base de liquidació és la magnitud resultant de practicar en la base de tributació, si escau, les reduccions establertes en les normes tributàries.

Article 44. Tipus de gravamen

Tenen la consideració de tipus de gravamen les quantitats fixes expressades en una quantitat de moneda per la base o trams de la base de tributació, així com les quantitats percentuals de caràcter proporcional o progressiu que correspongui aplicar sobre la base de tributació o base de liquidació respectiva, segons que escaigui, per determinar la quota de tributació.

Esmena 94

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 44 amb el següent text:

“Article 44. Tipus de gravamen

1. Tenen la consideració de tipus de gravamen les quantitats fixes expressades en una quantitat de moneda per la base o trams de la base de tributació, així com les quantitats percentuals de caràcter proporcional o progressiu que correspongui aplicar sobre la base de tributació o base de liquidació respectiva, segons que escaigui, per determinar la quota de tributació.

2. La llei de cada tribut pot preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.”

Motivació:

Especificació especialment rellevant atesa l'existència d'un tipus 0 en l'IGI en lloc de preveure un supòsit d'exempció.

Article 45. Quota de tributació i de liquidació

1. La quota de tributació es pot determinar en funció del tipus de gravamen aplicable a la base de tributació, segons una quantitat fixa assenyalada en la norma corresponent, o conjuntament per ambdós procediments.

2. La quota de liquidació és el resultat de restar a la quota de tributació les deduccions, les bonificacions, les addicions o els coeficients previstos, si escau, en la llei de cada tribut, sense perjudici dels possibles acords tributaris especials subscrits entre l'Administració i els inversors d'interès general, segons s'estableix a l'article 66.

3. La quota diferencial és el resultat de restar a la quota de liquidació l'import dels pagaments a compte, en qualsevol de les seves modalitats, conforme a la normativa de cada tribut.

4. Cal reduir-se d'ofici el deute tributari quan, de l'aplicació dels tipus de gravamen, resulti que a un augment de la base li correspon una proporció de la quota superior a aquest augment. La reducció ha de comprendre, com a mínim, aquest excés. S'exceptuen d'aquesta regla els casos en què el deute tributari s'hagi de pagar mitjançant quotes fixes.

Esmena 95

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 45 amb el següent text:

“2. La quota de liquidació és el resultat de restar a la quota de tributació les deduccions, les bonificacions, les addicions o els coeficients previstos, si escau, en la llei de cada tribut.”

Motivació:

El nostre grup proposa eliminar l'article 66 – Acords especials.

Capítol quart. Del deute tributari

Secció primera. Disposicions generals

Article 46. Contingut del deute tributari

1. El deute tributari consisteix essencialment en la quota de tributació, bé assenyalada directament en els tributs fixos, bé resultant, en els tributs variables, de l'aplicació del tipus de gravamen corresponent a la base de tributació.

2. La llei en general i en particular les de cada tribut poden establir deduccions i reduccions de qualsevol tipus de la quota de tributació.

3. El deute tributari inclou també, si és el cas:

- a) Els recàrrecs, establerts sobre la base de tributació o sobre la quota de liquidació.
- b) Els interessos d'ajornament i fraccionament, exigibles al tipus d'interès moratori.
- c) Els recàrrecs per declaració extemporània.
- d) El recàrrec de constrenyiment, en els casos i pels imports establerts en aquesta Llei.
- e) L'interès moratori.

Esmena 96 **De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa modificar l'article suprimint l'apartat 2 i introduint el redactat següent:

"1. El deute tributari consisteix en la quota o import a ingressar derivat de l'obligació tributària principal o de l'obligació de realitzar pagaments a compte.

2. El deute tributari inclou també, si és el cas:

- a) Els recàrrecs, establerts sobre la base de tributació o sobre la quota de liquidació.
- b) Els interessos d'ajornament i fraccionament, exigibles al tipus d'interès moratori.
- c) Els recàrrecs per declaració extemporània.
- d) El recàrrec de constrenyiment.
- e) L'interès moratori."

Motivació

El redactat que esmenem copia la definició de la llei actual, però no té massa sentit perquè en l'article anterior ja es diu el que ara es torna a repetir. A més, cal afegir com a deute tributari els pagaments a compte, que no són quota de tributació. Per tant, cal adaptar-ho al nou text legal. (Aquesta modificació es deriva de la proposta de canvi de l'art. 15). I per la mateixa raó, no té sentit l'apartat 2 del projecte, que seria reemplaçat per l'actual 3, si bé amb petites modificacions en el seu redactat per fer-ho més coherent.

Esmena 97 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 46 com segueix:

"Article 46. *Contingut del deute tributari*

1. El deute tributari consisteix essencialment en la quota de tributació, bé assenyalada directament en els tributs fixos, bé resultant, en els tributs variables, de l'aplicació del tipus de gravamen corresponent a la base de tributació.

2. La llei en general i en particular les de cada tribut poden establir deduccions i reduccions de qualsevol tipus de la quota de tributació.

3. El deute tributari inclou també, si és el cas:

- a) Els recàrrecs, establerts sobre la base de tributació o sobre la quota de liquidació.
- b) Els interessos d'ajornament i fraccionament, exigibles al tipus d'interès moratori.
- c) Els recàrrecs per declaració extemporània.

d) El recàrrec de constrenyiment, en els casos i pels imports establerts en la present llei.

e) L'interès moratori.

4. Les sancions tributàries establertes en la present llei no formen part del deute tributari."

Justificació de l'esmena:

Trasllat a aquest article el que disposava l'anterior punt 3 de l'article 21, per coherència amb el que disposa el seu títol.

Article 47. Extinció del deute tributari

1. Els deutes tributaris es poden extingir per pagament voluntari o executiu, prescripció, compensació, condonació o insolvència provada de l'obligat tributari, sense perjudici de la possible derivació de responsabilitat, pels mitjans que preveu la normativa duanera i pels altres mitjans que estableixen les lleis, i sense perjudici també de la rehabilitació dels crèdits en cas de cessament de la insolvència del deutor.

2. El pagament, la compensació, la deducció sobre transferències o la condonació del deute tributari té efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

Esmena 98 **De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 47 amb el següent text:

"1. Els deutes tributaris es poden extingir per pagament voluntari o executiu, prescripció, compensació, o condonació."

Motivació:

La insolvència no ha de ser un supòsit d'extinció de deute tributari, sinó de manera provisional, doncs no s'extingeix fins que hagi vençut el termini de prescripció sense rehabilitació, segons s'estableix en l'article 58.

Secció segona. Pagament**Article 48. Modalitats de pagament**

1. Com a norma general, el pagament voluntari s'ha de fer en efectiu, xec o taló conformats de compte o dipòsit bancari, transferència bancària o qualsevol altre document mercantil equivalent, i també per qualsevol altre mitjà que es determini reglamentàriament o per la llei, en particular per les pròpies de cada tribut.

2. Els pagaments en efectiu s'han de fer en la moneda oficial del Principat d'Andorra llevat que la llei pròpia de cada tribut disposi una altra cosa.

3. El pagament en termini voluntari o executiu es pot realitzar en espècie, mitjançant béns d'interès

general, culturals o d'una altra naturalesa, en les condicions establertes en aquesta Llei i en particular en la llei de cada tribut, i també reglamentàriament.

4. Concretament, s'han de regular reglamentàriament els requisits i les condicions perquè el pagament es pugui efectuar utilitzant tècniques i mitjans electrònics, informàtics o telemàtics.

5. La utilització d'altres mitjans de pagament només allibera el deutor quan han estat expressament autoritzats.

6. S'entén pagat en efectiu el deute tributari en el moment en què s'efectuï l'ingrés del seu import en els òrgans competents, mitjançant les caixes principals i auxiliars respectives, les entitats bancàries en cas de conveni de col·laboració aprovat pel Govern o a qualsevol altra entitat autoritzada a aquest efecte. Pel que fa a altres formes de pagament, el deute tributari s'entén satisfet tal com es determini reglamentàriament.

Article 49. Subjectes legitimats per percebre i realitzar el pagament

1. Estan legitimats per rebre el pagament de les quotes i dels deutes tributaris, de les quantitats retingudes a títol de tribut i dels imports a compte de quotes de tributació els òrgans competents de cada tribut, per mitjà de les caixes principals i auxiliars respectives. Així mateix, hi estan legitimades les entitats bancàries en cas de conveni de col·laboració aprovat pel Govern.

Els pagaments efectuats a òrgans de l'Administració diferents de l'òrgan al qual correspon legalment realitzar el pagament alliberen l'obligat tributari i el responsable de la seva obligació de pagament a l'òrgan competent, sense perjudici de la possible responsabilitat del pagador. No obstant això, el pagament realitzat a tercers no vinculats amb l'Administració no allibera l'obligat tributari ni els possibles responsables solidaris o subsidiaris.

2. Estan legitimats per realitzar el pagament de les quotes i els deutes tributaris, de les quantitats retingudes a títol de tribut i dels imports a compte de quotes de tributació, els obligats tributaris corresponents, així com qualsevol persona que manifesti actuar en nom o representació seus.

Esmena 99

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 49 amb el següent text:

“1. Els òrgans competents de cada tribut, per mitjà de les caixes principals i auxiliars respectives, estan legitimats per rebre el

pagament de les quotes i dels deutes tributaris, de les quantitats retingudes a títol de tribut i dels imports a compte de quotes de tributació. Així mateix, hi estan legitimades les entitats bancàries en cas de conveni de col·laboració aprovat pel Govern.

Els pagaments efectuats a òrgans de l'Administració diferents de l'òrgan al qual correspon legalment realitzar el pagament alliberen l'obligat tributari i el responsable de la seva obligació de pagament a l'òrgan competent, sense perjudici de la possible responsabilitat del pagador. No obstant això, el pagament realitzat a tercers no vinculats amb l'Administració no allibera l'obligat tributari ni els possibles responsables solidaris o subsidiaris.”

Motivació:

Millor comprensió del text.

Esmena 100

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 49 amb el següent text:

“2. Els obligats tributaris corresponents, així com qualsevol persona que manifesti actuar en nom o representació seus, estan legitimats per realitzar el pagament de les quotes i els deutes tributaris, de les quantitats retingudes a títol de tribut i dels imports a compte de quotes de tributació.”

Motivació:

Millor comprensió del text.

Article 50. Temps de pagament

1. El deute tributari resultant d'una autoliquidació s'ha de pagar en el termini establert en la normativa de cada tribut.

2. En el cas de deutes tributaris derivats de liquidacions practicades per l'Administració, el pagament s'ha de fer efectiu en el termini d'un mes a comptar de la notificació de l'acte de liquidació. La llei particular de cada tribut pot, però, fixar terminis diferents.

3. El venciment del termini establert per al pagament sense que s'hagi fet efectiu determina la meritació de l'interès moratori, sense perjudici del que s'estableix en els articles 23 i 24 en relació amb els recàrrecs per extemporaneïtat i constrenyiment.

4. Un cop iniciat el període de constrenyiment, el pagament del deute tributari s'ha de realitzar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la provisió de constrenyiment.

5. Els deutes duaners es paguen d'acord amb la seva normativa respectiva.

Esmena 101 **De modificació***Grup Parlamentari Mixt*

Es proposa modificar el redactat dels apartats 3 i 4 de l'article 50 amb el text alternatiu següent:

“3. (...) els recàrrecs per extemporaneïtat i del període executiu

4. Un cop iniciat el període executiu (...)”

Motivació

Com ja hem dit en relació a l'art. 24, en rigor s'ha de parlar de recàrrecs del període executiu i per això cal modificar l'apartat 3; i de manera similar, en l'apartat 4 cal parlar de període executiu en lloc de període de constrenyiment.

Esmena 102 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 50 com segueix:

“Article 50. *Temps de pagament*

1. El deute tributari resultant d'una autoliquidació s'ha de pagar en el termini establert en la normativa de cada tribut.

2. En el cas de deutes tributaris derivats de liquidacions practicades per l'Administració, el pagament s'ha de fer efectiu en el termini d'un mes a comptar de la notificació de l'acte de liquidació. La llei particular de cada tribut pot, però, fixar terminis diferents.

3. El venciment del termini establert per al pagament sense que s'hagi fet efectiu podria determinar la meritació de l'interès moratori, sense perjudici del que s'estableix en els articles 23 i 24 en relació amb els recàrrecs per extemporaneïtat i constrenyiment.

4. Un cop iniciat el període de constrenyiment, el pagament del deute tributari s'ha de realitzar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la provisió de constrenyiment.

5. Els deutes duaners es paguen d'acord amb la seva normativa respectiva.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica.

Article 51. Imputació de pagaments

Els deutes tributaris són independents entre si, tant per la totalitat de l'import respectiu com quant a les porcions en els casos de fraccionament, de tal forma que el pagament d'un deute tributari o d'un ingrés a compte de venciment posterior no extingeix la facultat de l'Administració d'exigir els anteriors no pagats.

Esmena 103 **De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 51 amb el següent text:

“Article 51. Imputació de pagaments

1. Els deutes tributaris són independents entre si, tant per la totalitat de l'import respectiu com quant a les porcions en els casos de fraccionament, de tal forma que el pagament d'un deute tributari o d'un ingrés a compte de venciment posterior no extingeix la facultat de l'Administració d'exigir els anteriors no pagats.

2. L'obligat al pagament de diversos deutes tributaris pot imputar cada pagament al deute que lliurement determini, llevat en els casos d'execució administrativa quina imputació correspondrà al deute més antic.”

Motivació:

Facultat d'imputació que cal reconèixer a l'obligat tributari, en el mateix sentit que es produeix en l'àmbit del dret privat, llevat d'execució.

Esmena 104 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 51 com segueix:

“Article 51. *Imputació de pagaments*

1. Els deutes tributaris són independents entre si, tant per la totalitat de l'import respectiu com quant a les porcions en els casos de fraccionament, de tal forma que el pagament d'un deute tributari o d'un ingrés a compte de venciment posterior no extingeix la facultat de l'Administració d'exigir els anteriors no pagats.

2. La imputació correspon al deutor quan es tracta de deutes en termini voluntari de pagament. Si els deutes es troben en període executiu, la imputació es farà al deute més antic.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica.

Article 52. Ajornament i fraccionament del pagament

1. El pagament ha de comprendre l'import total del deute tributari perquè produeixi l'efecte d'extingir l'obligació tributària.

Això no obstant, l'obligat tributari pot sol·licitar l'ajornament o el fraccionament del deute tributari, tant en període voluntari com de constrenyiment, amb oferta de garantia, quan la seva situació

economicofinancera li impedeixi efectuar, de forma transitòria, el pagament en els terminis establerts.

2. L'ajornament o el fraccionament comporten la meritació de l'interès moratori sobre les quantitats ajornades o fraccionades.

3. La sol·licitud d'ajornament o fraccionament en període voluntari impedeix l'inici del període de constrenyiment. En qualsevol moment abans de l'execució de l'embargament, es pot sol·licitar l'ajornament o el fraccionament, i es poden oferir com a garantia els mateixos béns embargats.

4. El procediment de sol·licitud d'ajornament o fraccionament s'ha de determinar reglamentàriament.

5. En cas d'ajornament i un cop vençut el termini atorgat, la falta de pagament determina:

a) En període voluntari, l'exigència immediata per via de constrenyiment de la part del deute ajornat que ha esdevingut impagat.

b) En període de constrenyiment, la represa del procediment executiu.

6. En cas de fraccionament, la falta de pagament d'un sol termini determina:

a) En període voluntari, l'exigència immediata per via de constrenyiment de les quantitats vençudes; si aquestes quantitats no s'ingressen, es consideren vençuts la resta de terminis pendents, els quals, així mateix, s'exigeixen per via de constrenyiment.

b) En període de constrenyiment, la represa del procediment executiu en relació amb els terminis pendents.

7. En el supòsit d'incompliment reiterat, l'Administració considera vençuda la totalitat del deute fraccionat i exigeix a l'obligat tributari el pagament per la via de constrenyiment. A aquest efecte, es considera incompliment reiterat la falta de pagament per part de l'obligat tributari de dues o més fraccions del deute, tant de forma consecutiva en el temps com de forma no consecutiva.

Esmena 105 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 52 amb el següent text:

“1. El pagament ha de comprendre l'import total del deute tributari perquè produeixi l'efecte d'extingir l'obligació tributària.

Això no obstant, l'obligat tributari pot sol·licitar l'ajornament o el fraccionament del deute tributari, tant en període voluntari com de constrenyiment, amb oferta de garantia, quan la seva situació economicofinancera li impedeixi

efectuar, de forma transitòria, el pagament en els terminis establerts.

No poden ser objecte d'ajornament o fraccionament els deutes tributaris corresponents a obligacions tributàries que hagin de complir el retenidor o l'obligat a realitzar ingressos a compte.”

Motivació:

No ha de ser possible obtenir ajornament o fraccionament respecte quantitats que satisfà un tercer.

Esmena 106

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 52 amb el següent text:

“2. L'ajornament o el fraccionament comporten la meritació de l'interès moratori sobre les quantitats ajornades o fraccionades, llevat que la totalitat del deute ajornat o fraccionat es garanteixi amb aval solidari d'entitat de crèdit, en quin cas s'exigirà l'interès legal.”

Motivació:

Cal bonificar l'interès d'ajornament o fraccionament quan la garantia consisteix en un aval bancari.

Secció tercera. Prescripció

Article 53. Terminis i còmput de prescripció

1. Prescriuen al cap de tres anys els drets i les accions següents:

a) El dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna.

b) L'acció per imposar sancions tributàries.

c) El dret a sol·licitar, i en el seu cas obtenir, les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions d'ingressos indeguts.

d) El dret de l'Administració a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.

e) El dret de l'Administració a exigir el pagament de les sancions tributàries.

2. El termini de prescripció comença a comptar, respectivament:

a) Des de la data en què s'acabi el termini reglamentari per presentar la declaració o l'autoliquidació corresponent.

b) Des del moment en què s'hagin comès les infraccions respectives o, si és el cas, des de la data en què s'acabi el termini reglamentari per presentar l'autoliquidació corresponent al període en què s'ha comès la infracció.

c) Des de la data en què s'acabi el termini per sol·licitar la devolució corresponent derivada de la normativa de cada tribut o, en defecte de termini, des del dia en què la dita devolució es va poder sol·licitar.

d) Des de la data en què s'hagi fet efectiu l'ingrés indegut.

e) Des de la data de la notificació de la liquidació.

f) Des de la data de la notificació de l'acord d'imposició de sanció.

g) Des de la data en què s'acabin els terminis establerts per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut o des de la data de notificació de l'acord on es reconegui el dret a percebre la devolució dels ingressos indeguts.

3. El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris i subsidiaris comença a comptar el dia en què s'acabi el termini de pagament del deutor principal en període voluntari. Això no obstant, si els fets que originen la responsabilitat solidària són posteriors a la data esmentada, el termini de prescripció comença a comptar des de la data en què s'originin els fets que donen lloc a la responsabilitat solidària o subsidiària.

Esmena 107

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar els apartats 2 i 3 de l'article amb el redactat següent:

"2. El termini de prescripció comença a comptar, respectivament:

(...)

f) Des de la data en què s'acabi el termini per fer el pagament del deute tributari en període voluntari.

g) La resta de lletres caldria reordenar-les, la g) seria la f) del projecte i així successivament.

h) (...)

3. El termini de prescripció (...) de pagament del deutor directe en (...)"

Motivació

No ens sembla malament mantenir el termini en tres anys, però és important que l'administració tributària disposi de suficients mitjans perquè en aquest termini es puguin comprovar i inspeccionar els expedients que calgui. Si no és així, aquest termini seria massa breu i només aniria a favor dels defraudadors.

En el segon apartat, convé afegir una nova lletra per indicar expressament quan comença el termini en el cas de finalització de la data de

pagament. Té relació amb la lletra d) de l'apartat anterior.

En l'apartat 3, també cal fer menció al deutor directe, en lloc del principal, com ja hem dit abans.

Esmena 108

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 53 amb el següent text:

"1. Prescriuen al cap de cinc anys els drets i les accions següents:

a) El dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna.

b) L'acció per imposar sancions tributàries.

c) El dret a sol·licitar, i en el seu cas obtenir, les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions d'ingressos indeguts.

d) El dret de l'Administració a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.

e) El dret de l'Administració a exigir el pagament de les sancions tributàries."

Motivació:

S'augmenta la prescripció a cinc anys

Esmena 109

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 53 amb el següent text:

"3. El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris comença a comptar el dia en què s'acabi el termini de pagament del deutor principal en període voluntari. Això no obstant, si els fets que originen la responsabilitat solidària són posteriors a la data esmentada, el termini de prescripció comença a comptar des de la data en què s'originin els fets que donen lloc a la responsabilitat solidària."

Motivació:

Es proposa distingir l'inici del període de prescripció entre els responsables solidaris i els subsidiaris.

Esmena 110

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat 4 a l'article 53 amb el següent text:

"4. El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables subsidiaris, comença a comptar des de la notificació de

l'última actuació recaptadora practicada al deutor principal, o si és el cas de qualsevol dels responsables solidaris.”

Motivació:

Per a la declaració de la responsabilitat subsidiària segons l'article 32.4 requereix “la declaració d'insolvència del deutor principal o, si és el cas, del responsable solidari, i també un acte previ de derivació de responsabilitat del deutor”, i per tant el termini de prescripció hauria d'iniciar-se des de que acaben les actuacions amb el deutor principal.

Esmena 111

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 53 com segueix:

“Article 53. *Terminis i còmput de prescripció*

1. Prescriuen al cap de tres anys els drets i les accions següents:

- a) El dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna.
- b) L'acció per imposar sancions tributàries.
- c) El dret a sol·licitar, i en el seu cas obtenir, les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions d'ingressos indeguts.
- d) El dret de l'Administració a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.
- e) El dret de l'Administració a exigir el pagament de les sancions tributàries.

2. El termini de prescripció comença a comptar, respectivament:

- a) Des de la data en què s'acabi el termini reglamentari per presentar la declaració o l'autoliquidació corresponent.
- b) Des del moment en què s'hagin comès les infraccions respectives o, si és el cas, des de la data en què s'acabi el termini reglamentari per presentar l'autoliquidació corresponent al període en què s'ha comès la infracció.
- c) Des de la data en què s'acabi el termini per sol·licitar la devolució corresponent derivada de la normativa de cada tribut o, en defecte de termini, des del dia en què la dita devolució es va poder sol·licitar.
- d) Des de la data en què s'hagi fet efectiu l'ingrés indegut.

e) Des de la data de la notificació de la liquidació.

f) Des de la data de la notificació de l'acord d'imposició de sanció.

g) Des de la data en què s'acabin els terminis establerts per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut o des de la data de notificació de l'acord on es reconegui el dret a percebre la devolució dels ingressos indeguts.

3. El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris comença a comptar el dia en què s'acabi el termini de pagament del deutor directe en període voluntari. En el cas dels responsables subsidiaris, comença a partir de l'última actuació del procediment de constrenyiment realitzada amb coneixement formal del deutor directe. Això no obstant, si els fets que originen la responsabilitat solidària són posteriors a la data esmentada, el termini de prescripció comença a comptar des de la data en què s'originin els fets que donen lloc a la responsabilitat solidària o subsidiària.

4. El termini de prescripció indicat en l'apartat 1 es pot ampliar en un termini màxim d'un any si es produeix la interrupció de la prescripció com a conseqüència de la realització d'alguna de les actuacions previstes en l'article 54. En qualsevol altre cas el termini de prescripció serà el previst en l'apartat 1 d'aquest article.”

Justificació de l'esmena:

Substitució de l'adjectiu “principal” per “directe” en coherència amb la definició de les classes d'obligats tributaris recollida en la nova redacció de l'article 30. Regular el cas en el que es pot derivar la responsabilitat al responsable subsidiari, millorant la seva seguretat jurídica. Indicar els casos en que es pot ampliar el termini de prescripció i fixar un termini màxim per aquesta ampliació.

Article 54. Interrupció de la prescripció

1. El termini de prescripció s'interromp per:

a) Qualsevol acció de l'Administració, notificada a l'obligat tributari d'acord amb aquesta Llei, conduent al reconeixement, la regularització, la comprovació, la inspecció, la recaptació, l'assegurament o la liquidació de la totalitat o part de l'obligació tributària, encara que l'acció s'adrexi inicialment a una obligació tributària diferent com a conseqüència de la declaració incorrecta de l'obligat tributari.

b) Per qualsevol actuació de l'obligat tributari conduent al pagament o el reconeixement del deute directament davant l'Administració o,

indirectament, per la interposició de recursos de qualsevol mena.

c) En relació amb la devolució d'ingressos indeguts, el termini de prescripció s'interromp en el moment en què l'Administració reconegui el deute, notificant-ho fefaentment a l'obligat tributari o, si aquest li n'exigeix el pagament per qualsevol via, quan l'Administració en tingui coneixement també de forma fefaent. També s'interromp quan es reiteri la sol·licitud o s'interposin recursos de qualsevol mena.

2. En cas d'interrupció de la prescripció, s'inicia un nou còmput del termini, excepte en el supòsit establert en l'apartat següent.

3. Si el termini de prescripció s'ha interromput per la interposició d'un recurs judicial, el termini de prescripció s'inicia de nou quan l'Administració rebí la notificació de la sentència o de la resolució ferma que posi fi al procediment judicial.

4. Si hi ha diversos deutes en relació amb un obligat tributari, la interrupció de la prescripció tan sols té efectes en relació amb el deute de què es tracti.

5. Interromput el termini de prescripció per un obligat tributari, aquest efecte s'estén a tots els altres obligats, inclosos els responsables.

Esmena 112

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat entre els apartats 3 i 4 de l'article 54 amb el següent text:

“X. Si el termini de prescripció s'ha interromput per la declaració en estat de cessació de pagaments o fallida del deutor, el del termini de prescripció s'inicia de nou en el moment es clausuri el procediment concursal.”

Nota: en cas d'aprovació de l'esmena caldrà renumerar els apartats successius

Motivació:

Atès que són freqüents els procediments concursals, és adient regular els efectes dels mateixos respecte la interrupció de la prescripció dels crèdits tributaris, en els termes comuns de recuperació d'accions per part dels creditors un cop clausurat el procediment concursal.

Esmena 113

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 54 com segueix:

“Article 54. *Interrupció de la prescripció*

1. El termini de prescripció s'interromp per:

a) Qualsevol acció de l'Administració, notificada a l'obligat tributari d'acord amb la present llei, conduent al reconeixement, la regularització, la comprovació, la inspecció, la recaptació, l'assegurament o la liquidació de la totalitat o part de l'obligació tributària.

b) Per qualsevol actuació de l'obligat tributari conduent al pagament o el reconeixement del deute directament davant l'Administració o, indirectament, per la interposició de recursos de qualsevol mena.

c) En relació amb la devolució d'ingressos indeguts, el termini de prescripció s'interromp en el moment en què l'Administració reconegui el deute, notificant-ho fefaentment a l'obligat tributari o, si aquest li n'exigeix el pagament per qualsevol via, quan l'Administració en tingui coneixement també de forma fefaent. També s'interromp quan es reiteri la sol·licitud o s'interposin recursos de qualsevol mena.

2. El període d'interrupció de la prescripció s'inclou dintre del còmput total del període de prescripció de l'impost, excepte en el supòsit establert en l'apartat següent.

3. Si el termini de prescripció s'ha interromput per la interposició d'un recurs judicial, el termini de prescripció es reprèn de nou quan l'Administració rebí la notificació de la sentència o de la resolució ferma que posi fi al procediment judicial. En qualsevol cas, el temps transcorregut abans de l'inici de la interrupció s'inclourà igualment dintre del còmput total del període de prescripció de l'impost.

4. Si hi ha diversos deutes en relació amb un obligat tributari, la interrupció de la prescripció tan sols té efectes en relació amb el deute de què es tracti.

5. Interromput el termini de prescripció per un obligat tributari, aquest efecte s'estén a tots els altres obligats tributaris, inclosos els responsables.

6. Les interrupcions indicades en els apartats anteriors no poden suposar un allargament del termini de prescripció inicial superior a un any, excepte el previst en l'apartat 3.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Preveure que el període d'interrupció de la prescripció s'inclouï dintre del còmput total del període de prescripció de l'impost, excepte en el cas d'interrupció per interposició d'un recurs judicial. Definició d'un termini màxim en la prescripció.

Article 55. Efectes de la prescripció

1. La prescripció s'aplica d'ofici, mitjançant resolució de l'òrgan competent, sense necessitat que s'invoqui o s'exceptui per part de l'obligat tributari. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.

2. L'obligació de justificar la procedència de les dades que tinguin el seu origen en operacions realitzades en períodes impositius prescrits, però amb efectes en períodes no prescrits, es manté durant el termini de prescripció del dret a determinar els deutes tributaris afectats per l'operació corresponent.

Esmena 114**De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 55 amb el següent text:

"2. L'obligació de justificar la procedència de les dades, documents i la resta d'obligacions formals, que tinguin el seu origen en operacions realitzades en períodes impositius prescrits, però amb efectes en períodes no prescrits, es manté durant el termini de prescripció del dret a determinar els deutes tributaris afectats per l'operació corresponent."

Motivació:

La liquidació d'un deute tributari pot requerir d'altres obligacions formals que les pròpiament de dades: liquidacions tributàries, factures, llibres, ... i per tant s'escau ampliar l'àmbit objectiu susceptible d'exigibilitat.

Esmena 115**De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 55 com segueix:

"Article 55. *Efectes de la prescripció*

1. La prescripció s'aplica d'ofici, mitjançant resolució de l'òrgan competent, sense necessitat que s'invoqui o s'exceptui per part de l'obligat tributari. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.

2. L'obligació de justificar la procedència de les dades que tinguin el seu origen en operacions realitzades en períodes impositius prescrits, però amb efectes en períodes no prescrits, es manté durant el termini de prescripció del dret a determinar els deutes tributaris afectats per l'operació corresponent. La mencionada justificació limitarà els seus efectes als períodes no prescrits."

Justificació de l'esmena:

L'exigència de documentar el fonament del dret a poder gaudir d'un règim tributari excepcional ha

de ser provat, sense que aquesta prova en cap cas pugui habilitar a l'Administració Tributària a modificar la base imposable declarada per l'obligat tributari de l'exercici prescrit.

Secció quarta. Altres vies d'extinció del deute tributari i sancions**Article 56. Compensació**

1. Les quotes i, si és el cas, els deutes tributaris en general i les sancions, es poden extingir, totalment o parcialment, mitjançant compensació amb els crèdits tributaris de manera principal i no tributaris de manera subsidiària, dels obligats tributaris envers l'Administració reconeguts fermament, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

2. La compensació pot tenir lloc d'ofici o a instància de l'obligat tributari. En aquest últim cas, si s'adequa als requisits reglamentaris, l'Administració hi ha d'accedir. En tot cas, la sol·licitud de compensació interromp el termini de pagament, que s'ha de reprendre en cas de denegació.

3. El procediment i els requisits per a la compensació de crèdits es determinen reglamentàriament.

Esmena 116**De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 56 com segueix:

"Article 56. *Compensació*

1. Les quotes i, si és el cas, els deutes tributaris en general i les sancions, es poden extingir, totalment o parcialment, mitjançant compensació amb els crèdits tributaris de manera principal i no tributaris de manera subsidiària, dels obligats tributaris envers l'Administració, reconeguts, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

2. La compensació pot tenir lloc d'ofici o a instància de l'obligat tributari. En aquest últim cas, si s'adequa als requisits reglamentaris, l'Administració hi ha d'accedir. En tot cas, la sol·licitud de compensació interromp el termini de pagament, que s'ha de reprendre en cas de denegació.

3. El procediment i els requisits per a la compensació de crèdits es determinen reglamentàriament."

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica.

Article 57. Condonació

Les quotes i els deutes tributaris només poden ser objecte de condonació durant el temps, en la quantia

i amb els requisits que estableixi una llei específica per a cada cas o cada grup de casos homogenis.

Article 58. Insolvència provada de l'obligat tributari

1. L'Administració pot declarar provisionalment extingit, en la forma que es determini reglamentàriament, qualsevol dret de cobrament tributari a favor seu, en el cas d'insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris. No obstant això, els mateixos obligats poden ser rehabilitats dins del termini de prescripció.

2. Un cop vençut el termini de prescripció sense que l'Administració hagi procedit a la rehabilitació esmentada, l'Administració declara definitivament extingits els crèdits afectats.

Esmena 117

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 58 com segueix:

“Article 58. *Insolvència provada de l'obligat tributari*

1. L'Administració pot declarar provisionalment extingit, en la forma que es determini reglamentàriament, qualsevol dret de cobrament tributari a favor seu, en el cas d'insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris segons s'estableix en l'apartat b) de l'article 113.1. No obstant això, els mateixos obligats tributaris poden ser rehabilitats dins del termini de prescripció, segons s'estableix en l'article 113.2.

2. Un cop vençut el termini de prescripció sense que s'hagi procedit a la rehabilitació esmentada, l'Administració declara definitivament extingits els crèdits afectats.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica i en la referència interna dins la llei.

Secció cinquena. Garanties

Article 59. Tipus de garanties

Els crèdits a favor de l'Administració poden quedar garantits mitjançant les garanties següents:

a) Aval d'una entitat bancària degudament autoritzada a operar al Principat d'Andorra.

b) Fiança personal o solidària, prestada per dues persones de reconeguda solvència a criteri de l'Administració.

c) Hipoteca.

d) Dret de prelació, consistent a atorgar a l'Administració la preferència de cobrament de deutes tributaris vençuts i no satisfets respecte a la

resta de creditors, amb el producte obtingut de la realització de béns de l'obligat tributari de què es tracti.

e) Dret d'afectació, consistent, en cas d'establir-ho la llei en general, i en particular la de cada tribut, que determinats béns objecte de tràfic quedin sotmesos a responsabilitat patrimonial per raó dels deutes tributaris, liquidats o no, del transmissor. El dret d'afectació no s'estén a l'adquisició per un tercer amb bona fe i just títol d'un bé o d'un establiment mercantil o industrial.

f) Dret de retenció, envers tothom, que afecta les mercaderies subjectes a tributs indirectes, per l'import del crèdit liquidat i no satisfet respectivament, si no se'n garanteix suficientment el pagament.

Esmena 118

D'addició

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou article posteriorment a l'article 59 amb el següent text:

“Article X. Garanties generals

1. Els crèdits a favor de l'Administració tributària gaudeixen d'un dret de prelació per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets respecte amb altres creditors, en un procediment concursal o fora d'ell, llevat que es tracti de creditors de domini, penyora, hipoteca o un altre dret real anteriors a la data del dret de l'Administració.

2. Els adquirents de béns afectes per llei al pagament del deute tributari han de respondre subsidiàriament. Els béns i drets transmesos queden afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin aquestes transmissions adquisicions o importacions, sigui quin sigui el seu posseïdor, llevat que aquest justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

3. L'Administració tributària té dret de retenció davant de tots sobre les mercaderies declarades a les duanes per al pagament del deute tributari, si no es garanteix de forma suficient el seu pagament.”

Nota: en cas d'aprovació de l'esmena caldrà renumerar els articles successius

Motivació:

es proposa valorar l'oportunitat que la Llei a més d'enumerar les garanties que es puguin establir en les lleis de cada tribut, n'estableixi algunes amb caràcter general.

Article 60. Garanties en l'ajornament i el fraccionament

1. Per tal de garantir els fraccionaments i els ajornaments del crèdit administratiu, l'Administració tributària exigeix una garantia suficient consistent en un aval o una fiança d'una entitat bancària degudament autoritzada a operar al Principat d'Andorra.

2. En el supòsit que es justifiqui fefaentment la impossibilitat d'obtenir l'aval o la fiança esmentats, o que es demostrï que el fet d'obtenir-la perjudicaria greument la viabilitat de l'activitat econòmica de l'obligat tributari, l'Administració pot exigir que es constitueixi una hipoteca, una penyora, una fiança personal i solidària o qualsevol altra garantia que estimi convenient, en la forma en què es determini reglamentàriament.

3. L'Administració pot dispensar totalment o parcialment de garantia l'obligat tributari en els supòsits següents:

a) Quan les quanties siguin inferiors a la que es determini reglamentàriament.

b) Quan l'obligat a realitzar el pagament del deute tributari provi fefaentment que no disposa de béns suficients per garantir el deute i que l'execució del seu patrimoni pot afectar greument la capacitat productiva i de treball de la seva activitat econòmica, o pot produir greus perjudicis a l'Administració tributària, en la forma en què es determini reglamentàriament. En aquest cas es poden adoptar les mesures cautelars regulades a l'article següent.

c) En qualsevol altre cas que s'estableixi en la normativa tributària.

Esmena 119**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat dels apartats 1 i 2 de l'article 60 amb el següent text:

"1. Per tal de garantir els fraccionaments i els ajornaments del crèdit administratiu, l'Administració tributària pot exigir una garantia suficient consistent en un aval o una fiança d'una entitat bancària degudament autoritzada a operar al Principat d'Andorra.

2. En el supòsit de la impossibilitat d'obtenir l'aval o la fiança esmentats, o que es demostrï que el fet d'obtenir-la perjudicaria greument la viabilitat de l'activitat econòmica de l'obligat tributari, l'Administració pot admetre que es constitueixi una hipoteca, una penyora, una fiança personal i solidària o qualsevol altra garantia que estimi convenient, en la forma en què es determini reglamentàriament."

Motivació:

Cal suavitzar l'exigència d'aval, per tal que l'administració valori l'oportunitat d'aquesta aportació, que no ha de regir amb caràcter imperatiu.

Article 61. Mesures cautelars

1. Per tal d'assegurar el cobrament dels crèdits a favor de l'Administració, l'Administració tributària pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional, si hi ha indicis racionals que el cobrament esmentat es pot veure impedit o greument dificultat.

2. Si adopta mesures cautelars, l'Administració ho ha de notificar a l'obligat tributari, amb una exposició de motius suficientment raonada que les justifiqui.

3. Les mesures adoptades han de ser proporcionals a la situació que es pretengui evitar i al deute que es pretengui cobrar. L'Administració tributària no pot adoptar mesures cautelars que comportin un perjudici difícil o impossible de reparar.

4. Les mesures cautelars que pot adoptar l'Administració tributària són:

a) Retenció del pagament de devolucions tributàries.

b) Embargament de béns i drets, inclosos els crèdits envers tercers.

c) Prohibició de disposar lliurement de béns i drets per a l'obligat tributari.

d) Qualsevol altra prevista legalment o reglamentàriament.

5. L'Administració adopta les mesures cautelars mitjançant un procediment tributari, quan es produeixin les causes relacionades a l'apartat 1 d'aquest article.

6. Les mesures cautelars deixen de tenir efecte al cap de sis mesos de ser adoptades, tret que hagin desaparegut abans les circumstàncies que les van motivar, que es produeixi el pagament del deute tributari o que siguin substituïdes per una garantia suficient a criteri de l'Administració tributària si ho sol·licita l'obligat tributari.

El termini de sis mesos esmentat pot ser ampliat en sis mesos més, per resolució motivada de l'Administració tributària.

7. L'Administració pot resoldre l'embargament preventiu de qualsevol bé o dret per assegurar el cobrament del crèdit administratiu.

Esmena 120**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 61 amb el següent text:

“1. Per tal d’assegurar el cobrament dels crèdits a favor de l’Administració, l’Administració tributària pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional, si hi ha indicis racionals que el cobrament esmentat es pot veure impedit o greument dificultat, d’acord amb els supòsits que s’estableixin reglamentàriament”

Motivació:

Per augmentar la seguretat jurídica, la condició per adoptar les mesures cautelars hauria d’anar acompanyada d’un desplegament reglamentari.

Esmena 121

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 61 com segueix:

“Article 61. *Mesures cautelars de caràcter provisional*

1. Per tal d’assegurar el cobrament dels crèdits liquidats a favor de l’Administració, l’Administració tributària pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional, si hi ha indicis racionals que el cobrament esmentat es pot veure impedit o greument dificultat considerant la situació patrimonial del deutor o la realització d’actuacions per reduir la seva solvència.

2. Si adopta mesures cautelars, l’Administració ho ha de notificar a l’obligat tributari, amb una exposició de motius suficientment raonada que les justifiqui.

3. Les mesures adoptades han de ser proporcionals a la situació que es pretengui evitar i al deute que es pretengui cobrar. L’Administració tributària no pot adoptar mesures cautelars que comportin un perjudici difícil o impossible de reparar.

4. L’Administració Tributària pot adoptar com a mesura cautelar la retenció del pagament de devolucions tributàries.

5. L’Administració adopta les mesures cautelars mitjançant un procediment tributari, quan es produeixin les causes relacionades a l’apartat 1 d’aquest article.

6. Les mesures cautelars deixen de tenir efecte al cap de sis mesos de ser adoptades, tret que hagin desaparegut abans les circumstàncies que les van motivar, que es produeixi el pagament del deute tributari o que siguin substituïdes per una garantia suficient a criteri de l’Administració tributària si ho sol·licita l’obligat tributari.

El termini de sis mesos esmentat pot ser ampliat en sis mesos més, per resolució motivada de l’Administració tributària.”

Justificació de l’esmena:

Adequació del títol de l’article al contingut del mateix. Establir que les mesures cautelars provisionals es puguin prendre únicament sobre els crèdits liquidats, ja que en altre cas el deute tributari encara no ha estat quantificat, i per tant no es coneix la quantitat sobre la qual s’ha d’aplicar la mesura cautelar. Establir les circumstàncies que s’han de considerar per determinar que el cobrament es pot veure impedit o greument dificultat. Limitar les mesures cautelars provisionals a la retenció del cobrament de devolucions tributàries. Eliminar l’apartat 7, per incoherència amb la nova redacció de l’article.

Títol III. Aplicació dels tributs

Capítol primer. Dels principis generals de l’aplicació dels tributs

Secció primera. Principis generals

Article 62. Àmbit d’aplicació i competència

1. L’aplicació dels tributs comprèn les activitats següents de l’Administració tributària:

- a) Informació i assistència dels obligats tributaris.
- b) Gestió, inspecció i recaptació dels tributs.
- c) Qualsevol actuació de l’obligat tributari en exercici dels seus drets en el marc de la relació jurídica tributària.
- d) Qualsevol altra actuació determinada per llei.

2. L’Administració tributària té competència territorial i funcional en l’aplicació dels tributs, respectant les competències en l’àmbit tributari dels comuns.

Secció segona. Informació i consultes tributàries

Article 63. Deure d’informació i assistència als obligats tributaris

1. L’Administració té l’obligació d’informar els obligats tributaris en relació amb els seus drets i les seves obligacions.

2. Els mitjans a través dels quals informa són els següents:

- a) Publicació de textos actualitzats i consolidats de les normes tributàries.
- b) Publicitat dels criteris administratius en relació amb les normes i els models tributaris.
- c) Respostes de les consultes escrites, que són comunicades als consultants, sense perjudici de la possibilitat de la seva publicació, preservant-ne la privacitat.

- d) Actuacions i acords previs de valoració de determinades operacions.
 - e) Acords especials relatius a determinades inversions estratègiques.
 - f) Informació verbal, mitjançant comunicació telefònica o cites presencials.
 - g) Publicitat dels criteris generals que constitueixen el pla anual de control fiscal.
 - h) Altres que es determinin reglamentàriament.
3. L'Administració assistirà als obligats tributaris en la realització de declaracions i autoliquidacions tributàries.

Esmena 122**De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata*

Es proposa modificar el redactat de l'article 63 amb el següent text:

“Article 63. Deure d'informació i assistència als obligats tributaris

1. L'Administració té l'obligació d'informar i assistir els obligats tributaris en relació amb els seus drets i les seves obligacions.
2. Els mitjans a través dels quals informa són els següents:
 - a) Publicació de textos actualitzats i consolidats de les normes tributàries.
 - b) Publicitat dels criteris administratius en relació amb les normes i els models tributaris.
 - c) Respostes de les consultes escrites que són comunicades als consultants, que seran publicades, preservant-ne la privacitat.
 - d) Actuacions i acords previs de valoració de determinades operacions.
 - e) Acords especials relatius a determinades inversions estratègiques.
 - f) Informació verbal, mitjançant comunicació telefònica o cites presencials.
 - g) Publicitat dels criteris generals que constitueixen el pla anual de control fiscal.
 - h) Campanyes d'informació i difusió.
 - i) Simplificació del compliment de les obligacions tributàries.
 - j) Publicació de la identitat dels infractors tributaris i de la quantitat impagada, establerta mitjançant resolució ferma.
 - k) Publicació de les xifres detallades de la previsió de recaptació del conjunt del sistema tributari i el comparatiu amb la xifra efectivament recaptada en cada període.
 - l) Altres que es determinin reglamentàriament.

3. L'Administració assistirà als obligats tributaris en el compliment de les seves obligacions tributàries”

Motivació:

1. Cal potenciar una administració tributària oberta als ciutadans que no tan sols informi sinó que assisteixi als obligats tributaris.
- 2.c. Una administració transparent ha de publicar els criteris pels quals resol les consultes, i no tan sols com a potestat, extrem especialment rellevant amb l'inici del desplegament del sistema tributari.
- 2.h-2.k Cal una administració transparent als efectes que els ciutadans puguin conèixer la gestió dels tributs, com també qui no compleix amb les seves obligacions, com a motivació en el compliment espontani de les obligacions tributàries.
3. Cal potenciar una administració tributària oberta als ciutadans que no tan sols informi sinó que assisteixi als obligats tributaris.

Article 64. Consultes tributàries escrites

1. Els obligats tributaris tenen dret a formular consultes escrites a l'Administració tributària. El contingut mínim de la consulta és:
 - a) Dades identificadores del consultant.
 - b) Antecedents i circumstàncies detallades del cas.
 - c) Dubtes que origina en matèria tributària i períodes en què en seria aplicable.
2. A més dels obligats tributaris, estan legitimats per presentar consultes les associacions que agrupin col·lectius que representin persones físiques o jurídiques, els col·legis professionals, les cambres oficials i les organitzacions patronals o sindicals, en relació a qüestions que afectin una pluralitat dels seus membres o associats.
3. L'administració tributària arxivarà sense donar resposta aquelles consultes que no compleixin amb els requisits contemplats en aquest article.
4. La resolució de la consulta té caràcter vinculant per a l'Administració tributària respecte a la situació jurídica tributària del consultant en els períodes posteriors a l'entrada de la consulta. Mentre no es modifiquin les circumstàncies de fet, l'aplicació del criteri al consultant es manté fins que canviï la normativa o la interpretació jurisprudencial del precepte.
5. No es pot interposar recurs contra la resolució d'una consulta, sense perjudici del dret a sol·licitar-ne l'aclariment. No obstant això, els actes de liquidació o de sanció derivats dels criteris

continguts en la resposta de la consulta són susceptibles de recurs sota el seu règim general.

6. En els procediments d'aplicació dels tributs l'Administració tributària ha d'aplicar els criteris continguts a les consultes tributàries escrites, sempre que el supòsit de fet sigui assimilable. El criteri de l'Administració contingut en una consulta es pot modificar de forma raonada i amb efectes a partir de la data en què s'emeti la resolució que modifica la posició doctrinal de l'Administració.

7. El procediment de tramitació i contestació es determina reglamentàriament.

Esmena 123 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 64 amb el següent text:

“3. L'administració tributària arxivarà, amb notificació a l'interessat, sense donar resposta aquelles consultes que no compleixin amb els requisits contemplats en aquest article.”

Motivació:

Creiem necessari i fonamental que l'interessat rebi notificació de l'arxivament de la seva consulta.

Esmena 124 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 7 de l'article 64 amb el següent text:

“7. El procediment de tramitació i contestació es determina reglamentàriament, si bé no pot interrompre en cap cas els terminis establerts en les normes tributàries per al compliment de les obligacions tributàries.”

Esmena 125 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 64 com segueix:

“Article 64. *Consultes tributàries escrites*

1. Els obligats tributaris tenen dret a formular consultes escrites a l'Administració tributària. El contingut mínim de la consulta és:

- a) Dades identificadores del consultant.
- b) Antecedents i circumstàncies detallades del cas.
- c) Dubtes que origina en matèria tributària i períodes en què en seria aplicable.

2. A més dels obligats tributaris, estan legitimats per presentar consultes les associacions que

agrupin col·lectius que representin persones físiques o jurídiques, els col·legis professionals, les cambres oficials i les organitzacions patronals o sindicals, en relació a qüestions que afectin una pluralitat dels seus membres o associats.

3. L'administració tributària arxivarà sense donar resposta aquelles consultes que no compleixin amb els requisits contemplats en aquest article.

4. La resolució de la consulta té caràcter vinculant per a l'Administració tributària respecte a la situació jurídica tributària del consultant en el mateix període de l'entrada de la consulta. Mentre no es modifiquin les circumstàncies de fet, l'aplicació del criteri al consultant es manté fins que canviï la normativa o la interpretació jurisprudencial del precepte. Aquests efectes es seguiran per a qualsevol tercer, sempre que els fets i circumstàncies d'aquest obligat tributari siguin assimilables als inclosos en la resposta de la consulta.

5. No es pot interposar recurs contra la resolució d'una consulta, sense perjudici del dret a sol·licitar-ne l'aclariment. No obstant això, els actes de liquidació o de sanció derivats dels criteris continguts en la resposta de la consulta són susceptibles de recurs sota el seu règim general.

6. En els procediments d'aplicació dels tributs l'Administració tributària ha d'aplicar els criteris continguts a les consultes tributàries escrites, sempre que el supòsit de fet sigui assimilable. En tot cas, l'acte de liquidació que es produeixi en relació amb l'operació econòmica o el règim jurídic tributari objecte de la consulta haurà de respectar el contingut de la resposta vinculant, estant obligats tots els òrgans de l'Administració tributària, en tot cas, a respectar el contingut de la mateixa. El criteri de l'Administració contingut en una consulta es pot modificar de forma raonada i amb efectes a partir de la data en què s'emeti la resolució que modifica la posició doctrinal de l'Administració. En el cas que es modifiqui aquest criteri, l'Administració haurà de notificar-ho explícitament i de forma fefaent al consultant, i haurà de realitzar una difusió pública i efectiva de la modificació del criteri, essent d'aplicació un mes després de la mencionada difusió.

7. Les consultes han de ser contestades en un termini màxim de dos mesos a comptar des de la seva entrada a l'Administració tributària. La resposta a la consulta serà vinculant per l'Administració tributària. En el cas de que l'Administració tributària no contesti en el termini indicat, s'aplicarà el criteri de silenci

administratiu positiu, entenent-se admesa la proposta realitzada per l'obligat tributari.

8. A l'inici de cada trimestre natural es portarà a terme per part de l'Administració tributària la difusió pública i efectiva de les respostes a les consultes tributàries vinculants a les que hagi donat resposta durant el trimestre anterior, així com les modificacions de criteri indicades en l'apartat 6.

9. El procediment de tramitació i contestació es determina reglamentàriament, prenent en consideració els criteris de subordinació, desenvolupament i complementarietat del contingut de la present llei.”

Justificació de l'esmena:

Dotar de major seguretat jurídica a l'obligat tributari. Fixar un termini màxim per la resolució de consultes escrites. Regular el silenci administratiu.

Secció tercera. Acords de valoració

Article 65. Acords previs de valoració

1. Els obligats tributaris poden sol·licitar a l'Administració tributària, quan ho hagi previst la norma de cada tribut, que determini amb caràcter previ i vinculant la valoració a efectes fiscals de rendiments, productes, béns, serveis, despeses i qualsevol altre element determinant del deute tributari.

2. La sol·licitud ha de ser prèvia a l'acabament del termini per presentar l'autoliquidació o la declaració corresponent.

3. El contingut mínim de la sol·licitud, els terminis i la resta de requisits del procediment es regulen reglamentàriament.

4. Mentre no canviïn les circumstàncies indicades a la sol·licitud o a la normativa, la valoració té efectes vinculants per a l'Administració tributària i per al sol·licitant, i no és susceptible de recurs. No obstant això, la liquidació fonamentada en la valoració sí que és susceptible de recurs.

5. La valoració té la vigència que s'estableixi en el mateix acord, tret que la normativa pròpia de cada tribut disposi una altra cosa.

Article 66. Acords especials

1. En el cas que un obligat tributari, resident o no resident, estigui interessat a realitzar una inversió estratègica en territori del Principat d'Andorra, pot sol·licitar un acord especial.

2. S'entén com a estratègica la inversió que sigui d'interès general o d'utilitat pública per al poble andorrà. Entre altres elements, es valoren els efectes

que la inversió pot suposar en el producte interior brut, l'ocupació, els serveis socials, el medi ambient, el progrés tecnològic o en altres àmbits d'interès. L'acord ha d'estar degudament raonat per l'òrgan competent.

3. El Govern té la potestat de negociar amb l'inversor, d'impulsar el procediment o de denegar-ne la sol·licitud.

4. La norma de cada tribut estableix quins paràmetres poden ser modificats en l'àmbit d'un acord especial. Entre altres, l'acord pot tractar dels elements següents:

- a) Base de tributació.
- b) Tipus de gravamen.
- c) Exempcions i deduccions.
- d) Terminis de pagament o d'ajornament del deute.
- e) Exoneració de suportar retencions o de realitzar ingressos a compte.

5. El contingut mínim de la sol·licitud és:

- a) Identificació de les persones o entitats inversores.
- b) Descripció de la naturalesa de la inversió i fonamentació dels beneficis econòmics i socials que suposaria per al Principat d'Andorra.
- c) Pla d'inversió, amb indicació de les fonts de finançament i de l'extensió temporal.
- d) Especificació dels beneficis fiscals sol·licitats.

6. L'acord no pot excedir cinc anys i no pot reduir el deute tributari per cada tribut en més d'un 50% del que hauria suposat en cas d'aplicar-se el règim tributari general.

7. L'òrgan competent arxiva l'expedient si no es presenta la documentació mínima i, si un cop requerida la correcció, no s'esmenen els defectes en el termini d'un mes des de la notificació. També s'arxiva si considera que no ha de suposar un benefici substancial per al Principat d'Andorra. L'arxiu de l'expedient no és susceptible de recurs.

8. Una vegada admesa a tràmit la sol·licitud, el ministre encarregat de les finances sol·licita al ministre competent en matèria d'economia un informe sobre la viabilitat econòmica del projecte i del retorn que a llarg termini pot tenir per a l'economia del Principat d'Andorra.

9. Prenent com a base aquest informe, el ministre encarregat de les finances elabora una proposta de tractament tributari especial.

10. Aquesta proposta se sotmet a exposició pública durant un mes perquè qualsevol persona o entitat interessada hi pugui presentar al·legacions.

11. Acabat aquest període, el ministre de finances presenta al Govern el projecte

d'inversió, l'informe del ministre competent en matèria d'economia, la proposta de tractament tributari especial i les al·legacions presentades per les persones les interessades.

12. El Govern decideix bé acceptar l'acord de tractament fiscal especial proposat pel ministre, bé esmenar-lo, bé arxivar l'expedient. Una vegada aprovada la proposta, l'acord és enviat al sol·licitant, que té un mes per acceptar-lo.

13. La norma que aprova l'acord de tractament fiscal especial té rang de llei.

Esmena 126

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa suprimir l'apartat 13 de l'article 66.

Motivació

Aquest article introdueix una modalitat ben poc freqüent en el dret comparat. En els països del nostre entorn sense una llei que modifiqui la normativa impositiva en vigor no es poden establir aitals acords.

En qualsevol cas considerem que l'apartat 13 no és respectuós de l'article 59 de la Constitució en la mesura que trepitja el principi de reserva de llei. En proposem en conseqüència la supressió.

Esmena 127

De supressió

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa suprimir l'article 66.

Motivació:

La baixa fiscalitat actual no fa necessària la necessitat de contemplar règims especials per a inversions nacionals o estrangeres. Dubtem que en els primers anys d'implantació d'un marc fiscal aquesta mesura ajudi a creure en un sistema just.

Esmena 128

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 66 com segueix:

“Article 66. Acords especials

1. En el cas que un obligat tributari, resident o no resident, estigui interessat a realitzar una inversió estratègica en territori del Principat d'Andorra, pot sol·licitar davant l'Administració General un acord especial.

2. S'entén com a estratègica la inversió que sigui d'interès general o d'utilitat pública per al poble andorrà. Entre altres elements, es valoren els efectes que la inversió pot suposar en el producte interior brut, l'ocupació, els serveis socials, el medi ambient, el progrés tecnològic o en altres

àmbits d'interès. L'acord ha d'estar degudament raonat per l'òrgan competent.

3. El Govern té la potestat de negociar amb l'inversor, d'impulsar el procediment o de denegar-ne la sol·licitud.

4. La norma de cada tribut estableix quins paràmetres poden ser modificats en l'àmbit d'un acord especial. Entre altres, l'acord pot tractar dels elements següents:

a) Base de tributació.

b) Tipus de gravamen.

c) Exempcions i deduccions.

d) Terminis de pagament.

e) Exoneració de suportar retencions o de realitzar ingressos a compte.

5. El contingut mínim de la sol·licitud és:

a) Identificació de les persones o entitats inversores.

b) Descripció de la naturalesa de la inversió i fonamentació dels beneficis econòmics i socials que suposaria per al Principat d'Andorra.

c) Pla d'inversió, amb indicació de les fonts de finançament i de l'extensió temporal.

d) Especificació dels beneficis fiscals sol·licitats.

6. L'òrgan competent arxiva l'expedient si no es presenta la documentació mínima i, si un cop requerida la correcció, no s'esmenen els defectes en el termini d'un mes des de la notificació. També s'arxiva si considera que no ha de suposar un benefici substancial per al Principat d'Andorra. L'arxiu de l'expedient no és susceptible de recurs.

7. Una vegada admesa a tràmit la sol·licitud, el ministre encarregat de les finances sol·licita al ministre competent en matèria d'economia un informe sobre la justificació de l'interès general o d'utilitat pública, així com la viabilitat econòmica del projecte i del retorn que a llarg termini pot tenir per a l'economia del Principat d'Andorra.

8. Prenent com a base aquest informe, el ministre encarregat de les finances elabora una proposta de tractament tributari especial.

9. Aquesta proposta se sotmet a exposició pública durant un mes perquè qualsevol persona o entitat interessada hi pugui presentar al·legacions.

10. Acabat aquest període, el ministre de finances presenta al Govern el projecte d'inversió, l'informe del ministre competent en matèria d'economia, la proposta de tractament tributari especial i les al·legacions presentades per les persones les interessades.

11. El Govern decideix bé acceptar l'acord de tractament fiscal especial proposat pel ministre, bé esmenar-lo, bé arxivar l'expedient. En cas de ser aprovada la proposta, el Govern presentarà davant el Consell General un projecte de llei que contingui tota la informació justificativa del projecte per la seva aprovació. En el cas de ser aprovat en seu del Consell General, l'acord serà enviat al sol·licitant, que disposarà d'un mes per acceptar-lo.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Reforçar l'interès general o d'utilitat pública com a condició necessària per tal de gaudir d'un acord especial. Necessitat de ser aprovat per part del Consell General.

Secció quarta. Col·laboració social en l'aplicació dels tributs

Article 67. Obligacions d'informació

1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats de caràcter civil nacionals o estrangeres, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària tota mena de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o amb requeriments d'informació realitzats d'acord amb el què s'estableix en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis per a l'eliminació de la doble imposició conclosos pel Principat d'Andorra o deduïdes de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones.

Aquesta obligació comprèn, entre altres, les associacions, els sindicats, els partits polítics, les associacions empresarials, els col·legis professionals, i les entitats asseguradores, financeres i de mediació financera en general.

Els retenidors i els obligats a realitzar ingressos a compte han de presentar relacions dels pagaments dineraris o en espècie realitzats a d'altres persones o entitats.

2. Les persones i les entitats que disposin d'informació tributària han de donar compliment a aquesta obligació encara que no existeixi un requeriment individualitzat per part de l'Administració tributària.

3. L'incompliment de les obligacions establertes en aquest article no es pot emparar en el secret bancari.

4. Els requeriments individualitzats relatius a transaccions en què intervinguin entitats financeres es realitzen en l'exercici de l'autoritat pública de les funcions d'inspecció, gestió i recaptació, amb l'autorització prèvia de l'òrgan de l'Administració

tributària que es determini reglamentàriament. Els requeriments han de precisar la transacció objecte de la investigació, els obligats tributaris o els titulars afectats i el període de temps a què es refereixen.

5. Els funcionaris públics, així com qualsevol altra persona investida de funció pública, resten obligats a col·laborar amb l'Administració tributària subministrant tot tipus d'informació amb transcendència tributària de què disposin, tret que sigui aplicable:

a) El secret de les dades que s'hagin subministrat a l'Administració per a una finalitat exclusivament estadística.

b) El secret del protocol notarial respecte als testaments i qualsevol altra informació que no tingui transcendència tributària.

c) El secret del contingut de la correspondència i de les comunicacions.

6. L'obligació dels professionals de facilitar informació amb transcendència tributària no afecta les dades privades no patrimonials que es coneguin per motiu de l'exercici de la pròpia activitat, la revelació de les quals atempti contra l'honor o la intimitat personal i familiar. Tampoc no afecta les dades confidencials dels clients de les quals tinguin coneixement com a conseqüència de la prestació de serveis professionals d'assessorament o de defensa.

Els professionals no poden invocar el secret professional per impedir la comprovació de la seva pròpia situació tributària.

7. L'obligació d'informació afecta a qualsevol persona física o jurídica resident o no, que operi al Principat d'Andorra i que actuï mitjançant relacions o acords fiduciaris de qualsevol tipus, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg subjecte o no al dret andorrà, en relació als beneficiaris de dites relacions o acords fiduciaris, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg, així com les persones que estableixin dits acords i els pagaments realitzats als eventuais beneficiaris de les rendes obtingudes derivades d'aquesta gestió. Sempre que la fidúcia, el trust, les fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg no tingui beneficiaris designats, la informació lliurada ha de correspondre a la persona o persones que les han formalitzat així com les distribucions de beneficis i rendes realitzades durant la seva vigència. Quan no es pugui identificar la o les persones que han formalitzat aquestes relacions o acords fiduciaris, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg, per motiu de defunció de la o les mateixes o bé per a qualsevol altre motiu, l'obligació d'informació afecta únicament els pagaments efectuats durant els últims

15 anys a comptar de la data de defunció de la o les persones que les han formalitzat, en relació a rendes obtingudes pel seu gestor. A tal efecte, s'estableix i es desenvolupa per via reglamentària un registre específic dels professionals o de qualsevol altra persona que gestioni els acords contractuals aquí recollits amb l'obligació de comunicar a aquest registre la informació a la qual es refereix el present article. Les entitats financeres regulades queden exemptes d'aquesta obligació sempre i quan una informació similar hagi de ser transmesa a algun organisme regulador andorrà o de qualsevol estat membre de la Unió Europea.

Esmena 129 **De supressió**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa la supressió d'aquest article.

Motivació

El redactat del projecte topa frontalment amb l'article 6.2 de la Constitució en malmetre la llibertat i amb l'article 28 de la Constitució, en deixar reduïda a la mínima expressió la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i conforme a les lleis.

Si en l'esmena primera assenyalàvem genèricament, per blasmar-la, l'excessiva inspiració en la legislació espanyola d'aquest projecte l'article que ara esmenem esdevé un exemple esborronador de la voluntat d'anorrear qualsevulla resistència legítima als requeriments d'informació de les autoritats tributàries.

Tot i defensar que és indispensable una possibilitat de control de les declaracions presentades pels obligats tributaris no podem acceptar un article que introdueix l'arbitrarietat i consagra la indefensió de l'obligat tributari, que amb aquest article veu trepitjat fins i tot el seu dret constitucional (article 10.2) a no declarar en contra d'ell mateix.

Establir, com es fa en l'apartat 7 de l'article, "l'obligació d'informació..." dels "pagaments efectuats durant els últims 15 anys a comptar de la data de defunció de la o les persones que els (el text diu les) han formalitzat..." és una directa i contundent violació de l'article 3.2 de la Constitució que garanteix la no retroactivitat de les disposicions restrictives de drets individuals. El termini de 15 anys supera d'altra banda el màxim dels tres anys que suposen el dret comú en matèria de prescripció. I, nova mostra del plantejament incoherent i dispers del projecte, fins i tot l'article 53 estableix el termini de prescripció en tres anys.

Esmena 130 **De supressió**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa suprimir l'apartat 2 de l'article 67.

Motivació:

Es proposa suprimir aquest paràgraf perquè existeix un dèficit de redacció o les obligacions d'informació sense requeriment és desproporcionada.

Esmena 131 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 7 de l'article 67 amb el següent text:

"7. L'obligació d'informació afecta a qualsevol persona física o jurídica resident o no, que operi al Principat d'Andorra i que actuï mitjançant relacions o acords fiduciaris de qualsevol tipus, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg subjecte o no al dret andorrà, en relació als beneficiaris de dites relacions o acords fiduciaris, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg, així com les persones que estableixin dits acords i els pagaments realitzats als eventuais beneficiaris de les rendes obtingudes derivades d'aquesta gestió. Sempre que la fidúcia, el trust, les fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg no tingui beneficiaris designats, la informació lliurada ha de correspondre a la persona o persones que les han formalitzat així com les distribucions de beneficis i rendes realitzades durant la seva vigència. Quan no es pugui identificar la o les persones que han formalitzat aquestes relacions o acords fiduciaris, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg, per motiu de defunció de la o les mateixes o bé per a qualsevol altre motiu, l'obligació d'informació afecta únicament els pagaments efectuats durant els últims 5 anys a comptar de la data de defunció de la o les persones que les han formalitzat, en relació a rendes obtingudes pel seu gestor. A tal efecte, s'estableix i es desenvolupa per via reglamentària un registre específic dels professionals o de qualsevol altra persona que gestioni els acords contractuals aquí recollits amb l'obligació de comunicar a aquest registre la informació a la qual es refereix el present article. Les entitats financeres regulades queden exemptes d'aquesta obligació sempre i quan una informació similar hagi de ser transmesa a algun organisme regulador andorrà o de qualsevol estat membre de la Unió Europea."

Motivació:

El termini de 15 anys es considera excessiu.

Esmena 132

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 67 com segueix:

“Article 67. Obligacions d'informació

1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats de caràcter civil nacionals o estrangeres, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària les dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries i de tercers quan existeixi un requeriment previ individualitzat dins l'àmbit d'un procediment d'inspecció, de recaptació en període executiu o d'embargament que justifiqui degudament la transcendència de la informació requerida i que s'han utilitzat tots els mitjans disponibles per obtenir la informació sol·licitada.

Les obligacions relatives als requeriments d'informació realitzats d'acord amb el què s'estableix en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis per a l'eliminació de la doble imposició conclosos pel Principat d'Andorra es regeixen pels corresponents acords, convenis i la legislació vigent relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

Els retenidors i els obligats a realitzar ingressos a compte han de presentar relacions dels pagaments dineraris o en espècie realitzats a d'altres persones o entitats, en els termes i condicions que estableixi la normativa reguladora de cada tribut.

2. Els requeriments han de precisar la transacció objecte de la investigació, els obligats tributaris o els titulars afectats i el període de temps a què es refereixen.

3. Els funcionaris públics, així com qualsevol altra persona investida de funció pública, resten obligats a col·laborar amb l'Administració tributària subministrant tot tipus d'informació amb transcendència tributària de què disposin, tret que sigui aplicable:

a) El secret de les dades que s'hagin subministrat a l'Administració per a una finalitat exclusivament estadística.

b) El secret del protocol notarial.

c) El secret del contingut de la correspondència i de les comunicacions.

4. L'obligació dels professionals de facilitar informació amb transcendència tributària no

afecta les dades privades no patrimonials que es coneguin per motiu de l'exercici de la pròpia activitat, la revelació de les quals atempti contra l'honor o la intimitat personal i familiar. Tampoc no afecta les dades confidencials dels clients de les quals tinguin coneixement com a conseqüència de la prestació de serveis professionals d'assessorament o de defensa.

5. Els professionals no poden invocar el secret professional per impedir la comprovació de la seva pròpia situació tributària.

6. L'obligació d'informació afecta a qualsevol persona física o jurídica resident o no, que operi al Principat d'Andorra i que actuï mitjançant relacions o acords fiduciaris de qualsevol tipus, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg subjecte o no al dret andorrà, en relació als beneficiaris de dites relacions o acords fiduciaris, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg, així com les persones que estableixin dits acords i els pagaments realitzats als eventuais beneficiaris de les rendes obtingudes derivades d'aquesta gestió. Sempre que la fidúcia, el trust, les fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg no tinguin beneficiaris designats, la informació lliurada ha de correspondre a la persona o persones que les han formalitzat així com les distribucions de beneficis i rendes realitzades durant la seva vigència. Quan no es pugui identificar la o les persones que han formalitzat aquestes relacions o acords fiduciaris, trust, fundacions públiques o privades o qualsevol altre vehicle anàleg, per motiu de defunció de la o les mateixes o bé per a qualsevol altre motiu, l'obligació d'informació afecta únicament els pagaments efectuats durant els últims 15 anys a comptar de la data de defunció de la o les persones que les han formalitzat, en relació a rendes obtingudes pel seu gestor. A tal efecte, s'estableix i es desenvolupa per via reglamentària un registre específic dels professionals o de qualsevol altra persona que gestioni els acords contractuals aquí recollits amb l'obligació de comunicar a aquest registre la informació a la qual es refereix el present article. Les entitats financeres regulades queden exemptes d'aquesta obligació sempre i quan una informació similar hagi de ser transmesa a algun organisme regulador andorrà o de qualsevol estat membre de la Unió Europea.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Protecció de l'obligat tributari.

Article 68. Autoritats sotmeses al deure d'informar i col·laborar

1. Les autoritats de qualsevol naturalesa, els titulars dels òrgans del Govern, els comuns i els òrgans que en depenen, els organismes autònoms o les entitats parapúbliques o de dret públic, així com qualsevol altra entitat pública, entre altres, la Caixa Andorrana de Seguretat Social i els registres públics, i també els notaris dins el marc de les seves actuacions tributàries i, en general, les persones que exerceixin funcions públiques, estan obligats a subministrar a l'Administració tributària la informació amb transcendència tributària que gestionen, derivada de disposicions de caràcter general o com a resposta a requeriments d'informació realitzats d'acord amb el què s'estableix en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis per a l'eliminació de la doble imposició conclosos pel Principat d'Andorra, i a prestar tota la col·laboració, tant a l'Agència com als seus funcionaris, en l'exercici de les seves funcions.

2. La Batllia, els tribunals i la resta d'òrgans de l'Administració de Justícia han de col·laborar amb l'Administració tributària i comunicar-li totes les dades amb transcendència tributària que es desprenguin de les actuacions judicials de què tinguin coneixement, amb les limitacions del secret sumarial que les lleis els imposin.

3. La cessió de dades de caràcter personal que s'hagi de realitzar a l'Administració tributària d'acord amb el que es disposa en aquesta norma, no requereix el consentiment del subjecte afectat. No s'apliquen a la cessió de dades que s'hagi d'efectuar a l'Administració tributària les limitacions i les prohibicions contingudes a la Llei de protecció de dades personals.

4. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar als efectes de l'efectiva aplicació dels tributs que li correspon gestionar, o per a la imposició de les sancions que siguin procedents, així com la resta de funcions que les lleis li encomanin, sense que puguin ser cedides ni comunicades a tercers, tret que la cessió estigui regulada per llei o d'acord amb allò previst i subjecte als límits establerts en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis de doble imposició conclosos pel Principat d'Andorra, o en la legislació vigent relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

5. L'Administració tributària adopta les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

6. Totes les autoritats o els funcionaris que tinguin coneixement d'informació amb transcendència tributària estan obligats al sigil professional més estricte i complet, tret dels supòsits de cessió o de comunicació establerts per llei. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que se'n puguin derivar, la infracció d'aquest particular deure de sigil professional es considera sempre falta molt greu.

Esmena 133

De supressió

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa la supressió d'aquest article.

Motivació

A l'igual que l'article 67 anterior aquest article és una mala còpia de la normativa espanyola. L'article vulnera drets i llibertats tals com:

1. Trepitja, en l'apartat 2, el principi d'independència judicial assentat en l'article 85.1 de la Constitució en convertir-se "la Batllia, els tribunals i la resta d'òrgans de l'Administració de Justícia" en simples col·laboradors de "... l'Administració tributària..." a la qual haurien de "... comunicar-li totes les dades amb transcendència tributària que es desprenguin de les actuacions judicials..."

2. Anorrea en, l'apartat 3, la Llei de protecció de dades personals.

3. Assenta l'arbitrarietat absoluta i anul·la la seguretat jurídica quan estableix, en l'apartat 5, que "l'Administració tributària adopta les mesures necessàries per a garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat."

Es vulnera així l'article 3.2 de la Constitució en la mesura que no es garanteix la seguretat jurídica ni la interdicció de tota arbitrarietat.

Esmena 134

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 2 de l'article 68 amb el següent text:

"2. La Batllia, els tribunals i la resta d'òrgans de l'Administració de Justícia han de col·laborar amb l'Administració tributària i comunicar-li, a instància d'aquesta, totes les dades amb transcendència tributària que es desprenguin de les actuacions judicials de què tinguin coneixement, amb les limitacions del secret sumarial que les lleis els imposin."

Motivació:

Cal possibilitar als òrgans jurisdiccionals que puguin informar a l'administració tributària de

fets amb transcendència tributària, com sovint es poden produir en el delictes econòmics.

Esmena 135 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 3 de l'article 68 amb el següent text:

“3. La cessió de dades de caràcter personal amb transcendència tributària que s'hagi de realitzar a l'Administració tributària d'acord amb el que es disposa en aquesta norma, no requereix el consentiment del subjecte afectat. No s'apliquen a la cessió de dades que s'hagi d'efectuar a l'Administració tributària les limitacions i les prohibicions contingudes a la Llei de protecció de dades personals.”

Motivació:

La cessió de dades de caràcter personal tan sols té sentit si tenen transcendència tributària, i per tant s'escau introduir aquesta limitació.

Esmena 136 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 4 de l'article 68 amb el següent text:

“4. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar als efectes de l'efectiva aplicació dels tributs que li correspon gestionar, o per a la imposició de les sancions que siguin procedents, així com la resta de funcions que les lleis li encomanin, sense que puguin ser cedides ni comunicades a tercers, tret que la cessió estigui regulada per llei, en l'àmbit de la col·laboració entre administracions, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, organismes autònoms, o entitats parapúbliques o de dret públic, o d'acord amb allò previst i subjecte als límits establerts en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis de doble imposició conclusos pel Principat d'Andorra, o en la legislació vigent relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.”

Motivació:

Si es preveu la col·laboració amb administracions públiques estrangeres en seguiment dels acords d'intercanvi i els convenis de doble imposició, s'ha de contemplar amb caràcter intern.

Esmena 137 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 5 de l'article 68 amb el següent text:

“5. L'Administració tributària ha d'adoptar en tot els casos les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.”

Motivació:

Cal incorporar un reforç en el redactat per augmentar la confiança.

Esmena 138 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa afegir un nou apartat 7 a l'article 68 amb el següent text:

“7. Quan l'Administració tributària tingui coneixement de la possible existència d'un delictes perseguible únicament a instància de persona perjudicada, ha de remetre al ministeri fiscal una relació circumstanciada dels fets que es considerin constitutius de delictes, o interposar directament el procediment que s'escaigui.”

Motivació:

Cal exigir a l'Administració que si constata actuacions que puguin constituir delictes, aquest sigui perseguit.

Esmena 139 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 68 com segueix:

“Article 68. *Autoritats sotmeses al deure d'informar i col·laborar*

1. Les autoritats de qualsevol naturalesa, els titulars dels òrgans del Govern, els comuns i els òrgans que en depenen, els organismes autònoms o les entitats parapúbliques o de dret públic, així com qualsevol altra entitat pública, entre altres, la Caixa Andorrana de Seguretat Social i els registres públics, i també els notaris dins el marc de les seves actuacions tributàries i, en general, les persones que exerceixin funcions públiques, amb les limitacions i les prohibicions que la seva normativa reguladora imposi, estan obligats a subministrar a l'Administració tributària la informació amb transcendència tributària que gestionen com a resposta a requeriments d'informació individualitzats realitzats en els termes que estableix l'article 67 o d'acord amb el què s'estableix en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis per a l'eliminació de la doble imposició conclusos pel

Principat d'Andorra, i a prestar tota la col·laboració, tant a l'Administració tributària com als seus funcionaris, en l'exercici de les seves funcions.

2. La Batllia, els tribunals i la resta d'òrgans de l'Administració de Justícia han de col·laborar amb l'Administració tributària com a resposta a requeriments d'informació individualitzats realitzats en els termes que estableix l'article 67 i comunicar-li les dades amb transcendència tributària que es desprenguin de les actuacions judicials de què tinguin coneixement, amb les limitacions del secret sumarial que les lleis els imposin.

3. La cessió de dades de caràcter personal que s'hagi de realitzar a l'Administració tributària d'acord amb el que disposen els apartats anteriors, no requereix el consentiment del subjecte afectat. No obstant això, en els casos d'actuacions d'execució forçosa, totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades a prestar la seva col·laboració i a facilitar a l'Administració tota la informació que coneguin en relació amb els béns i drets de la persona executada, sense altres limitacions que les que imposa el respecte als drets fonamentals de les persones i a la llei.

4. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i només es poden utilitzar als efectes de l'efectiva aplicació dels tributs que li correspon gestionar, o per a la imposició de les sancions que siguin procedents, així com la resta de funcions que les lleis li encomanin, sense que puguin ser cedides ni comunicades a tercers, tret que la cessió estigui regulada per llei o d'acord amb allò previst i subjecte als límits establerts en els acords d'intercanvi d'informació tributària o en els convenis de doble imposició conclousos pel Principat d'Andorra, o en la legislació vigent relativa a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

5. L'Administració tributària ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

6. Totes les autoritats o els funcionaris que tinguin coneixement d'informació amb transcendència tributària estan obligats al secret professional més estricte i complet, tret dels supòsits de cessió o de comunicació establerts per llei. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que se'n puguin derivar, la

infracció d'aquest particular deure de secret professional es considera sempre falta molt greu.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Protecció de l'obligat tributari.

Capítol segon. De les normes sobre actuacions i procediments tributaris

Secció primera. Principis i aspectes generals

Article 69. Notificacions tributàries

1. En els procediments d'aplicació dels tributs les notificacions es practiquen per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció, de la data, de la identitat de qui rebí la notificació i del contingut de l'acte notificat. Si es compleixen aquestes circumstàncies, la notificació gaudeix de la presumpció que s'ha produït legalment. L'expedient ha de conservar justificació d'aquests elements. El contingut mínim és:

- a) Indicació de les dades de les quals es deriva l'import de la liquidació, amb la motivació suficient.
- b) Mitjans d'impugnació que es poden exercir, amb expressió dels terminis i els òrgans competents per resoldre la impugnació.
- c) Lloc, termini i forma de compliment de la quota de tributació.

2. Les notificacions es practiquen mitjançant:

- a) Agents de l'Administració tributària i altres agents qualificats de l'Administració.
- b) Agents comunals.
- c) Correu certificat, inclosos dels serveis postals de països tercers.
- d) Empreses privades de servei postal que compleixin els requisits d'homologació que es determinin reglamentàriament.
- e) Mitjans electrònics o telemàtics.
- f) Altres formes i procediments que es desenvolupin reglamentàriament.

3. Les notificacions es practiquen a les mateixes oficines de l'Administració o al domicili indicat per l'obligat tributari o pel seu representant. Si es tracta del domicili de l'obligat tributari i no es troba al domicili, la notificació es pot lliurar a qualsevol persona major de 18 anys que s'identifiqui amb el document oficial corresponent. En el cas de mitjans electrònics o telemàtics, el sistema de notificació permetrà a l'Administració tenir-ne constància de que ha estat practicada.

4. Si es rebutja la notificació, es considera practicada.

5. Si l'obligat tributari no ha comunicat el seu domicili o, en cas que ho hagi fet, no és possible practicar-li la notificació al domicili designat després de dos intents en dies i hores diferents, es fa constar aquesta circumstància a l'expedient. A partir d'aquest moment, les notificacions successives amb l'obligat tributari es realitzen per edicte publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

6. L'Administració pot notificar col·lectivament per edicte publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* les liquidacions corresponents a tributs de caràcter repetitiu, a partir del segon període. En el cas que l'obligat tributari hagi domiciliat el pagament de l'impost en una entitat financera degudament autoritzada a operar al Principat d'Andorra, la notificació es considera efectuada amb la presentació del rebut a l'entitat bancària.

7. Les notificacions defectuoses, per manca d'algun o d'alguns requisits establerts en aquest article, tenen efecte a partir de la data en què l'obligat tributari es considera expressament notificat, en què s'interposa el recurs pertinent o en què s'efectua l'ingrés de la quota de tributació.

8. Les liquidacions notificades correctament a l'obligat tributari l'obliguen a satisfer el deute tributari.

Esmena 140

De modificació

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar l'apartat 3 de l'article amb el redactat següent:

“3. (...) En el cas de mitjans electrònics o telemàtics, el sistema de notificació ha de permetre a l'Administració (...)”

Motivació

Per destacar que l'Administració ha de tenir obligatòriament constància que s'ha dut a terme la notificació amb mitjans electrònics o telemàtics.

Esmena 141

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 69 com segueix:

“Article 69. *Notificacions tributàries*

1. En els procediments d'aplicació dels tributs les notificacions es practiquen per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció, de la data, de la identitat de qui rebí la notificació i del contingut de l'acte notificat. Si es compleixen aquestes circumstàncies, la notificació gaudeix de la presumpció que s'ha produït legalment.

L'expedient ha de conservar justificació d'aquests elements. El contingut mínim és:

a) Indicació de les dades de les quals es deriva l'import de la liquidació, amb la motivació suficient.

b) Mitjans d'impugnació que es poden exercir, amb expressió dels terminis i els òrgans competents per resoldre la impugnació.

c) Lloc, termini i forma de compliment de la quota de tributació.

2. Les notificacions es practiquen mitjançant:

a) Agents de l'Administració tributària i altres agents qualificats de l'Administració.

b) Agents comunals.

c) Correu certificat, inclosos dels serveis postals de països tercers.

d) Empreses privades de servei postal que compleixin els requisits d'homologació que es determinin reglamentàriament.

e) Mitjans electrònics o telemàtics.

f) Altres formes i procediments que es desenvolupin reglamentàriament.

3. Les notificacions es practiquen a les mateixes oficines de l'Administració, al domicili fiscal o al domicili indicat per l'obligat tributari o pel seu representant. Si es tracta del domicili fiscal de l'obligat tributari o de l'indicat per l'obligat tributari o el seu representant i no es troba al domicili, la notificació es pot lliurar a qualsevol persona major de 18 anys que s'identifiqui amb el document oficial corresponent. En el cas de mitjans electrònics o telemàtics, el sistema de notificació permetrà a l'Administració tenir-ne constància de que ha estat practicada, d'acord amb la legislació aplicable en matèria de notificacions d'actes administratius per mitjans electrònics.

4. Si l'obligat tributari o el seu representant rebutgen la notificació, es considera practicada.

5. Si l'obligat tributari no ha comunicat el seu domicili o, en cas que ho hagi fet, no és possible practicar-li la notificació al domicili designat després de dos intents en dies i hores diferents, es fa constar aquesta circumstància a l'expedient. A partir d'aquest moment, les notificacions successives amb l'obligat tributari es realitzen per edicte publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

6. L'Administració pot notificar col·lectivament per edicte publicat al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* les liquidacions corresponents a tributs de caràcter repetitiu, a partir del segon període.

En el cas que l'obligat tributari hagi domiciliat el pagament de l'impost en una entitat financera degudament autoritzada a operar al Principat d'Andorra, la notificació es considera efectuada amb la presentació del rebut a l'entitat bancària.

7. Les notificacions defectuoses, per manca d'algun o d'alguns requisits establerts en aquest article, tenen efecte a partir de la data en què l'obligat tributari es considera expressament notificat, en què s'interposa el recurs pertinent o en què s'efectua l'ingrés de la quota de tributació.

8. Les liquidacions notificades correctament a l'obligat tributari l'obliguen a satisfer el deute tributari.”

Justificació de l'esmena:

Dotar de major seguretat jurídica a l'obligat tributari.

Article 70. Càmput de terminis en dret tributari

Els terminis es computen segons allò disposat al Codi de l'Administració.

Esmena 142

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 70 com segueix:

“Article 70. *Obligació de resoldre temporàniament i efectes de la falta de resolució expressa*

1. L'Administració tributària està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments d'aplicació dels tributs, així com a notificar la mencionada resolució expressa.

2. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució serà el fixat per la normativa reguladora del corresponent procediment, sense que pugui excedir els sis mesos, excepte que estigui establert per una norma amb rang de llei. Quan les normes reguladores dels procediments no fixin un termini màxim, aquest serà de sis mesos.

Queda exclòs del que s'ha disposat en aquest apartat el procediment de constrenyiment, les actuacions del qual es podran estendre fins el termini de prescripció del dret de cobrament.

Altrament, els terminis es computen segons allò disposat al Codi de l'Administració.

3. Als efectes de donar-se per acomplerta l'obligació de notificar dins del termini màxim de durada dels procediments, serà suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució.

Els períodes d'interrupció justificada que s'especifiquin reglamentàriament i les dilacions

en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària no s'inclouran en el càmput del termini de resolució.

4. En els procediments iniciats a instància de part, el venciment del termini màxim sense haver-se notificat una resolució expressa produirà els efectes que estableixi la seva normativa reguladora. A aquests efectes, en tot el procediment d'aplicació dels tributs s'haurà de regular expressament el règim d'actes presumptes que li correspongui.

Quan es produeixi la paralització del procediment per causa imputable a l'obligat tributari, l'Administració l'advertirà que, transcorreguts tres mesos, podrà declarar la caducitat del mateix.

5. En els procediments iniciats d'ofici, el venciment del termini màxim establert sense que s'hagi notificat resolució expressa produirà els efectes previstos en la normativa reguladora de cada procediment d'aplicació dels tributs, o subsidiàriament, el que disposi el Codi de l'Administració.

En absència de regulació expressa, es produiran els següents efectes:

a) Si es tracta de procediments dels que es pogués derivar el reconeixement o, en tot cas, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individualitzades, els obligats tributaris podran entendre estimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.

b) En els procediments susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen es produirà la caducitat del procediment.

6. Una vegada produïda la caducitat, aquesta serà declarada, d'ofici o a instància de l'interessat, ordenant-se l'arxiu de les actuacions.

7. La caducitat del procediment sancionador produirà, per si mateixa, l'extinció dels drets de l'Administració tributària.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica i aclariment de la norma.

Article 71. Entrada al domicili

1. L'Administració tributària no pot accedir al domicili de l'obligat tributari si no disposa d'una autorització judicial o d'una autorització escrita de l'obligat tributari.

2. En tot cas, pot accedir al domicili professional o a la seu de direcció o de l'activitat de l'obligat tributari dins l'horari habitual de l'activitat a l'efecte de practicar notificacions i comunicacions, per instar

l'aportació de dades i d'informació, i també per actuacions de comprovació i investigació. Per poder-hi accedir fora d'aquest horari, l'actuari encarregat requereix l'autorització del director general o del mateix obligat tributari.

3. Si no hi ha separació física entre el domicili particular i el domicili professional o de l'activitat de l'obligat tributari, s'aplica el que es disposa a l'apartat primer.

4. Els requisits que ha de complir l'autorització de la persona interessada, l'autorització del director general o del mateix obligat tributari i la definició de separació física es determinen reglamentàriament.

Esmena 143 **De modificació**

Grup Parlamentari Mixt

Es proposa modificar aquest article suprimint l'apartat 4 i modificant l'apartat 2 amb el redactat alternatiu següent:

“2. En tot cas, pot accedir al domicili professional o a la seu de direcció o de l'activitat de l'obligat tributari dins l'horari habitual de l'activitat a l'efecte de practicar notificacions i comunicacions, per instar l'aportació de dades i d'informació, i també per actuacions de comprovació. En cap cas pot accedir fora d'aquest horari.”

Motivació

El redactat que esmenem trepitja frontalment l'article 16 de la Constitució que garanteix la inviolabilitat del domicili, al qual no es pot entrar sense el consentiment del titular o sense manament judicial, excepte en el cas de delictes flagrants que manifestament no és d'aplicació en l'àmbit d'aquesta llei.

Esmena 144 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 71 amb el següent text:

“1. Quan l'Administració tributària requereixi entrar en un domicili de l'obligat tributari protegit constitucionalment, ha d'obtenir amb caràcter previ el seu consentiment manifestat de forma fefaent o una autorització judicial.”

Motivació:

El redactat proposat és més garantista per a l'obligat tributari, i delimita millor el domicili que ha de ser objecte de protecció.

Esmena 145 **De modificació**

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 71 com segueix:

“Article 71. Entrada al domicili

1. L'Administració tributària no pot accedir al domicili particular de l'obligat tributari si no disposa d'una autorització judicial o d'una autorització escrita de l'obligat tributari. La possibilitat d'accés es limita a l'exercici de les funcions atribuïdes per la present llei.

L'autorització judicial és competència de la jurisdicció administrativa. El batlle valora la sol·licitud de l'Administració tributària en funció de les circumstàncies que concorren i d'acord amb els principis d'adequació, necessitat i proporcionalitat de la mesura sol·licitada.

2. El domicili professional, la seu de direcció i la seu de l'activitat de l'obligat tributari gaudeixen de la mateixa protecció que el disposat en l'apartat anterior pel que fa a determinats espais físics. Aquests espais físics protegits corresponen al centre de direcció de la societat o del negoci, així com el lloc on es custodia la comptabilitat o bé es conserven documents o suports que queden reservats al coneixement de tercers.

3. L'Administració tributària pot accedir al domicili professional o a la seu de direcció o de l'activitat de l'obligat tributari dins l'horari habitual de l'activitat per exercir les funcions atribuïdes per la present llei, excepte en els espais físics protegits segons l'indicat en els apartats anteriors, l'accés als quals queda sotmès a l'obtenció d'una autorització judicial o d'una autorització escrita de l'obligat tributari o del seu representant legal o fiscal.

4. Per poder-hi accedir fora de l'horari habitual de l'activitat, l'Administració tributària requereix l'autorització de l'obligat tributari o del seu representant legal o fiscal.

5. En l'adopció de la mesura judicial d'autorització de l'entrada en els domicilis indicats en els apartats anteriors es posarà especial cura i atenció als criteris d'adequació de la mesura, indispensabilitat de la mateixa i proporcionalitat en sentit estRICTE, requisits que hauran de ser especialment motivats en la sol·licitud administrativa. L'autorització judicial haurà d'explicitar la causa i l'objecte de la mateixa.

6. Una vegada finalitzada l'entrada i reconeixement, es comunicarà a l'òrgan judicial que la va autoritzar les circumstàncies, incidències i resultats de la mateixa.

7. Si no hi ha separació física entre el domicili particular i el domicili professional o de l'activitat de l'obligat tributari, s'aplica el que es disposa a l'apartat primer.

8. Els requisits que ha de complir l'autorització de la persona interessada, l'autorització de l'obligat tributari o del seu representant legal o fiscal i la definició de separació física es determinen reglamentàriament.”

Justificació de l'esmena:

Dotar de més seguretat jurídica i protecció a l'obligat tributari. Dotar a determinats espais físics del domicili professional, seu de direcció i seu de l'activitat de l'obligat tributari d'una protecció assimilable a la que gaudeix el domicili particular.

Article 72. Denúncia pública

1. L'Administració tributària pot rebre denúncies en relació amb actuacions d'obligats tributaris susceptibles de constituir infraccions tributàries de defraudació i té l'obligació de garantir la confidencialitat del denunciador. El denunciador no és en cap cas part en l'eventual procediment.

2. S'arxiven les denúncies manifestament infundades i les que denunciïn conductes que no suposin infraccions tributàries de defraudació.

3. També s'arxiven les denúncies anònimes.

4. Els agents de l'Administració tributària duen a terme les comprovacions que considerin pertinents i poden sol·licitar al denunciador l'aportació de proves. El procediment acaba amb l'arxiu de l'expedient, amb l'inici d'actuacions inspectores, o amb l'inici d'actuacions de comprovació.

Esmena 146

De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'apartat 1 de l'article 72 amb el següent text:

“1. L'Administració tributària pot rebre denúncies en relació amb actuacions d'obligats tributaris susceptibles de constituir infraccions tributàries i té l'obligació de garantir la confidencialitat del denunciador. El denunciador no és en cap cas part en l'eventual procediment.”

Motivació:

No té sentit limitar les denúncies tan sols aquells fets que suposin defraudació, i deixar per tant fora de denúncia la resta d'infraccions si bé d'un abast menor.

Esmena 147

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata

Es proposa modificar el redactat de l'article 72 com segueix:

“Article 72. Denúncia pública

1. L'Administració tributària pot rebre denúncies en relació amb actuacions d'obligats tributaris susceptibles de constituir infraccions tributàries de defraudació i té l'obligació de garantir la confidencialitat del denunciador. El denunciador no és en cap cas part en l'eventual procediment.

2. S'arxiven les denúncies manifestament infundades i les que denunciïn conductes que no suposin infraccions tributàries de defraudació.

3. També s'arxiven les denúncies anònimes.

4. Els agents de l'Administració tributària duen a terme les comprovacions que considerin pertinents i poden sol·licitar al denunciador l'aportació de proves. El procediment acaba amb l'arxiu de l'expedient, amb l'inici d'actuacions de comprovació, o amb l'inici d'actuacions inspectores.

5. En qualsevol dels casos, davant de tota denúncia infundada, l'Administració ha d'obrir un expedient sancionador al denunciador per determinar si ha actuat de forma dolosa en l'exercici de la seva denúncia en els termes de l'establert en el punt 2 de l'article 124.”

Justificació de l'esmena:

Millora tècnica. Regular les conseqüències sobre els denunciadors en relació a les denúncies infundades, per preservar als obligats tributaris d'un abús de l'exercici de la denúncia en supòsits en els que es demostrés clarament el caràcter infundat de la mateixa.